

ATHENS voice

#3
μίξερ

Ο Στέλιος Παρλιάρος
κάθε μήνα με την
Athens Voice

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Έργα και ημέρες του Στηβ Μπρίζα

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Oscar 2023

Τα βραβεία
των αναγνωστών

Καλλιθέα

Βόλτα στην
αγαπημένη γειτονιά

Street Food

Πού θα βρείτε τα
καλύτερα στην Αθήνα

**ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ -
ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

Μια συζήτηση με
αφορμή το «Όπιο των
διανοουμένων»

Απορροφούμε τον

~~ΦΠΑ~~

Όλο τον Ιανουάριο
απορροφούμε τον **ΦΠΑ**
σε πάνω από
60 προϊόντα
βασικής ανάγκης.

Βρες όλα τα προϊόντα
στα καταστήματα Lidl
ή στο **lidl-hellas.gr**

lidl-hellas.gr

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλίη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκληβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία

Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικίου

Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

SEO Leadership Γεράσιμος Τζαμαρέλος

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος

Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρουκ

Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούτζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελές, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασσαπαλή, Γ. Κοροβέσης, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελλά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μπρουτζάκη, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Λ. Τρούγκου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Σ. Χαλδαίου, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Visual Design Θάνος Ψυλλίδης

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκέζη, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors

Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Ευθυμίου, Βόννη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεονώρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5

Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη

marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Τανράρη

Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Εφη Μούρτζη

Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,

Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310

VOICE 102.5: 210 3648.213

Αγγελίες: 210 3617.369

Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,

επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021

ISSN 1790-6164

ATHENS

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω με το γατο-σκυλο-παιδί σου

Είναι η ιδέα μου ή ολοένα και περισσότεροι ζωόφιλοι και ζωοϊδιοκτήτες αποκαλούν τα κατοικίδια τους παιδιά τους; Πρώτος έκανε την αρχή ο φίλος μου ο Γιάννης, που μου έκανε παρατήρηση: ο γάτος σου είναι ο συγκατοικός σου, μου είπε, δεν «έχεις» γάτο. Η διατύπωσή σου δείχνει έλλειψη σεβασμού. Σε βαστόν, του είπα, και πράγματι το βρήκα λογικό αυτό που εκστόμισε παρά το γεγονός ότι ο Ζάκος δεν πλήρωνε κοινόχρηστα και λογαριασμούς.

Μετά άρχισε να κυκλοφορεί η λέξη «παιδί» στις παρέες. Να σου δείξω το παιδί μου, είναι τριών μηνών, μου είπε η Νικόλ κρατώντας την οθόνη του κινητού μπροστά στα μούτρα μου. Κάνω να καμαρώσω το βρέφος και τι να δω; Ένα γαλλικό μπουλντόγκ με σαλιέρα! Ακολούθησαν άλλοι με γενέθλια «παιδιού», εγχειρήσεις «παιδιού», δίαιτα παχουλού «παιδιού», κούρεμα και μποτέ «παιδιού» κ.λπ. κ.λπ. Θορυβήθηκα. Κι εγώ τον υπεραγαπώ τον γατούλη μου αλλά μάσκες με κερατίνη στη γούνα του δεν σκέφτηκα να κάνω... Τι τρέχει λοιπόν με μας, αγόρια και κορίτσια του 21ου αιώνα; Μήπως είναι απλώς ευκολότερο να αγαπάμε ένα ζώο άλαλο και ανίκανο να μας αμφισβητήσει από το να αγκαλιάσουμε με όλη μας την ύπαρξη ένα πολύπλοκο και απαιτητικό ανθρώπινο ον; Μήπως θέλουμε την χωρίς όρους αγάπη αλλά με τους όρους μας;

Μια ερώτηση κάνω μόνο, δεν είμαι σίγουρη. Σας αφήνω να το σκεφτείτε και τρέξω: Ξέχασα να βάλω κροκέτες στο παιδί. Έξαλλος θα 'χει γίνει...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα στο εξώφυλλό μας βλέπετε ένα έργο του σπουδαίου κομίστα **Μιχάλη Μιχαήλ**, που δεν είναι πια κοντά μας. Από τις 10/1 έως 11/2 το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης παρουσιάζει μια μεγάλη αναδρομική έκθεση στο έργο του. Περισσότερα στη σελ. 22.

Info-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

MASTERCHEF

Οι οντισιόν παραμένουν οι πιο διασκεδαστικές στιγμές της εκπομπής.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΝΤΙΖΑΣ

Ο πιο κομψά ντυμένος άνδρας της ελληνικής τηλεόρασης.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Γιώργο, δεν είναι κακό κάποιος επώνυμος να διαφημίζει ένα προϊόν. Έτσι είναι η σύνομπιζ. Άσε την ποπ κουλτούρα να παίζει όπως θέλει και ασχολήσου με τον Τσιτσάνη που το κάνει τόσο καλά και ευσεβώς.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΗΣ

Το «Arcadia» του κάνει παγκόσμια πρεμιέρα στο 74ο Φεστιβάλ Βερολίνου. Εμπρός στον δρόμο που άνοιξε ο Λάνθιμος.

Ο ΚΟΥΡΑΦΕΛΚΥΘΡΟΣ ΕΓΙΝΕ ANIMATION

Ο πιο αστέιος Έλληνας σκιτσογράφος έκανε τους ήρωές του 5λεπτο φιλμάκι, που είναι μάλιστα και η πρώτη παραγωγή της πλατφόρμας του Cinobo. Καλή αρχή και στους δύο!

ΧΑΡΗΣ ΜΕΛΙΤΑΣ

Ο ποιητής της καρδιάς μου. Η νέα του ποιητική συλλογή «Μαύρο γυαλιστερό ή μωβ» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Μανδραγόρας.

BENZINAΔΙΚΑ

Ορμητήριο της μαφίας. Παλιά ήταν επικίνδυνο να πλησιάζεις κρατώντας τσιγάρο. Τώρα επικίνδυνο να τα πλησιάζεις γενικώς.

15ΧΡΟΝΑ ΣΤΟ MALL

Σε παροξυσμό τσιρίδας, σαχλαμάρας και καταναλωτικής υστερίας. Βέβαια, καλύτερα αυτό παρά να τραβάνε βίντεο το bullying μεταξύ τους.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Την προηγούμενη εβδομάδα με τα 20άρια στο θερμόμετρο, είδαμε και την πρώτη βερμούδα σε αγόρι με γάμπα-τατουάζ-δράκου.

ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Δήλωσε προς τους δημοσιογράφους: «Είναι μια πολύ όμορφη στιγμή για μένα σήμερα, ελπίζω να μην τη λερώσετε». Την ώρα που ξεροστάλιαζε για μια δήλωση στα μικρόφωνα τους.

ΤΟ OVERDOSE ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Νερό στη βάρκα». Ορέστης Ντάντος και Μάρθα Φριντζήλα. Ακούγεται από ταξί και φασέικα μπαρ μέχρι μπουζούκια και cafe.

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Πάρτι σε σπίτι, μουσική, χορός, κόσμος. Ο οικοδεσπότης περιφέρεται μέσα στο σκοτάδι με μια πατέλα και προσφέρει. Ακούγεται μια φωνή: **«Δεν βλέπω. Τι είναι αυτά; Μελομακάρονα ή κεφτεδάκια;»**

(Κέντρο Αθήνας, Σάββατο βράδυ)

«Οι ομοφυλόφιλοι έχουν λεφτά και θα τη βρουν τη λύση τους.»

(Η Άννα Φόνσου για τους γάμους ομόφυλων ζευγαριών)

«Ξεστόλισα. Πήρα το δέντρο όπως ήταν και το έβαλα στο παιδικό δωμάτιο.»

(45άρης τύπος μιλάει στο κινητό του. Οδός Μαρασλή, Κολωνάκι, Σάββατο απόγευμα)

«Πα' να χαλαρώσω. Με κούρασε το δίκωρο.»

(13χρονο αποχαιρετά την παρέα του έξω από το Γυμνάσιο Νεάπολης, Τρίτη πρωί)

«Σου αρέσει μέχρι τώρα η νέα χρονιά;»

(Πεντάχρονο ρωτάει μία κοπέλα σε διπλανό τραπέζι, σε ψαροταβέρνα στο Τουρκολίμανο. Κυριακή μεσημέρι)

«Μπαίνω ταξί. Πεντακάθαρο! Οδηγός Αλβανός, ευχάριστος, μυρίζει κολόνια και βλέπει Λαζόπουλο. Πρώτη ατάκα: Τι δουλειά κάνεις εσύ; Σαν κομμούνι μού φαίνεσαι.»

(Τζόις Ευείδη, 15/11/2024)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

panikoval500@gmail.com

Ηλεκτροκίνηση

Τα πιο εύκολα και μεγαλύτερα ταξίδια!

Περισσότερα από 2.000 σημεία φόρτισης πανελλαδικά από τη ΔΕΗ blue η οποία κάνει την ηλεκτροκίνηση πιο προσιτή και προσβάσιμη από ποτέ

Παντού στον κόσμο είναι κοινώς παραδεκτό ότι το μέλλον στη μετακίνηση δεν μπορεί να είναι άλλο από την ηλεκτροκίνηση. Υπάρχουν, βέβαια, και τα εξής ερωτήματα από οποιονδήποτε ενδιαφέρεται να αποκτήσει ηλεκτρικό αυτοκίνητο:

Πού θα το φορτίζω; Θα είναι μια εύκολη διαδικασία;

Απαντήσεις και λύσεις δίνει η ΔΕΗ η οποία, ως ηγέτιδα δύναμη στην ενέργεια, μέσα από την εφαρμογή ΔΕΗ blue φέρνει την «ηλεκτρική επανάσταση» δίπλα μας, κάνοντας την ηλεκτροκίνηση περισσότερο προσιτή και προσβάσιμη από ποτέ, μέσα από την ανάπτυξη του μεγαλύτερου δικτύου φορτιστών στη χώρα.

Όλο και μεγαλύτερο δίκτυο

Πλέον, δεν υπάρχει ο προβληματισμός «πού θα φορτίσω», καθώς τα σημεία φόρτισης και τοποθεσιών του **ΔΕΗ blue** έχουν διπλασιαστεί σε σχέση με το 2022, ξεπερνώντας τα 2.000 σημεία φόρτισης πανελλαδικά στο τέλος του 2023. Πρόκειται για το μεγαλύτερο και πιο γρήγορο δίκτυο δημοσίως προσβάσιμων φορτιστών στη χώρα, το οποίο περιλαμβάνει και περισσότερα από **230 σημεία ταχυφόρτισης ισχύος έως 300 kW**, στους οποίους οι οδηγοί μπορούν να φορτίσουν την μπαταρία των οχημάτων τους μέσα σε λίγα λεπτά και να συνεχίσουν το ταξίδι τους χωρίς καθυστερήσεις. Σημειώστε ότι αρκετοί από τους σταθμούς φόρτισης βρίσκονται σε κομβικά σημεία στο οδικό δίκτυο, με αποτέλεσμα τα ταξίδια μικρών ή και μεγάλων αποστάσεων να γίνονται εύκολα, χωρίς να ανησυχούμε για την εξάντληση της μπαταρίας μας. Όλα αυτά με ρεύμα που προέρχεται αποκλειστικά και μόνο από **Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ)**, δίνοντας μια ανάσα στο περιβάλλον.

Εύκολη και γρήγορη διαδικασία με πολλά προνόμια και υπηρεσίες

Για να μπορέσετε να φορτίσετε το αυτοκίνητό σας στο δίκτυο **ΔΕΗ blue** το μόνο που χρειάζεται να κάνετε είναι να κατεβάσετε την εφαρμογή **ΔΕΗ blue**, η οποία είναι διαθέσιμη για συσκευές **Apple** και **Android**. Στη συνέχεια, όλα τα βήματα είναι απλά: **α)** Θα βρείτε τα διαθέσιμα σημεία φόρτισης κοντά σας, **β)** στο

σημείο φόρτισης θα σκανάρετε το QR code για να ξεκινήσει η φόρτισή σας, **γ)** θα επιλέξετε τον τρόπο πληρωμής.

Επίσης μπορείτε να:

- Κάνετε κράτηση στο διαθέσιμο ταχυφορτιστή που σας εξυπηρετεί 30 λεπτά πριν την άφιξή σας στο σημείο
- Βρείτε τα κατάλληλα σημεία φόρτισης για το μοντέλο του αυτοκινήτου σας
- Συνδέσετε το αυτοκίνητό σας για να ενημερώνεστε για την κατάσταση της μπαταρίας του
- Οργανώσετε Ταξίδια ΔΕΗ blue προγραμματίζοντας στάσεις και χρόνο φόρτισης

Δείτε την κίνηση στον δρόμο σε πραγματικό χρόνο

Παράλληλα, τα εγγεγραμμένα μέλη στην εφαρμογή της **ΔΕΗ blue** επωφελούνται από προσφορές και διαθέτουν πρόσβαση σε εξατομικευμένες υπηρεσίες, κάνοντας το ταξίδι τους ακόμη πιο ευχάριστο και άνετο. Κάποιες από αυτές είναι οι χαμηλότερες τιμές φόρτισης, η δυνατότητα κράτησης ταχυφορτιστή, η δυνατότητα σύνδεσης ιδιωτικού φορτιστή ή πρόσβαση σε μια σειρά από προνόμια και επιβραβεύσεις, όπως η Οδική Βοήθεια με κάλυψη σε περίπτωση αποφόρτισης οχήματος, εκπτώσεις Energy Fridays και Energy Nights και άλλα. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2023 υπερδιπλασιάστηκε η βάση των οδηγών που εγγράφηκαν στην εφαρμογή **ΔΕΗ blue**.

ΟΙ ΔΥΟ ΠΥΛΩΝΕΣ ΤΗΣ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ»

Η ανάπτυξη, λειτουργία και συντήρηση δημόσιων υποδομών φόρτισης σε σημεία ενδιαφέροντος όπως: εμπορικά κέντρα, αεροδρόμια, λιμάνια, αλλά και σε δημόσια πάρκινγκ, εθνικές οδούς κ.λπ.

Η παροχή υπηρεσιών ηλεκτροκίνησης που καλύπτουν όλο το φάσμα των διαρκώς εξελισσόμενων αναγκών των πελατών, από υπηρεσίες δημόσιας και οικιακής φόρτισης και οικιακούς και ημι-δημόσιους σταθμούς φόρτισης μέχρι υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και διαχείρισης στόλου οχημάτων.

ΔΕΗ blue Ξεπέρασε τα 2.000 σημεία φόρτισης πανελλαδικά

- ✓ Διπλασιασμός των σημείων φόρτισης και των τοποθεσιών σε σχέση με το 2022
- ✓ Περισσότερα από 230 σημεία ταχυφόρτισης ισχύος έως 300 kW
- ✓ Το μεγαλύτερο και πιο γρήγορο δίκτυο δημοσίως προσβάσιμων φορτιστών στη χώρα
- ✓ Ακόμη περισσότερες υπηρεσίες γύρω από τη φόρτιση και οδήγηση ηλεκτρικού οχήματος
- ✓ Φορτιστές με ρεύμα αποκλειστικά από ΑΠΕ - εξοικονόμηση 1.460 τόνων CO²

Όλες οι φορτίσεις που πραγματοποιήθηκαν στο δημόσιο δίκτυο της ΔΕΗ blue έγιναν με 100% πράσινη ενέργεια, προερχόμενη από Ανανεώσιμες Πηγές. Έτσι, η ΔΕΗ blue συνέβαλε στην εξοικονόμηση, αθροιστικά περισσότερων από 1.460 τόνων διοξειδίου του άνθρακα, αυξάνοντας το θετικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα της ηλεκτροκίνησης.

«ΠΡΑΣΙΝΗ» ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

Με την κλιματική κρίση να βρίσκεται ήδη εδώ, σημαντική είναι η συνεισφορά της **ΔΕΗ blue** και στο περιβάλλον: όλες οι φορτίσεις που πραγματοποιήθηκαν στο δημόσιο δίκτυο της **ΔΕΗ blue** έγιναν με **100% πράσινη ενέργεια**, προερχόμενη από **Ανανεώσιμες Πηγές**. Έτσι, η **ΔΕΗ blue** συνέβαλε στην εξοικονόμηση, αθροιστικά περισσότερων από 1.460 τόνων διοξειδίου του άνθρακα, αυξάνοντας το θετικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα της ηλεκτροκίνησης. Όπως λέει η **ΔΕΗ**, το όφελος από την ηλεκτροκίνηση είναι σημαντικό για όλους. Ξεκινά από τη δραματική μείωση των εκπομπών ρύπων και την αναστροφή της κλιματικής κρίσης και οδηγεί σε πιο φιλικές πόλεις και συστήματα μετακινήσεων που μας χαρίζουν ανεξαρτησία και ελευθερία στις μετακινήσεις. Άλλωστε, η ενσυνείδητη κατανάλωση ενέργειας προσφέρει νέες μοναδικές ευκαιρίες οικονομικής και κοινωνικής προόδου και όλοι μαζί μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα μέλλον καλύτερο για όλους.

Να σημειωθεί ότι η μετάβαση σε ηλεκτροκίνηση έχει σημαντική θετική συνεισφορά και στην οικονομική ανάπτυξη, καθώς προβλέπεται να δημιουργήσει 1,1 εκατ. θέσεις εργασίας στην Ευρώπη μέχρι το 2030, ενώ στον ενεργειακό κλάδο προωθεί καινοτομίες στον τομέα παραγωγής και τη μετάβαση σε έξυπνα δίκτυα ενέργειας.

ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ Η ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΗ

Η **ΔΕΗ blue** εξασφάλισε ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για την περαιτέρω ανάπτυξη του δικτύου υπερταχυφορτιστών δημόσιας φόρτισης, μέσω του μηχανισμού χρηματοδότησης Connecting Europe Facility (CEF), προχωρώντας στην εγκατάσταση και λειτουργία συνολικά 34 σημείων ταχυφόρτισης σε σταθμούς φόρτισης 2X150 kW, συνολικής ισχύος έως 300 kW. Οι νέοι υπερταχυφορτιστές **ΔΕΗ blue**, θα τοποθετηθούν σε 13 περιοχές πανελλαδικά, ενισχύοντας την παρουσία, την ποιότητα και την κάλυψη του δικτύου φόρτισης ηλεκτρικών αυτοκινήτων **ΔΕΗ blue** σε βασικές οδούς της χώρας. Με ενέργεια που προέρχεται αποκλειστικά από **Ανανεώσιμες Πηγές**, τα νέα σημεία ταχυφόρτισης **ΔΕΗ blue** θα είναι εύκολα προσβάσιμα από ΑμεΑ, η εξυπηρέτηση των οποίων θα γίνεται κατά προτεραιότητα.

Όπως δήλωσε ο **Γενικός Διευθυντής Ηλεκτροκίνησης της ΔΕΗ, Κυριάκος Κοφινάς**, η ηλεκτροκίνηση αποτελεί «εθνικό στοίχημα»: «**Το στοίχημα της ηλεκτροκίνησης είναι εθνικό στοίχημα και η ΔΕΗ blue είναι βασικός φορέας ανάπτυξης των υποδομών και των εφαρμογών που οδηγούν στην επίτευξή του. Στην κατεύθυνση αυτή συμβαλλόμαστε με το Connecting Europe Facility και από κοινού επενδύουμε στη γρήγορη εξάπλωση της ταχυφόρτισης, σε κομβικά σημεία σε όλη την Ελλάδα. Η ανάπτυξη της πράσινης κινητικότητας για ένα πιο βιώσιμο μέλλον είναι κοινός στόχος και θα τον πετύχουμε με συνεργίες και συνεργασία**», είπε χαρακτηριστικά.

Δείτε περισσότερα στο www.deibluе.gr

Δύο λέξεις σε έναν φθαρμένο τοίχο

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΑΝΔΟΛΟΥ

Σε μια εσοχή της Ασκληπιού υπάρχει ένα χάρτινο σπίτι εντός του οποίου ζει ο άστεγος Χ. Γύρω του υπάρχουν ομοιόμορφες προσόψεις κτιρίων, ένα απέραντο γκρι που διαταράσσεται μόνο από τις μογιές των γκράφιτι. Τα περισσότερα δεν λένε τίποτα, είναι απλώς μουντζούρες, οπαδικές βλακειές ή ακατανόητα σύμβολα. Κάποια από αυτά όμως αφηγούνται ιστορίες. Είναι η πιο συμπυκνωμένη μορφή λόγου του αιώνα μας, ένα είδος αστικής ποίησης από πιτσιρικάδες που νιώθουν καλλιτέχνες των δρόμων. Το γκράφιτι απέναντι από το χάρτινο σπίτι του άστεγου Χ είναι σχετικά άτεχνο, και φτωχό, περιέχει μόνο δύο λέξεις. Κι όμως. Προχθές που κατέβαινα την Ασκληπιού, τον είδα να σαλεύει μέσα από τα χαρτόνια του και να τις κοιτάζει για ώρα. Ίσως αυτό κάνει κάθε πρωί. Με το που βγαίνει από την κουβέρτα του, κοιτάζει εκείνες τις δύο λέξεις. Του πρόσφερα ένα κουλούρι, και ύστερα άνοιξα το σημειωματάριό μου. Έγραψα: Ιδέα για άρθρο στην Athens Voice. Δύο λέξεις στην Ασκληπιού. Ένας άστεγος και το σκυλί του.

Βλέπεις, ο Χ έχει κι ένα σκυλί, το οποίο ζει πλάι στο χάρτινο σπίτι. Καμιά σχέση με κείνα τα τερατόμορφα που εκπαιδεύονται από brutal πλιθίους για να κατασπαράζουν ανθρώπους. Όχι. Είναι μαλλιαρό, όμορφο, με γλυκιά μουσούδα. Και έχει μάτια μόνο για τον Χ που η μοίρα του είναι ένα κομμάτι οδόστρωμα, γλιστερό και κρύο. Εκείνος πήρε το κουλούρι, με ευχαρίστησε, και κατόπιν έσκυψε να χαϊδέψει τον σύντροφό του. Έκοψε ένα κομμάτι από το ψωμί, και το έδωσε στον σκύλο, το ζωντανό γρύλισε, το έγλειψε, αλλά δεν το έφαγε. Τα κουλούρια είναι για τα πουλιά, όχι για τα σκυλιά, ακόμα κι αν τα δεύτερα ψοφάνε της πείνας. Δεν είχα βάλει ακόμα στην τσέπη το σημειωματάριό μου και παρατηρούσα τις δύο λέξεις του γκράφιτι απέναντι από το χάρτινο σπίτι του Χ. Ναι, άτεχνο, φτωχό, αλλά πόσο περιεκτικό. Ένα σύνθημα που καλημερίζει κάθε πρωί μια παροπλισμένη ταλαίπωρη φιγούρα. Γραμμένο στον ασβέστη μιας παλιάς πολυκατοικίας, αθέατο από τους διαβάτες που βιάζονται να φτάσουν στον προορισμό τους, ασήμαντο σαν στίχος αδικημένου ποιητή, μοιάζει τόσο λαμπρό και περιτέκνο μες στη μοναξιά του, που υπερβαίνει και τα πιο μεγαλειώδη έργα τέχνης. Με είδε που ατένιζα εκείνες τις δύο λέξεις ο άστεγος, πρόσεξε επίσης ότι σημείωσα κάτι στο τετραδιάκι μου, και με ρωτάει: «Είσαι του Δήμου; Θα τους πεις να το σβήσουνε;» «Όχι, όχι», του απαντώ, «καμιά σχέση. Απλώς έλεγα να το κάνω αρθράκι σε μια εφημερίδα όπου γράφω». Φάνηκε για μια στιγμή ανήσυχος, αισθάνθηκε ότι η ιδιωτικότητά του σε κείνη τη γωνιά του πεζοδρομίου είχε παραβιαστεί. «Αν πρόκειται να γράψεις, μην βάλεις πού είναι ακριβώς. Βάλε γενικά Ασκληπιού. Γίνεται; Δεν θα ήθελα να έρθει κανείς αύριο το πρωί και να το σβήσει». Τον καθυσόχασα. «Ούτε φωτογραφία», πρόσθεσε. «Εννοείται», του λέω. Μου ένευσε, κοίταξε πάλι απέναντι εκείνες τις δύο λέξεις, χαμογέλασε και ύστερα στράφηκε στο σκυλάκο. «Αντε, πάμε να βρούμε το πρωινό σου». Και έφυγαν καμαρωτοί προς τη Σόλωνος, ένας Δον Κιχώτης και ο Σάντσο Πάντσα του, δύο αόρατα πλάσματα ανάμεσα στους ανεμόμυλους της πολύβουης πόλης.

Αρχισα να περπατώ κι εγώ προς τα κάτω, προσπέρασα δύο βιβλιοπωλεία, κοντοστάθηκα στη βιτρίνα των εκδόσεων Δώμα, χάξεψα τις καινούργιες κυκλοφορίες. Μου αρέσουν οι Εκδόσεις Δώμα, έχουν ωραία βιβλία, το «Γουέιτζερ» του Ντέιβιντ Γκραν, το «Maniac» του Λάμπατου, το «Όλα για το τίποτα», του Κεμπόφσκι. Εξώφυλλα με αέρα αγγλοσαξονικό. Τριάντα βήματα ακόμα και βρέθηκα μπροστά στις σκάλες ενός ημιυπόγειου καταστήματος με παλιά περιοδικά. Μπήκα. Χάθηκα σε ξεθωριασμένες σελίδες. Άρωμα από μouxλιασμένο μελάνι. Μπλεκ. Ιζνογκούντ. Τρουένο. Mad. Σκέτος παράδεισος. Αγόρασα δύο τεύχη «Αγόρι» του 1982, τότε που υπήρχε ο ασυναγώνιστος Ρόι μαζί με τη θρυλική Μέλτσεστερ στις σελίδες του. Αυτό ήταν το δικό μου ευαγγέλιο στα δώδεκα. Κάθε Πέμπτη έπαιρνα το «Αγόρι», κάθε Παρασκευή «Μίκυ Μάους», και τα σαββατοκύριακα μετατρέπονταν σε ιεροτελεστίες διασκέδασης που τις απάρτιζαν, εκτός από τα περιοδικά, οι ιστορίες του Ιουλιού Βερν, οι ασταμάττες παρτίδες Σουμπούτε, ένας καινούργιος δίσκος στο πικάπ αγορασμένος από το Galaxy στην πλατεία Γλυφάδας και οι πολύωρες ποδοσφαιρικές μάχες στο χωμάτινο γηπεδάκι της γειτονιάς μου. Σήμερα οι πιτσιρικάδες διασκεδάζουν με Minecraft και Fortnite, μοιράζονται ομαδικές κλήσεις στο τηλέφωνο για

να παίζουν όλοι μαζί, έχουν στη διάθεσή τους χίλια τηλεοπτικά κανάλια και ολόκληρους ωκεανούς μουσικής στο Spotify.

Εμείς που μεγαλώσαμε το '80, είχαμε τα περιοδικά, τα τσόχια ποδοσφαιράκια, τους Ντιουκς και το Μουσικόραμα και το Fame ή ό,τι άλλο έδειχνε η κρατική, τους δίσκους μας και το σκληρό χώμα που μας περίμενε στην αλάνα μέχρι να δύσει ο ήλιος. Είχαμε όμως και κείνες τις δύο λέξεις, που δεν χρειαζόταν να τις γράψει κανείς σε έναν ξεθωριασμένο τοίχο της Ασκληπιού για να σου υπενθυμίσει ότι η ζωή είναι πανέμορφη ακόμα κι αν γυρίζεις με ματωμένα γόνατα στο σπίτι σου μετά από δύο ώρες μπάλα, ακόμα κι αν δεν έχεις ίντερνετ, data, μπαταρία και ούτω κάθεξής. Εκείνες οι δύο λέξεις ήταν η στοιχειώδης αλήθεια τότε, ήταν το προφανές, αυτό που ανάβλυζε από τα όνειρα που κάναμε και τις σχέσεις που φτιάχναμε. Σήμερα αποτελούν μάλλον πολυτέλεια, ιδίωμα των λίγων, γι' αυτό και τις βλέπεις γραμμένες σαν απελπισμένη κραυγή στον ασβέστη μιας πολυκατοικίας.

Βγαίνω από το μαγαζί με τα περιοδικά, και συνεχίζω να κατεβαίνω την Ασκληπιού. Μια βιτρίνα με ηλεκτρικές συσκευές. Ένα ωραίο καφέ. Αφίσες παλιών θεατρικών ξεχασμένες. Ισόγεια με άφθονες ταμπέλες δικηγορικών γραφείων, όλη η καρδιά του νομικού κόσμου. Και μπροστά μου ένας τουρίστας με κολεγιακή που διαφημίζει παλιά περιοδικά των Depeche Mode, ο οποίος σταματάει και φωτογραφίζει κάτι που του τράβηξε την προσοχή. Όλα στο βωμό της εικόνας. Να απαθανατίζεις τη στιγμή έτσι ώστε να μη θεωρείται χαμένη. Να την παγώνεις στο έξυπνο λογισμικό σου, έτσι ώστε να μην εξοστρακίζεται στο υπερπέραν. Θυμήθηκα τους πεντακόσιους χιλιάδες τουρίστες στη Σανς Ελιζέ του Παρισιού, που σήκωσαν στον αέρα πεντακόσιες χιλιάδες τηλέφωνα για να καταγράψουν την πανδαισία της φετινής αλλαγής του χρόνου. Δεν κοιτούσαν τα βεγγαλικά. Δεν αγκαλιάζονταν χαζεύοντας τα ασύλληπτα ουράνια τόξα στον ουρανό. Φωτογράφιζαν, αυτό μόνο. Τραβούσαν βιντεάκια για να τα κάνουν stories στο Ίνσταγκραμ. Το συναίσθημα, η μνήμη, τέτοια πράγματα δεν αρκούσαν πλέον, είναι παρωχημένα. Καταγράφεις ούτως ώστε να νιώθεις ότι υπάρχουν. Ούτως ώστε να ξέρεις ότι ήσουν εκεί (και να το ξέρουν και οι άλλοι). Ο τουρίστας με την μπλούζα των Depeche πήρε τη φωτογραφία του, είπε κάτι στη συνοδό του, γέλασαν και έστριψαν προς Χαριλάου Τρικούπη. Όλα εικόνα και θόρυβος – πού να χωρέσουν εκείνες οι δύο λέξεις τις οποίες έχει ανάγκη να βλέπει κάθε πρωί ο άστεγος Χ. Έσφιξα τη σακούλα με τα περιοδικά μου και σκέφτηκα ότι οι πάντες είμαστε παραδομένοι στην εικόνα. Άλλος τραβεί ένα αξιοθέατο της Αθήνας, άλλος μια πανδαισία χρωμάτων στο Παρίσι, εγώ έχω τα προσχέδια για το εξώφυλλο του καινούργιου μου βιβλίου. Ετοιμαζόμαστε πυρετωδώς ενόψει της άνοιξης, που κυκλοφορεί, φτιάχνουμε, βλέπουμε, ονειρευόμαστε. Και επηρεασμένοι από αυτά τα προσχέδια, νιώθω σαν να αντικρίζω συνεχώς γύρω μου δυντηκτικές εικόνες, κι ας ζω στην Αθήνα του 2024, ενώ «Τα αποδόνια της σιωπής» μιλούν για την Αθήνα του 1944, που ήταν ένας ολότελα διαφορετικός κόσμος.

Κοιτάζω πίσω μου, αναζητώ με το βλέμμα τον άστεγο Χ και τον σκύλο του, δεν τους βλέπω πουθενά. Μέχρι πού να έφτασαν για την τροφή του ζώου; Πλάι μου περνάει ένα Smart με τζάμια φιμέ και μουσική στη διαπασών, όλο το τετράγωνο δονείται. Ένας τράπερ τραγουδάει για τρύπες και πίπες, η στιχουργική ένδειξη του καλλιτέχνη με απειλεί με εγκεφαλικό. Πρώτη φορά συλλαμβάνω τέτοια συντριπτική ευτέλεια μέσα σε στίχους τραγουδιού. Μπάσα σαν βόμβες της Βέρμαχτ. Λόγια σαν ξερατά. Εικόνα και θόρυβος. Θόρυβος και εικόνα. Η επέλαση της βαρβαρότητας ένα χειμωνιάτικο πρωινό Γενάρη στο κέντρο της πόλης. Αισθάνομαι ξαφνικά την ανάγκη να τραπώ σε φυγή, και το πλησιέστερο ασφαλές και ζεστό μέρος που συνειδητοποιώ ότι υπάρχει σε ακτίνα χιλιομέτρων είναι εκείνη η σκονισμένη γωνιά στην εσοχή της Ασκληπιού, όπου υπάρχει το χάρτινο σπίτι του Χ. Και πράγματι, τρέχω προς τα κει, και μόλις φτάνω, νιώθω ανακούφιση. Ο ισχνός άντρας και το σκυλάκι του επέστρεψαν, έχουν κουρνιαδίσει μες στις σανίδες. Φαίνονται ήρεμοι. Προστατευμένοι. Επαρκείς. Και έχουν τα μάτια τους κρφωμένα σε εκείνο το γκράφιτι απέναντι. Σε κείνες τις δύο λέξεις. Σε κείνη την ασήμαντη ποίηση του δρόμου, που λέει: ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΡΕ. **A**

**Το καινούργιο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου «Τα αποδόνια της σιωπής» θα κυκλοφορήσει στις 4 Απριλίου από τις Εκδόσεις Ψυχογιός*

Ένα power point

Η πρόσφατη επιλογή της κυβέρνησης να ρυθμίσει τα του γάμου των ομοφυλόφιλων ζευγαριών άνοιξε και πάλι τη συζήτηση του πολιτικού κόστους. «Ερευνες» και απόψεις για το συντηρητικό DNA της δεξιάς παράταξης έγιναν επίκαιρες και κάποιοι αναλυτές προμηνύουν απώλειες της ΝΔ στην επόμενη «χαλαρή» εκλογική αναμέτρηση. Συνήθως είναι οι ίδιοι που την μέμφονται ότι δεν προχωρά σε τολμηρές μεταρρυθμίσεις, διότι φοβάται το πολιτικό κόστος.

Σύμφωνα με την κλασική θεωρία, οι θρoσκευόμενοι, οι οικογενειάρχες, οι Έλληνες των «παλαιών αρχών», όταν φτάσουν στην κάλπη θα θυμηθούν ότι ο Τάκης με τον Κώστα μπορούν πλέον να υιοθετήσουν παιδιά και θα ρίξουν την ψήφο τους στην Ελληνική Λύση, τη Νίκη και τους Σπαρτιάτες. Για να κάνουν όλοι αυτοί κυβέρνηση εθναμυντόρων και να επαναφέρουν την Ελλάδα στη δεκαετία του '60. Εντάξει, συντηρητικοί είναι οι άνθρωποι, όχι ανέπαφοι. Όσοι επιλέγουν ακροδεξιά κόμματα έχουν βαθύτερους λόγους να το κάνουν και δεν περιμένουν μια ρύθμιση η οποία μάλιστα δεν τους αφορά και δεν επηρεάζει τη ζωή τους. Και γι' αυτό τα ποσοστά τους μένουν προς το παρόν σε επίπεδα ασφαλείας. Και ευτυχώς! Σήμερα, η ΝΔ είναι στο 40% και τα κόμματα στα ακροδεξιά της αθροίζουν ένα 12%. Οι περισσότεροι είναι τέως δικοί της ψηφοφόροι. Στα τελευταία 20 χρόνια έχασε προς τα δεξιά αλλά πήρε από τα αριστερά. Ο ροιζμός του πολυσυλλεκτικού κόμματος ή η επιλογή της ηγεσίας της. Όταν οι πολιτικές ταυτότητες ξεθωριάζουν οι μετακινήσεις γίνονται ευκολότερες. Σημαντικό μέρος του «Κέντρου» σήμερα ψηφίζει ΝΔ και Κ. Μητσοτάκη. Όχι μόνο παλιοί αριστεροί, σοσιαλδημοκράτες και φιλελεύθεροι, αλλά και άνθρωποι χωρίς συγκεκριμένα πολιτικά ταυτότητα, που δεν ενδιαφέρονται για την τρέχουσα πολιτική. Πολίτες «απολιτικοί». Κάποτε τους χλευάζαμε, αλλά σήμερα είναι πλειοψηφία. Και καλά κάνουν. Κι αυτό αποτελεί στρατηγική επιλογή της ηγεσίας του κυβερνώντος κόμματος. Διαβάζω ότι το 34% των ψηφοφόρων της ΝΔ δηλώνει κεντρώο. Του ΠΑΣΟΚ πάλι, το 25%.

Ο πολίτης που δηλώνει κεντρώος δεν είναι φανατικός αλλά ούτε και πλιθιος. Αδιαφορεί για τις μικροπολιτικές αψιμαχίες και αναζητά την ουσία της πολιτικής. Έχει φιλελεύθερες απόψεις στα κοινωνικά θέματα, είναι ανοικτός στην καινοτομία, θιασώτης της ελεύθερης οικονομίας και σταθερός φίλος του δυτικού προσανατολισμού της χώρας.

για τον πολιτικό συντηρητισμό

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Δεν είναι φίλος του Πούτιν, ούτε οπαδός της Χαμάς. Αλλά ανησυχεί για την τύχη των αμάχων στη λωρίδα της Γάζας. Ενοχλήθηκε από τις παρακολουθήσεις και τις φωτιές και οργίστηκε με την ανείπωτη τραγωδία των Τεμπών. Αλλά την ίδια στιγμή τον είδαμε να μην παρασύρεται από την επικαιρότητα και να προσπερνά τους εκπροσώπους της «προοδευτικής» ή σοσιαλδημοκρατικής διακυβέρνησης. Κοινώς να μη μασάει προεκλογικά. Κάτι λένε όλα αυτά.

Πρέπει να είναι κανείς κεντρώος για να έχει τέτοιου είδους ανησυχίες και συμπεριφορές; Προφανώς και όχι. Σήμερα, ακόμα και παραδοσιακοί δεξιό ή αριστεροί συμπεριφέρονται ως κεντρώοι, δηλαδή καθορίζουν την ψήφο τους με βάση την αποτελεσματικότητα της διακυβέρνησης και όχι τα παραδοσιακά στερεότυπα. Τους ενδιαφέρει πολύ περισσότερο να μην κινδυνεύουν τα παιδιά τους στη σαββατιάτικη βόλτα από την τροπολογία για την άδεια εργασίας των μεταναστών. Η αξιοπρεπής κατάσταση ενός δημόσιου νοσοκομείου από την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Η ταχύτερη απονομή δικαιοσύνης από την «αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης». Και φυσικά από την κατάσταση της τσέπης τους. Βεβαίως υπάρχει και κόσμος που καθορίζει την ψήφο του με βάση την αντιεμβολιαστική του πεποίθηση ή το ξενοφοβικό του μένος. Αλλά ευτυχώς είναι μειοψηφία.

Συνεπώς, όταν θέλεις να κάνεις δεξιά αντιπολίτευση αναφερόμενος στην επίσκεψη Ερντογάν, στο μεταναστευτικό ή στην τεκνοθεσία των ομοφυλοφίλων δεν έχεις και πολλές πιθανότητες να υπερφαλαγγίσεις τον Μητσοτάκη και να εκπληρώσεις το κρυφό σου όνειρο. Να τον δεις να γκρεμίζεται επειδή φιλοτεχνεί με κεντροαριστερές ανταύγειες την πολιτική του. Ειδικά όταν δεν υπάρχει κάποιος άλλος στοιχειωδώς σοβαρός πολιτικός με ανάλογο αφήγημα που θα συνενώσει το σκληρό δεξιό έως ακροδεξιό 40% και θα αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας. Και δεν υπάρχει, διότι δεν υπάρχει λόγος. Η Ελλάδα δεν θέλει να επιστρέψει σε άλλες παλιότερες εποχές, να αναβιώσει την «παλιά Ελλάδα». Του δήθεν ελληνοχριστιανικού ιδεώδους. Προτιμά να δοκιμάζει καινοτομίες, να εκουγχρονίζεται κοινωνικά και τεχνολογικά, να αντιμετωπίζει προκλήσεις, να προσεγγίζει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, με δυο λόγια να προοδεύει. Και ως εκ τούτου να ευημερεί.

Αλλά να μην ξεχνάμε ότι ο φόβος και η απέχθεια προς κάθε εκουγχρονισμό είναι

η αιτία που υποχώρησε και η Αριστερά, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η οποία ήταν κυβέρνηση πριν 5 χρόνια και μάλιστα στην πιο ακραία εκδοχή της, αυτής του ΣΥΡΙΖΑ. Που τώρα δεν γεμίζει ούτε ταβέρνα στις Σπέτσες. Αλλά θέλει ακόμα να κρεμάει πόστερ με τον Γκεβάρα και τον Βελουχιώτη στο «εφηβικό της δωμάτιο». Πόσο ουτοπικό; Αλλά και να υπερασπίζεται τον ισλαμικό φονταμενταλισμό και την επιθετικότητα του Πούτιν. Αλλά και πόσο βάρβαρο. Σε λίγο η δυτική Αριστερά θα διαδηλώνει για το δικαίωμα στη μαντίλα και την μπούργκα και θα είναι μέρα μεσημέρι. Είναι ο βαθύς συντηρητισμός που διακατέχει τους δήθεν προοδευτικούς. Και ο ολοκληρωτισμός στο πετσί τους.

Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούν να διαβάσουν την πραγματικότητα και αδυνατούν να προσαρμοστούν στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης, της παγκόσμιας οικονομίας, των νέων δι-απλανητικών συμμαχιών, αλλά και αντιπαλοτήτων. Έχουν μείνει στο φοιτητικό αμφιθέατρο της δεκαετίας του '70. Ακόμα ψάχνουν, με εμμονή, πόσο ακροδεξιός είναι ο Μητσοτάκης την ίδια στιγμή που αυτός φέρνει τη ρύθμιση για τα ομόφυλα ζευγάρια και ανοίγει μέτωπο με την ακροδεξιά. Γιατί απλά έχει μετρήσει ότι συμφέρει στην Ελλάδα, άρα συμφέρει και στον ίδιο. Και μένουν παγωτό και τον κοιτούν αμήχανα και ψελλίζουν κάτι για κορδόνια και ελληνικό όνειρο. Δεκαετία του '70 και δεν υπάρχουν παντελόνια καμπάνες να φορέσουμε, να βγούμε στους δρόμους.

Για να προοδεύσει αυτή η χώρα εκτός από μεταρρυθμίσεις χρειάζεται και ήπιο πολιτικό κλίμα. Σχεδόν οβηστό. Όπου πολιτική είδηση δεν θα είναι η παρόλα του τάδε πολιτικού σε κάποιο ανάξιο λόγο πρωινάδικο, αλλά μια σοβαρή αλλαγή στο κράτος, μια εμβληματική καινοτομία, κάποια μεγάλη επένδυση. Όπως αυτή του Data Center της Microsoft στην Αττική ύψους 1,2 δις ευρώ. Τα υπόλοιπα είναι λεπτομέρειες της δημόσιας ζωής που ζουν το πολύ μια εβδομάδα για να καθούν σύντομα στη λήθη του εφήμερου. Μαζί με τις δηλώσεις του Νταλάρα ή τον νικητή του Survivor. Ο πολίτης είναι πλέον έμπειρος, η ζωή τον έχει εκπαιδεύσει καταλλήλως να αναζητά την ουσία. Η πολιτική ως τέχνη των συμβολισμών τον κούρασε. Αλίμονο σε όσους μένουν πίσω να φυλάνε ιδεοληψίες και στερεότυπα. Δηλαδή, την καλύβα του Καραγκιόζη. Όχι Θερμοπύλες, αυτές ήταν πολύ σοβαρή υπόθεση. Αλλά έπεσαν από τον Εφιάλτη. Ο εφιάλτης μέσα μας. **A**

**Η ΕΛΛΑΔΑ
ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ
ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΙ ΣΕ
ΑΛΛΕΣ ΠΑΛΙΟΤΕΡΕΣ
ΕΠΟΧΕΣ, ΝΑ
ΑΝΑΒΙΩΣΕΙ ΤΗΝ
«ΠΑΛΙΑ ΕΛΛΑΔΑ»
ΤΟΥ ΔΗΘΕΝ
ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙ-
ΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ**

ONASSIS

Curation Partner:

PLISSKĒN

ΠΡΕΜΙΕΡΑ: 29.01.2024

ΣΤΙΣ 21:00

ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ

ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ

ΣΤΟ YouTube

Aie, aie, aie

**Η ΝΤΙΒΑ ΤΟΥ
KUDURO*
ΘΑ ΣΟΥ ΚΟΨΕΙ
ΤΗΝ ΑΝΑΣΑ.**

*Αν δεν ξέρεις το Kuduro,
ήρθε η ώρα να το μάθεις

STAGES A/LIVE PONGO

AFROBEATS / EDM / POP /
BASS MUSIC / DANCEHALL

onassis.link/pongo

onassis.org

Φωτογραφία: Πηνελόπη Γερασιμίδη

ΑΘΗΝΑ - ΛΟΝΔΙΝΟ: ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Θα περίμενε κανείς ότι, μετά από 24 χρόνια διαβίωσης στο Λονδίνο και άλλα τόσα στην Αθήνα, και τα συνεχή πήγαινε-έλα, ειδικά τα τελευταία χρόνια, η αλλαγή περιβάλλοντος δεν θα μου προκαλούσε καμία αξιοσημείωτη αντίδραση. Είναι άλλο πράγμα να βρίσκεσαι σε μια πόλη για πρώτη φορά, να γνωρίζεις έναν τόπο όπου τα πάντα είναι διαφορετικά, από το να μετακινείσαι τακτικά ανάμεσα σε δύο σπίτια. Κι όμως υπάρχει μια ιδιαίτερη **σωματικότητα** στο πώς βιώνουμε την κάθε πόλη που συνδέεται άμεσα όχι μόνο με το κλίμα και τη γεωγραφία της, αλλά και με την κουλτούρα της χώρας.

Ακόμη και μετά από τόσα χρόνια, δεν παύει να με εκπλήσσει η επίδραση που έχει η αλλαγή περιβάλλοντος στο σώμα μέσα σε δευτερόλεπτα μετά την αποβίβαση από το αεροπλάνο. Έχω γράψει στο παρελθόν για την εμπειρία του να σε ακουμπάνε, για πρώτη φορά μετά από μήνες, οι ζεστές, πορτοκαλί ακτίνες του ήλιου όταν το αεροπλάνο καταφέρνει επιτέλους να βγει από την ασφυκτική κουβέρτα των βρετανικών συννέφων. Όπως και για την ενεργοποίηση των αισθήσεων –της όσφρησης, της ακοής, της αφής– όταν καταφτάνεις στην Αθήνα.

Ο δημόσιος χώρος μας μυρίζει: καυσαέριο· λουλούδια· μαγειρέματα· σκουπίδια· οι νεραντζιές την άνοιξη· το γιασεμί και το νυχτολούλουδο το καλοκαίρι· τα αποκαΐδια από τις σόμπες και τα τζάκια τον χειμώνα. Κι ακόμη κι αν η μυρωδιά δεν είναι πάντα ευχάριστη, νιώθεις τουλάχιστον ότι είσαι ζωντανός. Ο δημόσιος χώρος μας έχει υφή: οι χιλιοσπασμένες πλάκες των πεζοδρομίων, η ρημαγμένη άσφαλτος στο οδόστρωμα, το ανάγλυφο τοιμέντο στους τοίχους. Και, φυσικά, ο δημόσιος χώρος μας είναι **θορυβώδης**: πέραν της κίνησης των αυτοκινήτων, η πόλη σφυρίζει από ζωή. Το κλίμα και η ιδιουσγκρασία επιτρέπει στο ιδιωτικό να ξεχυθεί στο δημόσιο, και το δημόσιο να εισβάλλει στο ιδιωτικό· είτε πρόκειται για τα τραπεζοκαθίσματα των εστιατορίων και των καφετειών, είτε για τις τηλεφωνικές συνομιλίες των επιβατών του μετρό. Στο Λονδίνο ο δυνατός αέρας, το κρύο, το σκοτάδι, οι ακραίες ταξικές διακρίσεις και η φυλετική διαστρωμάτωση σπρώχνουν την ανθρώπινη δραστηριότητα στον ιδιωτικό χώρο, πίσω από τις κλειστές κουρτίνες των σπιτιών.

Συνήθως –τι συνήθως δηλαδή, πάντα– αντιμετωπίζω την επιστροφή στο Λονδίνο με διστακτικότητα και ένα προαισθημα μελαγχολίας. Δεν είναι μόνο το ότι δεν με σπκώνει το κλίμα, αλλά και η απομάκρυνση από αγαπημένους φίλους και τόπους. Η ζωή στην Αγγλία είναι πιο ασκητική, πιο λιτή, πιο αφιερωμένη στην εργασία, με πολύ λιγότερη κοινωνικοποίηση, πιο μοναχική, πολύ πιο ήσυχη. Η κοινωνική ζωή στην Ελλάδα είναι σαν ένα αδηπάγο τέρας· όσο το τροφοδοτείς, όσο του δίνεις χώρο, τόσο γιγαντώνεται, ενώ αυτό έχει επιδεινωθεί ραγδαία με την είσοδο των εφαρμογών άμεσης επικοινωνίας (WhatsApp, Viber, Messenger) στην καθημερινότητά μας. Εκτιμώ ότι θα μπορούσα άνετα να περνάω τις μέρες μου μιλώντας σε εφαρμογές, πηγαίνοντας για καφέδες και φαγητά με φίλους, χωρίς να προλαβαίνω να κάνω οτιδήποτε άλλο.

Αυτή τη φορά περιέργως το σώμα στέλνει ένα λίγο διαφορετικό μήνυμα. Η πτήση είναι η πρώτη φορά εδώ και μήνες που καταφέρνω να συγκεντρωθώ και να μείνω με τον εαυτό μου χωρίς περισπασμούς και ενοχές. Μέσα σε τέσσερις ώρες τελειώνω ενάμιση βιβλία.

Με το που ανοίγουν οι πόρτες και πατάω το πόδι μου στο αεροδρόμιο του Gatwick νιώθω ένα έντονο αίσθημα αποσυμπίεσης. Όχι, το πρόβλημα δεν το έχει το σύστημα του αεροσκάφους, αλλά εγώ. Ακόμη και στη μέση ηλικία δεν έχω αναπτύξει επαρκείς μηχανισμούς οριοθέτησης του προσωπικού χώρου και του χρόνου εργασίας –ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε όσοι εργαζόμαστε από το σπίτι–, ενώ η προοπτική του να πω «όχι» σε κάποιον (δεν συζητάμε καν για τα μικρά καθημερινά ψέματα, τα little white lies των Βρετανών) μου προκαλεί σωματική δυσφορία. Υποψιάζομαι ότι δεν είμαι ο μόνος που δεν ξέρει να θέτει όρια ανάμεσα στον εαυτό και στους άλλους. Υποψιάζομαι ότι αυτό είναι μία συλλογική συνθήκη· το εθνικό μας σπορ.

Με το που βγαίνω έξω νιώθω να με αγκαλιάζει η ψυχία. Κανείς δεν μιλάει δυνατά. Στο τρένο δεν μαθαίνεις το ιατρικό ιστορικό και τα οικογενειακά, κληρονομικά, φορολογικά και σεξουαλικά προβλήματα του συνεπιβάτη σου. Η Αθήνα (οποιαδήποτε πόλη της Ελλάδας) είναι ένα χωριό. Δες κάτι στον διπλανό σου και αύριο το ξέρουν όλοι. Περπατάς μισό χιλιόμετρο και πέφτεις πάνω σε τουλάχιστον δύο γνωστούς. Στο Λονδίνο είσαι άγνωστος, ανώνυμος.

Και οι δύο περιπτώσεις έχουν θετικά και αρνητικά. Στην ελληνική πόλη είσαι ορατός. Η κοινότητα σε περικλύει. Αυτή η αίσθηση του ανήκειν και της ορατότητας είναι θεμελιώδης, πρωτόγονη ανάγκη του ανθρώπου. Στο Λονδίνο νιώθεις τη μοναξιά της αβύσσου. Στην Αθήνα νιώθεις ότι έχεις ένα γερό πλέγμα υποστήριξης. Αν όμως δεν προσέξεις πολύ, αν δεν προστατέψεις τις αξίες και τις αρχές σου, γρήγορα θα βρεθείς προ επίπονων διλημάτων. Σε κάθε επίπεδο και πτυχή της κοινωνικής, πνευματικής, πολιτικής και επαγγελματικής ζωής, θα πρέπει να διαλέξεις ομάδα, θα πρέπει να δηλώσεις πίστη στη πατρίδα. «Η θα είσαι μαζί μας ή θα είσαι εναντίον μας». Ταυτόχρονα, η κοινότητα ισοπεδώνει και εξομοιώνει· δεν ανέχεται το διαφορετικό. Στο Λονδίνο η ανωνυμία και η ποικιλομορφία διασφαλίζουν την ελευθερία, αλλά ταυτόχρονα και την αίσθηση του ότι δεν έχεις τίποτα κοινό με τους άλλους· ότι δεν μοιράζεστε κοινούς ιστορικούς, συλλογικούς ή πολιτισμικούς κώδικες πέραν της ανθρώπινης ιδιότητας. Οι άλλοι σου είναι εν δυνάμει ανταγωνιστές, εάν όχι παντελώς αδιάφοροι. Στην Αθήνα νιώθεις οικειότητα. Αν όμως δεν ακολουθήσεις την κοινωνική σύμβαση, τότε υπάρχει ο κίνδυνος να περιθωριοποιηθείς. Οι άλλοι δεν θα διστάσουν να επισημάνουν τα παράπονά τους και να προσπαθήσουν να επιβάλουν τους όρους εμπλοκής και επικοινωνίας που θέλουν αυτοί. Χρειάζεται αποστασιοποίηση και αυτάρκεια για να μη σε νοιάζει το τι θα πουν οι άλλοι για σένα, μπροστά ή πίσω από την πλάτη σου. Αν αρχίσει να σε νοιάζει, τότε έχεις μπει σε μια βαθιά τσουλήθρα χωρίς τριβή.

Φτάνω στον καοτικό σταθμό της London Bridge. Συνειδητοποιώ ότι μέσα σε τρεις μήνες έχω ξεχάσει πώς να φέρομαι – πώς να φέρω το σώμα μου στον δημόσιο χώρο. Με κάποιο τρόπο καταφέρνω να βρίσκομαι συνεχώς μες στη μέση της πορείας των άλλων, εμποδίζοντάς τους να προχωρήσουν, σκουντώντας τους με τις βαλίτσες μου. Στην Αθήνα δεν υπάρχει η έννοια του σεβασμού του προσωπικού χώρου του άλλου, όχι μόνο με τη θετική έννοια της φροντίδας και την αρνητική της αδιακρισίας, αλλά κυριολεκτικά, με το στρίμωγμα, τη δυνατή φωνή ή μουσική, το διερευνητικό βλέμμα και τη σωματική επαφή. Ξαναθυμάμαι ότι στην Αγγλία πρέπει να λέμε συνεχώς «συγγνώμη» και «με συγχωρείτε» σαν να φταίμε, ακόμη κι αν δεν φταίμε, ακόμη κι αν δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα κακό, απλώς ως «γέμισμα» της διάδρασης μας με τους άλλους.

Πριν ακόμα φτάσω στο σπίτι θυμάμαι ότι η καθημερινή ζωή στην Αγγλία απαιτεί ή προκαλεί πολύ μεγαλύτερη χρήση της φαντασίας. Το ραδιόφωνο, το Spotify, τα βιβλία, οι ταινίες, η τηλεόραση, οι εφαρμογές, τα video games κυριαρχούν στην καθημερινότητα σε αντίθεση με τη συνεχή κοινωνική επαφή – τους καφέδες, τα τηλέφωνα και τα τραπέζια στην Ελλάδα.

Ειδικά σε σχέση με την Ελλάδα, η Βρετανία είναι μια εξαιρετικά, σχεδόν υπερβολικά, αποκεντρωμένη, διάσπαρτη χώρα με αμέτρητες πόλεις, κομπούλεις και χωριά. Η μέθοδος αντιμετώπισης της μοναξιάς και νοσηματοδότησης της ζωής των Βρετανών δεν είναι πλέον τόσο πολύ η φυσική κοινότητα στον χωροχρόνο, αλλά οι εικονικές κοινότητες και η φαντασία. Οι Βρετανοί παράγουμε περισσότερο πολιτισμικό περιεχόμενο απ' ό,τι μπορούμε να καταναλώσουμε. Γι'Ελληνες δεν παράγουμε αρκετό. Γι'αυτό χρειαζόμαστε και το κουτσομπολιό· για να τροφοδοτούμε τη φαντασία και να λαδώνουμε την καθημερινή ύπαρξη.

Φτάνω στο σπίτι. Με περιμένει ένα βουνό από κυριακάτικες εφημερίδες και περιοδικά. Μέσα στις πρώτες ώρες από την άφιξη μου ακούω και διαβάζω για τη Γάζα, για την Ουκρανία, για την Υεμένη, για τον Τραμπ. Η διεθνής επικαιρότητα είναι ενταγμένη στα ΜΜΕ, στον δημόσιο διάλογο αλλά και στις καθημερινές ιδιωτικές και επαγγελματικές συζητήσεις με τρόπο που δεν είναι στην Ελλάδα.

Η ιστορία του Β' Παγκοσμίου και του Ψυχρού Πολέμου είναι για τη Βρετανία ό,τι και ο Εμφύλιος ή η Μεταπολίτευση για εμάς: γεγονότα συνυφασμένα με το πολιτισμικό, ιδεολογικό και ψυχολογικό DNA της κάθε κοινωνίας. Έτσι λοιπόν η σημερινή συνέχεια της ιστορίας, ο Νέος Ψυχρός Πόλεμος και οι τωρινές ιστορίες κατασκοπείας με τη Ρωσία και την Κίνα, έρχονται να «κουμπώσουν» πάνω σε υπάρχοντα αφηγήματα και ιδέες, με τον τρόπο που στην Ελλάδα κουμπώνουμε το οτιδήποτε στα κυρίαρχα αφηγήματα για τη μετεμφυλιακή και μεταπολιτευτική Ελλάδα.

Συνειδητοποιώ για μια ακόμη φορά ότι ενώ όλα φαίνεται να αλλάζουν –και στις δύο πόλεις· και στις δύο χώρες· και μέσα μου– τελικά όλα τα ίδια μένουν. **Α**

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΗ ΕΙΣΑΙ ΟΡΑΤΟΣ. Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΕ ΠΕΡΙΚΛΥΕΙ. ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΝΙΩΘΕΙΣ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ.

Η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν είναι πλέον δεδομένη στην Αμερική

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Πολύς λόγος έγινε για την πρώην πρόεδρο του Harvard, Claudine Gay, η οποία παραιτήθηκε μόλις 6 μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων της από την προεδρία. Η Gay, καθηγήτρια Διακυβέρνησης, Αφρικανικών και Αφροαμερικανικών Σπουδών, βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα δεχόμενη επιθέσεις για τη στάση της απέναντι στον αντισημιτισμό και τη διστακτικότητα της να τον καταδικάσει ολοκληρωτικά. Κατά τη διάρκεια σχετικής ακρόασης στο Κογκρέσο, με αφορμή τον πόλεμο στη Γάζα, η ίδια έδωσε εξαιρετικά διφορούμενες απαντήσεις σχετικά με το εάν οι εκκλήσεις και τα συνθήματα των φοιτητών για γενοκτονία κατά των Εβραίων θα συνιστούσαν παρενόχληση, σύμφωνα με τους κώδικες συμπεριφοράς του πανεπιστημίου. Λίγο αργότερα, κατηγορίες ήρθαν στο φως της δημοσιότητας για λογοκλοπή σε δημοσιευμένες εργασίες της. Αυτή η εξέλιξη, σε συνδυασμό με τη δημόσια κατακραυγή πολιτικών κύκλων, την οδήγησε στην πόρτα εξόδου από τη θέση της πρόεδρου ενός πανεπιστημιακού ιδρύματος που βρίσκεται σταθερά στην πρώτη τριάδα των παγκόσμιων κατατάξεων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Η Gay, με σχετικό άρθρο της στους New York Times, απέδωσε την απομάκρυνσή της στις επιθέσεις των «δεξιών δημαγωγών», πλαισιώνοντας τα γεγονότα ως μία ενορχηστρωμένη επίθεση εναντίον της από τους εκθρούς της ποικιλομορφίας, της πολυπολιτισμικότητας και της συμπερίληψης, των βασικών αρχών του σύγχρονου «προοδευτικού ευαγγελίου». Μια «καλά στημένη παγίδα» ήταν αυτή που οδήγησε στην απομάκρυνσή της, με στόχο να υπονομεύσει τις αρχές και τις αξίες για τις οποίες είναι γνωστό το Harvard, σύμφωνα με την ίδια. Το περιστατικό πιθανότατα θα ξεχαστεί σύντομα, αποτελεί όμως ένα καλό παράδειγμα για να φωτίσει την πολιτική διαμάχη υπό την οποία λειτουργούν και πορεύονται τα Ivy League πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Τα campus των διακεκριμένων πανεπιστημίων έχουν εν πολλοίς μετατραπεί σε πεδία διαμάχης για την επιβολή μιας καθαρά πολιτικής ατζέντας. Μιας ατζέντας που καθόλου δεν νοιάζεται για το κατά πόσον βλάπεται το επίπεδο διδασκαλίας και το εάν το ακαδημαϊκό προσωπικό μπορεί να εκφράζεται ελεύθερα, ή πρέπει αντιθέτως να προσέχει την κάθε του λέξη και φράση, υπό τον φόβο αυτή να θεωρηθεί «προσβλητική» για κάποια ομάδα ή μειονότητα. Η Gay προσάπησε κάπως πονηρά να αποφυγεί μια ευθεία απάντηση που θα καταδικάζε τον αντισημιτισμό, θέτοντας το ζήτημα ως άμεσα εξαρτώμενο από το συγκεκριμένο εντός του οποίου αυτός εκφράζεται, προκειμένου πιθανώς να τα έχει καλά με όλους, συμπεριλαμβανομένων και όσων χρηματοδοτούν το πανεπιστήμιο. Κατέληξε έτσι να πάρει «μία γεύση από το φάρμακό της», όπως είναι η γνωστή φράση στα αγγλικά, με το να γίνει θύμα ενός άγριου cancel με συνοπτικές διαδικασίες.

Σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύθηκε πέρυσι στη New York Post με τίτλο "The Academic Mind in 2022" με συμμετέχοντες 1.500 καθηγητές από κολλέγια και πανεπιστήμια σε όλη την Αμερική, τα αποτελέσματα έδειξαν μαζική αυτολογοκρισία και έναν ευρέως διαδεδομένο φόβο ότι, το να πεις ένα λάθος πράγμα, μπορεί να σου κοστίζει, όχι απλώς τη φήμη σου, αλλά ακόμα και τη δουλειά σου. Ομάδες φοιτητών, υπέρμαχοι της woke κουλτούρας, караδοκούν για μια λάθος λέξη, για έστω μία υπόνοια ρατσισμού, σεξισμού ή οποιασδήποτε άλλης προσβλητικής διάκρισης, που μπορεί να ακουστεί μέσα σε ένα μάθημα, απλώς ως κομμάτι της παράδοσης για μια άλλη εποχή, μια ιστορική προσωπικότητα, ένα γεγονός του παρελθόντος. Στην ίδια έρευνα, περισσότεροι από τους μισούς (52%) ακαδημαϊκούς ανέφεραν πως «φοβούνται μήπως χάσουν τη δουλειά τους επειδή κάποιος θα παρεξηγήσει κάτι που είπαν», βγάζοντάς το εκτός συγκεκριμένου και δημοσιεύοντάς το στη συνέχεια στο διαδικτυο. Περίπου το 72% των συντηρητικών μελών ΔΕΠ νιώθουν έτσι, ενώ συνολικά το ένα τρίτο (34%) των ερωτηθέντων δήλωσε ότι συχνά αισθάνεται πως δεν μπορεί να εκφράσει τις απόψεις του ελεύθερα, λόγω του τρόπου με τον οποίο μπορεί να αντιδράσουν οι φοιτητές, οι συνάδελφοι ή η διοίκηση του πανεπιστημίου. Πράγματι το «οπλοστάσιο» των ιδεολογικά στρατευμένων φοιτητών είναι έτοιμο και περιμένει στη φαρέτρα: «μη ασφαλές περιβάλλον», «προβληματική δήλωση», «αισθάνομαι πως δέχομαι επίθεση» κ.ά. είναι τα διαθέσιμα, άκρως επικίνδυνα «βόλια». Είναι κυρίως λυπηρό το γεγονός πως τα μεγαλύτερα ακαδημαϊκά ιδρύματα στις ΗΠΑ έχουν περιέλθει σε αυτήν την κατάσταση, με το να γίνονται «μπαλάκια» πολιτικών και ακτιβιστικών κύκλων εκατέρωθεν, εξυπηρετώντας πολιτικά, ιδεολογικά και οικονομικά συμφέροντα. Ίσως η περίπτωση της Gay να αποτελέσει ένα σκληρό μάθημα, ώστε οι προοδευτικοί κύκλοι που εγκαθίδρυσαν αυτήν την κουλτούρα να ξανασκεφτούν τη στάση τους μελλοντικά. **A**

Πώς το ίντερνετ γέμισε με «κλώνους» διασημοτήτων από την Τεχνητή Νοημοσύνη

Της ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΜΠΡΟΥΝΤΖΑΚΗ

Σκεφτείτε την πρώτη φορά που μας παρουσιάστηκαν οι καινούργιες δυνατότητες των AI προγραμμάτων. Μπορούμε να δημιουργήσουμε τα δικά μας, σχεδόν ίδια avatar που μιμούνται τη φωνή και τις κινήσεις μας. Μάλιστα, υπήρχαν πολλά βίντεο στο TikTok όπου η Arianna Grande τραγουδάει Πάνω Κιάμο, ο Μάριος Φραγκούλης Snik, η Taylor Swift Γυγώ Τσαμπά κι όλα αυτά, ομοιογενώς, έχουν αρκετή πλάκα. Πόσο αστειό είναι όμως όταν κάποιος χρησιμοποιήσει το avatar και τη φωνή σου με... πονηρούς σκοπούς; Αυτή η πλευρά του AI δεν έχει αγγίξει τους περισσότερους από εμάς, όμως οι διάσημοι είναι ήδη το πρώτο μεγάλο target group.

Οι επιστήμονες που ειδικεύονται σε θέματα Τεχνητής Νοημοσύνης, έχουν προειδοποιήσει εδώ και χρόνια για το κακόβουλο δυναμικό της γενετικής τεχνητής νοημοσύνης, σκιαγραφώντας ένα παρανοϊκό, δυστοπικό μέλλον γεμάτο από κλοπές ταυτότητας, παραπληροφόρηση, ψέμα και αυτοματοποιημένη εξαπάτηση σε παγκόσμια κλίμακα.

Ο Γιώργος Χατζηβασιλείου στο βιβλίο του «Φιλοσοφία της Τεχνητής Νοημοσύνης: Ένα ταξίδι στο μέλλον» των εκδόσεων Διόπτρα επιχειρεί να δώσει έναν ορισμό για το τι είναι η Τεχνητή Νοημοσύνη: «Τεχνητή Νοημοσύνη είναι ένα κατασκευάσμα που μπορεί και παράγει κρίση: μπορεί να αναλύει πληροφορίες, μπορεί να μαθαίνει, να προτείνει δράσεις και να δρα αυτόβουλα, άρα να θέτει στόχους γύρω από ένα ή και περισσότερα ζητήματα. Μπορεί, με άλλα λόγια, να προβαίνει σε έργα λογικής (όπως είναι η παραγωγή λόγου, έργων τέχνης, επιστήμης, μουσικής) που μοιάζουν, δίχως να είναι ανθρώπινα».

Τους τελευταίους μήνες, το YouTube, το Instagram, το TikTok και το X έχουν κυριολεκτικά γεμίσει με «κλώνους» διασημοτήτων που διαφημίζουν αμφιλεγόμενα σκευάσματα συμπληρωμάτων διατροφής, προϊόντα - σκουπίδια και ασφαλιστικές απάτες. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με στοιχεία των 404 Media, οι κλώνοι των διασημοτήτων που έχουν αναπαράξει περισσότεροι είναι των Joe Rogan, Taylor Swift, Steve Harvey, Ice Cube, Andrew Tate, Oprah και the Rock και έχουν χρησιμοποιηθεί για να εξαπατήσουν εκατομμύρια ανθρώπους στο YouTube, με εκατομμύρια προβολές. Στα τέλη του περασμένου έτους, η Scarlett Johansson μήνυσε μια εταιρεία που χρησιμοποίησε τη μορφή και τη φωνή της για την εμπορία εφαρμογών δημιουργίας περιεχομένου AI. Πρόσφατα, οι New York Times ανέφεραν ότι οι «μούφα» Taylor Swifts έχουν κατακλύσει το Facebook και διαφημίζουν μαγειρικά σκεύη υψηλής τεχνολογίας. Πολλοί που αντιλαμβάνονται ότι έχουν πέσει θύματα του AI, προειδοποιούν τους ακολούθους τους στα social media.

Είναι όμως αυτό αρκετό να σταματήσει τους απατεώνες; Η Gayle King, τηλεοπτική περσόνα, συναντήθηκε με τον...εαυτό της ο οποίος προωθούσε ένα προϊόν για απώλεια βάρους το οποίο η ίδια «δεν είχε ακούσει ή χρησιμοποιήσει ποτέ!» Το ίδιο συνέβη και με τον Tom Hanks ο οποίος «προωθούσε» κάποιο οδοντιατρικό ασφαλιστικό πλάνο και προσπάθησε να προειδοποιήσει όσους περισσότερους μπορούσε για την απάτη μέσω του προσωπικού του λογαριασμού στο Instagram.

Ο YouTuber Mr Beast έπεσε θύμα απάτης που τον έδειχνε να κάνει giveaway iPhone. Μέχρι και ο Elon Musk βρέθηκε να υπόσχεται αμύθητα πλούτη με αντάλλαγμα μερικές προσωπικές πληροφορίες και — «δεν είναι σπουδαίο, μην ανησυχείτε για αυτό, είναι απλώς μια τυπική διαδικασία», φέρεται να λέει, «μερικά τραπέζια στοιχεία...».

AI και μεταθάνατον Ζωή: Πού μπαίνει το όριο;

Φυσικά δεν μιλάμε μόνο για οικονομικές απάτες όπου το μέμπτο του εγχειρήματος φαίνεται από χιλιόμετρα, αλλά και για την αμφιλεγόμενη πρακτική ορισμένων ειδικών AI να... ανασταίνουν καλλιτέχνες.

Όταν ένας αγαπημένος ηθοποιός ή μουσικός πεθαίνει, πάντα αφήνει πίσω του αυτή τη γλυκόπικρη σκέψη για το τι θα μπορούσε να δημιουργήσει αν είχε λίγο περισσότερο χρόνο. Ωστόσο, όπως έδειξε η μεταθανάτια επιτυχία του John Lennon στα charts, για τους αστέρες του μέλλοντος ο θάνατος δεν είναι η τελευταία πόρτα...

Ηθοποιοί κάνουν την εμφάνισή τους στις οθόνες μας, όπως στο «Fast And Furious» που είδαμε τον Paul Walker ολοζώντανο να μας... αποχαιρέτα από το παράθυρο του «πειραγμένου» αγωνιστικού του. Η Τεχνητή Νοημοσύνη αναβιώνει κάτι παραπάνω από τις καριέρες των νεκρών διασημοτήτων. Το πιο συννηθισμένο είναι να ανακατασκευάζει τις φωνές νεκρών διασημοτήτων όπως έγινε με τον John Lennon του οποίου η φωνή απομονώθηκε από ένα παλιό home demo της δεκαετίας του 1970. Όμως, όταν το έργο ενός ανθρώπου δεν σταματά να αναπαράγεται με τον θάνατό του, τότε ποιος έχει τον τελευταίο λόγο για την διαχείριση της κληρονομιάς μιας διασημότητας;

Άλλο ένα παράδειγμα είναι το δώρο που είχε κάνει ο Kanye West στην πρώην σύζυγό του Kim Kardashian όπου της παρουσίασε το ολόγραμμα του πατέρα της με τη φωνή του. Ο Robert Kardashian, δικηγόρος, έφυγε στα 59 χρόνια από καρκίνο τον Ιούλιο του 2003 και «αναστήθηκε» για να ευχηθεί στην κόρη του Kim χρόνια πολλά.

Τη δημιουργία του ολογράμματος ανέλαβε μια εταιρεία παραγωγής που ονομάζεται Kaleida, η οποία ειδικεύεται στη χρήση ενός εξαιρετικά λεπτού πλέγματος για την προβολή ολογράμματος.

Από τις πρώτες ηθοποιούς που γύρισαν από τους νεκρούς ήταν η Audrey Hepburn το 2013, για να πουλήσει...σοκολάτες και πιο συγκεκριμένα σοκολάτες Galaxy.

Η κόρη του αείμνηστου ηθοποιού Robin Williams, Zelda, τάχθηκε εναντίον αυτής της νέας μόδας που τείνει να γίνει trend και έγραψε στο Instagram: «Έχω ήδη ακούσει ότι η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να χρησιμοποιήσει τη φωνή του (σ.σ. του Robin Williams) να λέει οτιδήποτε θέλουν οι άνθρωποι. Προσωπικά το βρίσκω τρομερά ενοχλητικό και οι επιπτώσεις ξεπερνούν κατά πολύ τα δικά μου συναισθήματα. Αυτές οι «μετεναρκώσεις» είναι... στα καλύτερά τους μια φτωχή αναπαραγωγή πολύ σπουδαιότερων προσωπικοτήτων, ένα αποτροπιαστικό τέρας του Φρανκενστάιν, που συγκεντρώνει τα χειρότερα χαρακτηριστικά αυτής της βιομηχανίας, αντί να προωθεί αυτά που αντιπροσώπευαν εκείνοι οι άνθρωποι».

Και αυτές οι ανησυχίες δεν είναι καθόλου εκτός πραγματικότητας. Τα ερωτήματα είναι φλέγοντα και η απάντησή τους μπορεί να κρίνει το μέλλον μας. Είναι ηθικό οι συγγενείς αλλά και οι θαυμαστές των αποθανόντων να βλέπουν ομοιώματα των ανθρώπων που αγάπησαν και θαύμασαν; Ποιος είναι ο ψυχολογικός αντίκτυπος αυτών των ανοίκειων προβολών σε αυτούς; Είναι βλαφή για τον νεκρό να χρησιμοποιείται η κληρονομιά του για να διαφημιστούν προϊόντα όπως...σοκολάτες; Ποιος αποφασίζει εάν πρέπει καηλευτούμε την τέχνη αστέρων που δεν έχουν κανένα λόγο πάνω στο πώς θα παρουσιαστεί το έργο τους — με μόνο στόχο το κέρδος;

Φυσικά, υπάρχουν εκατοντάδες ερωτήματα που προκύπτουν, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η επιστημονική εξέλιξη θα σταματήσει. Η Τεχνητή Νοημοσύνη μας έχει προσφέρει προγράμματα που έχουν βελτιώσει τη ζωή μας, όπως για παράδειγμα το GPS — όμως πού τραβάμε τη γραμμή; Πού μπαίνει το όριο; Αυτό είναι ένα ανοικτό κεφάλαιο συζήτησης. Η Τεχνητή Νοημοσύνη εξελίσσεται και μαθαίνει μαζί με τον άνθρωπο κι αυτό την καθιστά διαφορετική από όλα τα υπόλοιπα έργα της ανθρώπινης ευφυΐας. Πόσο έτοιμοι είμαστε άραγε να αντιμετωπίσουμε μίαν οντότητα κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή μας;

«Το πιο θλιβερό στη ζωή αυτή τη στιγμή είναι ότι η επιστήμη συγκεντρώνει γνώση πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι η κοινωνία αποκτά σοφία» - Ισαάκ Ασίμωφ (αμερικανός συγγραφέας επιστημονικής φαντασίας) **A**

ΟΙ «ΜΟΥΦΑ» TAYLOR SWIFTS ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΕΙ ΤΟ FACEBOOK ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΥΝ ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

**Ο Πέτρος
Μαρτινίδης
και η Σώτη
Τριανταφύλλου
σε μια συζήτηση
με αφορμή το «Όπιο
των διανοουμένων»**

Ο ομότιμος καθηγητής του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Α.Π.Θ. μιλάει για τον Ρεϊμόν Αρόν, για τον Σαρτρ, για τα σύγχρονα προβλήματα της αριστεράς και για τον ρόλο των διανοουμένων

Μεταφράσατε το βιβλίο του Raymond Aron «Το όπιο των διανοουμένων», ένα έργο που εξετάζει, μεταξύ άλλων, τους μύθους της Αριστεράς και τις αριστερές ιστορικές αφηγήσεις.

Στον σύντομο πρόλογό σας γράφετε ότι στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1970 στο Παρίσι, έχοντας εγκύψει στη σαρτρική «Κριτική του Διαλεκτικού Λόγου» και στις έννοιες της «αυθεντικότητας» και της «αμοιβιότητας» του homo existentialis, δεν βρήκατε στο βιβλίο του Aron μια συστηματική επιχειρηματολογία κατά του φανατισμού και του μηδενισμού—ό,τι ουσιαστικά επεδίωκε ο συγγραφέας—, αλλά μάλλον ένα εγκώμιο του σκεπτικισμού. Όμως εκείνη η εποχή ζητούσε οδηγούς για δράση. Και προσθέτετε ότι αυτή η πρόκληση του «Όπιου των διανοουμένων» ήταν «προσωπικό σας σφάλμα». Στην πραγματικότητα, το «σφάλμα», νεανικό έτσι κι αλλιώς, ήταν αποτέλεσμα της αφόρητης πίεσης των ομοτίμων κάτω από την οποία πολλές γενιές εμποδίστηκαν να σκέφτονται ατομικά και έκαναν επιλογές με αεγλαίο πνεύμα.

Στο Παρίσι του 1971 άρχιζα μεταπτυχιακές σπουδές. Η Ελλάδα τελούσε υπό χούντα κι οι αμερικανικοί βομβαρδισμοί στο Βιετνάμ συνεχίζονταν, ενώ διαφαινόταν η νίκη των Βιετκόνγκ. Η γαλλική νεολαία θρηνούσε τον Τσε Γκεβέρα και γιόρταζε την εκατονταετηρίδα από την Κομμούνα. Είχαμε τον Μάη του 1968 ελάχιστα πίσω μας και όλο το μέλλον μπροστά μας. Η ανοσία ολκής—«καλύτερα να έχεις άδικο με τον Σαρτρ παρά δίκιο με τον Αρόν»— ακουγόταν απολύτως πειστική. Να μην είσαι αριστερός σήμαινε να διανύεις προχωρημένη κλιμακίτη. Σαρξ και Μαρξ πήγαιναν αντάμα. Κι ο υπαρξισμός έγινε αγαπητός στους ευρωπαίους αριστερούς για τον ίδιο λόγο που ο αριστοτελισμός αγαπήθηκε από τους χριστιανούς: έδινε έναν «σκοπό» στη ζωή—την αναζήτηση της «αυθεντικότητας», την απόρριψη κάθε κομφορμισμού. Όπως η αριστοτελική εντελέχεια αποφαίνεται ότι τα αυγά γίνονται κοτόπουλα ή τα κουκούτσια του σταφυλιού κλήματα, για να ενεργοποιηθεί το εσωτερικό δυναμικό τους. Αλλά όταν συγκρούονται δυο μπάλες του μπυλιάρδου, οι νόμοι του Νεύτωνα καθορίζουν το τι θα συμβεί στη συνέχεια, όχι κάποιοι μεγαλειώδης υπολανθάνων σκοπός. Δεσμευμένος στην εποχή του, ο Αριστοτέλης τα έλεγε λάθος· ομοίως και ο Μαρξ, που επίσης ανίχνευε έναν «σκοπό» στην Ιστορία.

Αυτά, όμως, τα λέω τώρα, ως «ομότιμος» και σε προχωρημένη κλιμακίτη. Δεν αντιλαμβάνομαι πώς εννοείτε την «αφόρητη πίεση των ομοτίμων».

—Ως peer pressure, ως «πίεση των συνομηλίκων», ως υποταγή στην αγέλη... Ένα νεανικό χαρακτηριστικό που μπορεί να παραταθεί μέχρι την ηλικία των πολιοκροτάφων.

Ευχαριστώ για την ευγενική αναδιτύπωση της κλιμακίτη. Πάντως ο Σαρτρ και η Μποβουάρ δεν είχαν ακαδημαϊκές θέσεις. «Κήρυσσαν» μέσω άρθρων και βιβλίων. Μόνο ο Μερλώ-Ποντύ είχε έδρα στο Collège de France, όπου αναμίγνυε μαρξισμό και φαινομενολογία, δικαιώνοντας, ενδιαμέσως, τις «δίκες της Μόσχας». Το ότι παρέσυραν κόσμο στις δικές τους επιλογές ισχύει, βέβαια, καθώς και η αντίφαση ότι αναζητώντας την «αυθεντικότητα» κατέληγες να ενταχθείς στο κοπάδι των οπαδών τους. Η καταδίκη της παραδοσιακής αυθεντίας έρχιζε τους ίδιους σε νέες αυθεντίες. Ωστόσο, η έμφαση που το 1945 έδινε ο Σαρτρ στην ελεύθερη προσωπική επιλογή (στο «Ο υπαρξισμός είναι ένας ανθρωπισμός»), ενόσω παρέμενε πολύ καλός φίλος με τον Αρόν, διατηρεί την αξία της. Εξαιτίας των γραπτών του Σαρτρ, άλλωστε, βρέθηκα να διαβάζω τον Αρόν το 1971 ή 1972, σε μια επανέκδοση του «Όπιου των διανοουμένων» από τον οίκο Gallimard. Η μετριοπάθειά του δεν μπορούσε να συγκινήσει έναν 25χρονο, και μάλιστα Έλληνα σε περίοδο χούντας. Ένας οδηγός για κατασκευή βομβών θα μου φαινόταν, τότε, προτιμότερος. Το παν ήταν να φύγει η χούντα.

—Η κατασκευή βομβών συγκινεί νέους και γενιές χωρίς αυτό το υπόβαθρο. Ανέκαθεν η νεανική ηλικία συνδεόταν με cheap thrills: γυμνότητα, καταστροφή δημόσιας και ξένης περιουσίας—όλα όσα έκαναν οι νέοι και οι όχι και τόσο νέοι τον Μάιο του '68. Δεν χρειαζόταν να εισαί Έλληνας επί χούντας για να θέλεις να πυρπολήσεις τον κόσμο.

Σωστά. Αλλά το τι σήμαινε «σοβιετικός ολοκληρωτισμός», ζήτημα που έφερε σε αντιπαράθεση τους Σαρτρ-Αρόν, έπρεπε να διαβάσω πολλά πολλά ακόμα, ώσπου να καταλάβω πόσο εφάμιλλος του φασισμού ήταν τελικά. Κι ενώ ζούσα σε μια Γαλλία όπου ένα μηνιαίο περιοδικό Hara-Kiri κι ένα εβδομαδιαίο Charlie κυκλοφορούσαν ελεύθερα, χλευάζοντας συλλήβδην τις έννοιες «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», περίμενα μια προλεταριακή επανάσταση να φέρει την τέλεια κοινωνία!

—Ήδη από το 1927, ο Julien Benda έκανε λόγο για την «προδοσία» των διανοουμένων, των «clercs» όπως τους ονόμαζε τότε αναφερόμενος στις λεγόμενες «κληρικές αρχές»: στην ομορφιά, στη δικαιοσύνη, στην αλήθεια, τις οποίες θεωρούσε οικουμενικές και ορθολογικές. Ο Μπεντά αναφερόταν στον πειρασμό του φασισμού, στον οποίο υποέκυψαν πολλοί Ευρωπαίοι διανοούμενοι· ο Raymond Aron αναφέρεται στον πειρασμό του κομμουνισμού: ο πρώτος πειρασμός κατέρρευσε στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο δεύτερος, παρά τις διαδοχικές διαψεύσεις, είναι ακόμα ενεργός. Φαίνεται πως, αν δούμε, για λόγους που ευνοούν την έρευνα, τους «διανοουμένους» ως λίγο-πολύ συμπαγή κοινωνική ομάδα, τείνουν να ενστερνίζονται και να διαδίδουν δόγματα, πολιτικές θρησκείες.

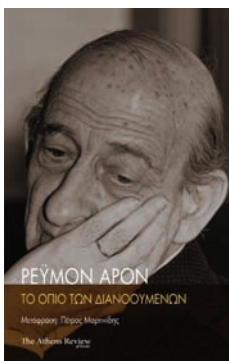
Ο Ζυλιέν Μπεντά καλούσε τους «ομότιμους», για να μείνουν στην ορολογία σας, να μην περιμένουν να γίνουν ομότιμοι ώστε να αποκτήσουν μετριοπάθεια κι ενάργεια. Να μην εμπλέκονται σε πολιτικά πάθη, εθνικισμούς ή φυλετικές προκαταλήψεις, μα να υπηρετούν ανιδιοτελώς τις «κληρικές αρχές» που αναφέρετε. Με τον «κληρικό» ως μετωνυμία μιας σχεδόν υπερκόσμιας ευθυκρισίας. Την εποχή που έγραφε την «Προδοσία των διανοουμένων» (1927), ο κίνδυνος για την Ευρώπη προερχόταν πράγματι από την άκρα δεξιά. Η φιλελεύθερη κοινοβουλευτική δημοκρατία—η «αστική δημοκρατία», όπως εξακολουθούν να την αποκαλούν στο ΚΚΕ, λες και υπάρχει άλλη—έδειχνε χαοτική κι αναποτελεσματική. Ποιητές σαν τον Έζρα Πάουντ ή φιλότεχνοι σαν τη Γερτρούδη Στάιν είχαν γίνει θαυμαστές του Μουσολίνι. Ακόμα και ο Μπεντά ήταν έτοιμος να δείξει κατανόηση στους φόνους που διέπρατταν οι κομμουνιστές, επειδή το έκαναν στο όνομα των αδικημένων! Τα «άκρα» ασκούσαν μια εύλογη γοητεία.

Ο «Αιώννας των άκρων», κατά τον εύστοχο τίτλο του Χόμπσμπαουμ, παρήλθε· στην παροξυσμική εκδοχή του τουλάχιστον. Ωστόσο, οι ακραίοι πειρασμοί παραμένουν ενεργοί, επειδή οι κοινοβουλευτικές δημοκρατίες εκλαμβάνονται ως δεδομένες. Οι νεότεροι ξεχνούν πως η αναζήτηση κάτι καλύτερου έδωσε ολέθρια αποτελέσματα. Όσο για τους «διανοούμενους», δύσκολα θα τους έβαζα σε «συμπαγή ομάδα». (Ο Αλέν Μπαντιού, φερ' ειπείν, δεν χωρά δίπλα στον Πασκάλ Μπρυκνέρ, ούτε ο Σλάβοϊ Ζίζεκ δίπλα στον Τόνυ Τζαντ). Εξάλλου, πάντα βρίσκεται κάποιος να σώσει την τιμή του σιναφιού: ο Μπεντά πριν τον πόλεμο, ο Τσέσλαφ Μίλος ή ο Αρόν αμέσως μετά. Όποιοι, πάντως, ενστερνίζονται πολιτικές θρησκείες και διαδίδουν δόγματα θυμίζουν τον επικήδειο του επισκόπου του Καρλάι για τον Κάρολο Δαρβίνο, το 1882, όταν έκρινε «παράλογη την ιδέα να υπάρχει αντίφαση ανάμεσα στη γνώση της φύσης και την πίστη στον Θεό». Αν μπορούσε να τον ακούσει, πιθανόν να συμφωνούσε κι ο Δαρβίνος. (Δίσταζε επί χρόνια να εκδώσει την «Καταγωγή των ειδών», κατανοώντας τι σήμαινε για την «αρχή της Δημιουργίας».) Η αντίφαση υπάρχει, όμως, και είναι κραυγαλέα. Κι ό-

πως τα σχολικά βιβλία ιστορίας αποσιωπούν το ότι οι διώξεις Εθνικών, μετά την εδραίωση του Χριστιανισμού, είχαν πολύ περισσότερα θύματα από όσα οι διώξεις Χριστιανών από ρωμαίους αυτοκράτορες, οι αριστεροί διανοούμενοι καταδικάζουν κάθε μορφή καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, παραβλέποντας την απολυταρχία του Λένιν και τις σταλινικές θηριωδίες. Ο Αρόν είδε από πολύ κοντά αυτές τις κραυγαλέες αντιφάσεις, σε μια Γαλλία το Κομμουνιστικό Κόμμα έπαιρνε 30% στις διαδοχικές εκλογές μετά το 1945, και τις καταδίκασε ευθαρσώς. Πληρώνοντας την παρηγορία του με το να χάσει νεανικούς φίλους και συντρόφους από την Αντίσταση. Τηρουμένων των αναλογιών, κάτι σχετικό συνέβη σε κάποιους και εδώ, με το περίφημο «δημοψήφισμα» του 2015.

—Δεν πειράζει. Ας ξεκαθαρίσουμε τις κοινωνικές μας σχέσεις. Από το 1955, όταν εκδόθηκε το «Όπιο των διανοουμένων», οι διανοούμενοι—όχι μόνον οι ιδιαιτέρως προβλεπόμενοι Γάλλοι—έχουν χειροκροτήσει με πιθανώς υπερβάλλοντα ενθουσιασμό την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα και τα κινήματα του Μαΐου του 1968, ενώ, αν και κατά καιρούς εξέφραζαν επιμέρους αντιρρήσεις, στήριξαν το αφήγημα του σοβιετικού μπλοκ σε όλη τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Μάλιστα, πολλοί είδαν την ισλαμική επανάσταση στο Ιράν ως αντι-ιμπεριαλιστικό και «πνευματικό» κίνημα. Στις παρενέργειες της οποιοφαγίας ίσως πρέπει να προστεθούν η τυφλότητα και η μεθοδευμένη προσπάθεια τύφλωσης των άλλων.

Δεν θα χαρακτήριζα την προσπάθεια «μεθοδευμένη». Οι διανοούμενοι, όσο και οι ηθοποιοί ή οι τραγουδιστές, θέλουν να αρέσουν. Πάσχουν από «σύνδρομο Μερίστο», θα έλεγα αναφερόμενος στον Κλάους Μαν. Ο Σαρτρ ίσως παρέμενε φίλος του Αρόν, αν η άλλη πλευρά δεν του πρόσφερε τόση δημοφιλία και παγκόσμια προβολή. Αφήστε που όλοι θα θέλαμε να είμαστε παρόντες την ημέρα της Αποκάλυψης. Θα ήταν εντυπωσιακό να αντικρίσουμε τον ίδιο τον Παράδεισο, έστω και αν κάποιος αποκλειστούμε ως άθεοι. Ε, λοιπόν, η Κίνα έμοιαζε με σφυρηλατούμενο Παράδεισο για τους μαοϊκούς Γάλλους του 1968. Για τους Κινέζους ας μη γίνεται λόγος... Από χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, η «Πολιτιστική Επανάσταση» τέτοια εντύπωση έδινε. Πρωτεύουσα της αθεΐας από την εποχή του Βολταίρου, η Γαλλία εκδήλωνε την καταπιεσμένη της θρησκευτικότητα ασπαζόμενη μύθους για εκλεκτούς λαούς, που βρίσκουν τον δρόμο τους στην έτσι κι αλλιώς μοιραία πορεία της Ιστορίας προς τον κομμουνισμό, χωρίς να μπλέκονται στα αδιέξοδα της αστικής ανάπτυξης. Με άλματα της βούλησης μέσα σε επαναστατικό πυρετό. Ίδιο θαυμασμό έδειξαν οι Γάλλοι δέκα χρόνια αργότερα και για την επανάσταση στο Ιράν, όπως πολύ σωστά λέτε. Με πρωτοπόρο τον «μέγα» Μισέλ Φουκώ που από το 1961, στο βιβλίο του «Ιστορία της τρέλας», θεωρούσε την αντίθεση Λόγου-Παραφροσύνης μια προκατάληψη του 17ου αιώνα· μια καταπιεστική διάκριση του Διαφωτισμού, την οποία οι οπαδοί του Χομεινί υπερέβαιναν με τα δικά τους άλματα προς την ιδεώδη κοινωνία δικαιοσύνης και συντροφικότητας. Για τους ίδιους τους Ιρανοί και κυρίως τις Ιρανές, που από την καταπίεση του Σάχη βρέθηκαν στην τρισεπίτερη καταπίεση των αγιατολάχ, ας μη συζητάμε και πάλι...

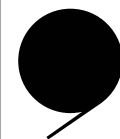
PEÏMON APON
Το όπιο των διανοουμένων
The Athens Review of books

—Οι περισσότερες Ιρανές σήμερα έχουν εσωτερικεύσει την κατάσταση που επιβάλλει το ισλαμιστικό καθεστώς. Στα μαστιγώματα όσων παραβιάζουν τις διατάξεις περί χιτζάμπ, συμμετέχουν γυναίκες. Δεν πρέπει να υποτιμάμε την έξαψη που προσδίδει η υπακοή.

Στο «Ο βασιλιάς Ιωάννης», ο Σαίξπηρ μιλούσε για τη «νοστιμιά της δουλοφροσύνης». Αν η εσωτερική ενόχληση αποτρόπαιου ισλαμισμού περιλαμβάνει τις «περισσότερες Ιρανές» δεν το ξέρω. Αλλά

Οι ακραίοι πειρασμοί παραμένουν ενεργοί, επειδή οι κοινοβουλευτικές δημοκρατίες εκλαμβάνονται ως δεδομένες

η δυσκολία να ξεφύγει το πλήθος από παραδόσεις ισχυρεί, αλίμονο. Το «η καλύτερη εποχή να ζεις είναι όταν σχεδόν όλα όσα νόμιζες πως ήξερες είναι λανθασμένα», που λέει κάποιος στο θεατρικό έργο «Αρκαδία» του Τομ Στόπαρντ, δεν το συμμερίζονται πολλοί διανοούμενοι. Συνήθως περιμένουν, όπως οι επενδυτές στο χρηματιστήριο, να αποδώσουν όσα μπήκαν στον κόπο να σχηματοποιήσουν στο μυαλό τους... Η «οπισθοφασία» τους τυφλώνει, πράγματι, αλλά τους επιτρέπει να νομίζουν ότι διακρίνουν ένα φως στο βάθος του σκοταδιού.

— Ένα από τα στοιχεία που αιφνιδιάζουν τον αναγνώστη του βιβλίου είναι ότι, μολοντί έχουν μεσολαβήσει μεγάλες γεωπολιτικές αλλαγές, μοιάζει να γράφτηκε για το σήμερα. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των διανοουμένων παραμένουν αναλλοίωτα: τάση για καταστροφική και όχι δημιουργική επανάσταση, περιφρόνηση της φιλελεύθερης δημοκρατίας χάριν κάποιου αόριστου κοινωνικού Επέκεινα, φανατισμός, παραποίηση της ιστορίας, προσπλουτισμός και χειρισμός των μαζών, αντιδυτικισμός• ανειλικρινής ιστορική συνείδηση.

«Αντιδυτικισμός» σημαίνει, κατά βάθος, Αντι-Διαφωτισμός και ανορθολογισμός. Εκεί συναντώνται η άκρη Αριστερά με την άκρη Δεξιά. Μεταξύ πρώτης και δεύτερης βιομηχανικής επανάστασης, στις αρχές του 19ου αιώνα, όλος ο ρομαντισμός ήταν μια ραγδαία αντίδραση σ' έναν κόσμο που η ανάπτυξη των επιστημών τον καθιστούσε αφόρητα πεζό. Χανόταν η αίσθηση του μαγικού, η εμπιστοσύνη σ' ένα ονειρώδες Επέκεινα. Εξ ου η έμφαση στο πάθος, στο ένστικτο, στην πηγαία έμπνευση του καλλιτέχνη. Από τον ρομαντισμό, άλλωστε, ξεπήδησαν εξίσου φλογεροί επαναστάτες και αντεπαναστάτες, ενώ το απόφθεγμα του Ζοζέφ ντε Μαστρ — «δεν καθορίζουν οι άνθρωποι την επανάσταση, η επανάσταση είναι εκείνη που χρησιμοποιεί τους ανθρώπους» — το υιοθέτησε απολύτως ο Λένιν, έναν αιώνα αργότερα. Μεταξύ δεύτερης και τρίτης βιομηχανικής επανάστασης, οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι ευνόησαν όλα τα πάθη, ρομαντικά όσο και απολύτως κτηνώδη. Αλλά μεταξύ τρίτης και τέταρτης, μαζί με τους πρώτους προσωπικούς υπολογιστές στις αρχές του 1960 εμφανίζεται πάλι μια παραλλαγή του ρομαντισμού: μια σειρά μεταδομιτών θεωρητικών (Φουκώ, Ντελέζ, Ντερριντά κ.λπ.), οι οποίοι δοξάζουν τον Χάιντεγκερ ή τον Πωλ ντε Μαν και άλλους συνεργάτες των Ναζί, καθιστώντας τον μεταμοντερνισμό και την αποδόμηση ένα είδος νεο-ρομαντισμού. Κατηγορούν εκ νέου τον Διαφωτισμό, όχι πλέον γιατί κλονίζει την εμπιστοσύνη στο θείο και διώχνει τις νεράιδες από τους κήπους, αλλά γιατί φέρει, δήθεν, άμεση ιστορική ευθύνη για τα Γκουλάγκ και το Άουσβιτς.

— Όχι ότι εξισώνει κανείς τα Γκουλάγκ με το Άουσβιτς... Πάντως, στο συγκεκριμένο της αριστερής τυραννίας, ο Raymond Aron βρήκε τη θέση του στη Γαλλία: στην Ελλάδα, είχε οστρακιστεί τον κατηγορούσαν για πράκτορα της CIA — η γνωστή καραμέλα. Αλλά και η Le Monde ισχυριζόταν, μέχρι σχετικά προσφάτως (θυμάμαι σχετικό δημοσίευμα το 2006), ότι η CIA στρατολογούσε «δεξιούς» Ευρωπαίους διανοουμένους. Για τη ΝΚΒΔ και την ΚΓΒ δεν έγραψε ποτέ τίποτα.

Ίσως πρέπει να σημειώσουμε, ως εξαίρεση, το σκάνδαλο των «πέντε του Κέμπριτζ», μεταξύ 1950-1960. [Αν και οι Cambridge Five ξεκίνησαν ως κομμουνιστές φοιτητές από τη δεκαετία του 30, όταν ο κομμουνισμός ήταν της μόδας: épatier le bourgeois] Όταν επιφανείς άγγλοι ακαδημαϊκοί αποδείχθηκαν σοβιετικοί κατάσκοποι. Τότε γράφηκαν αρκετά για όσους στρατολόγούσε το Κρεμλίνο.

— Ανέξοδα για τους Ευρωπαίους κατασκόπους. Στις ΗΠΑ, δημιουργήθηκε επιθετικοαμυντικό σύστημα εναντίον τους — αλλά όχι στην Ευρώπη, παρότι οι Philby και Sica «αναγκάστηκαν» να εγκατασταθούν στη Σοβιετική Ένωση. Ο Anthony Blunt πήρε άφεση αμαρτιών...

Γενικά, πάντως, αριστερά όσο και αστικά έντυπα είναι

πρόθυμα να προβάλλουν φήμες περί «πληρωμένων κονδυλοφόρων» της αντίδρασης, γενικά, ή της CIA, συγκεκριμένα. Το 1950, ο Αρόν έλαβε μέρος σε ένα συνέδριο «για την ελευθερία της κουλτούρας», το οποίο χρηματοδοτούσε το Ίδρυμα Φορντ. Μολοντί αυτό δεν άλλαξε σε τίποτα τις απόψεις του, άρκεσε για να τον αποκαλέσουν «πράκτορα». Τα ίδια λέγονται σήμερα για εξαιρετούς ιστορικούς όπως ο Τίμοθι Ζνάνιερ ή η Αν Άπλμπαουμ. Ο αφορισμός του Σαρτρ «chaque anticommuniste est un chien» — κάθε αντικομμουνιστής είναι σκυλί —, με το σκυλί να νοείται ως επιτομή του υπάκουου στο αφεντικό του ζώου, εξηγεί αυτομάτως πως μόνο μίσθαρνοι της CIA επικρίνουν το ιδεώδες μιας τέλει κομμουνιστικής κοινωνίας.

— Το «Όπιο των διανοουμένων» είναι μια ανατομία της μαρξιστικής ιδεολογίας, της ερμηνείας της και της πρακτικής της εφαρμογής στην πρόσληψη του κόσμου. «Το σφάλμα, αγαπητέ Βρούτε, δεν είναι στ' αστέρια: είναι μέσα μας: είμαστε υποτακτικά ανθρωπάκια». Ο Αρον φαίνεται να εντοπίζει το λάθος όπου εντοπίζεται στον «Ιούλιο Καίσαρα» του Σαίξπηρ.

Ο Αρόν είχε μελετήσει σε βάθος τον Μαρξ. Τον δίδαξε στο Ινστιτούτο Πολιτικών Σπουδών επί χρόνια κι εκτιμούσε ιδιαίτερα το ύφος του. Πολύ περισσότερο από το ύφος του Αλεξίς ντε Τοκβίλ, μολοντί εκείνου τις φιλελεύθερες απόψεις επιδοκίμαζε. Καταλάβαινε, όμως, ότι βασικές μαρξιστικές έννοιες, όπως «προλετάριος» ή «υπεραξία», δεν ίσχυαν στη νεότερη οργάνωση της βιομηχανικής παραγωγής: ήταν ήδη παρωχημένες, με τα όριά τους να γίνονται ολοένα πιο ασαφή, ζώντος του Μαρξ. Κι όπως αποδεικνύει στο βιβλίο του, οι μεταρρυθμίσεις φέρνουν, σταδιακά, ότι μια επανάσταση επιδιώκει με τη βία. Αλλά οι μεταρρυθμίσεις μοιάζουν νωθρές, ανίκανες να εξάψουν πνεύματα που αναζητούν μια κοσμική πίστη. Έτσι, η «ιδεατή απελευθέρωση», την οποία θα φέρει η επαναστατική ρήξη, μοιάζει απείρωσ πιο γοητευτική από την «πραγματική απελευθέρωση», την οποία φέρνουν οι μειώσεις ωραρίων εργασίας και η σταδιακή βελτίωση των μισθών κατά την, έστω άنيση στον καπιταλισμό, κατανομή ενός αυξανόμενου εθνικού εισοδήματος. Το να αποδίδεται «το σφάλμα στ' αστέρια», και να προσπαθούμε να αλλάξουμε τις τροχιές τους, έχει σίγουρα κάτι πιο ηρωικό από το να ζητάμε περισσότερη αξιοκρατία ή καλύτερο σύστημα δημόσιας υγείας. Αλλά, μετά τόσες διαψεύσεις μεσοανικών οραμάτων, είναι αφόρητη εθελουφλία να επιμένουμε στα ίδια. Στο «Ιούλιο Καίσαρ», ο Κάσιος μιλά, πράγματι, για «underlings» — ανθρωπάκια. Και στο «Σαίξπηρ, ο σύγχρονός μας», ο σπουδαίος πολωνός θεατρολόγος Παν Κοττ μιλούσε για την «τραγικότητα της Ιστορίας» ως το τίμημα που πρέπει να καταβάλλει κάθε τόσο η

ανθρωπότητα, με όσους νομίζουν ότι βλέπουν προς τα πού κατευθύνεται η Ιστορία κι αγωνίζονται να επισημειώσουν την πορεία της, προκαλώντας εκατόμβες. Περίπου είκοσι χρόνια πριν τον Κοττ, ο οποίος περίμενε να πεθάνει ο Στάλιν και να βρεθεί στις ΗΠΑ για να εκδηλώσει τον αντισταλινισμό του, ο Αρόν τα εξηγούσε πολύ πιο έγκαιρα, έντιμα και άμεσα.

— Ίσως οι νεότεροι, διαβάζοντας το «Όπιο των διανοουμένων» να αναγνωρίζουν κάποιες μεταπολίσεις των ιδεολογικών ψευδολογιών: για παράδειγμα, σήμερα, την κατηγορία περί αντισημιτισμού έχει υποκαταστήσει η κατηγορία της ισλαμοφοβίας. Το υπόστρωμα παραμένει όμοιο: μια σαρωτική ιδεολογική ορθοδοξία που απαγορεύει τις αποκλίσεις, τις αιρέσεις.

Το κρίσιμο, σήμερα, νομίζω πως είναι ο λαϊκισμός — εκεί οι ιδεολογικές ψευδολογίες γίνονται επικίνδυνες. Η επανεκλογή του Ντόναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ συνιστά απειλή για την υφήλιο, χειρότερη από την πιθανή εκλογή της Μαρίν Λεπέν στη Γαλλία. Οι αιρετικοί δεν καίγονται πια στην πυρά, περνούν όμως εύκολα στο περιθώριο. Οι δημαγωγικοί θριαμβεύουν και οι θρησκευτικές συγκλίσεις αναζωπυρώνονται, σαν να βρισκόμαστε στον 16ο αιώνα. Δείτε, στην Ελλάδα, την κοινή υποστήριξη της Ρωσίας του Πούτιν από ακροδεξιούς κι από κομμουνιστές. Η ισλαμοφοβία δεν είναι μια άρρωστη προκατάληψη, όπως ο αντισημιτισμός. Μου φαίνεται μάλλον εύλογη, δεδομένου ότι εκεί που περπατάτε σε μια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα μπορεί κάποιος «τρελός του Αλλάχ» να πάρει ένα μαχαίρι για να σας σφαγιάσει, ως «άπιστη». Και το κακό, στις μέρες μας, είναι ότι οι «τρελοί του Αλλάχ» έχουν ευνοήσει τους «τρελούς του Πιαχβέ», με αποτέλεσμα να αλλάξει πλέον ο κοσμικός χαρακτήρας που είχε από ιδρύσεώς του το κράτος του Ισραήλ... Έτσι όπως συνεχίζεται ο πόλεμος στη Γάζα, από όσην ευρωπαϊκού Διαφωτισμού εν μέσω ισλαμικού Μεσαίωνα, το Ισραήλ κινδυνεύει να καταλήξει σε θεοκρατία, σαν αυτή που περιέγραφε ο Ιώσηπος τον 1ο μεταχριστιανικό αιώνα.

— Πιστεύετε ότι στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στην Ευρώπη έχει ανοίξει επιτέλους κάποιος διάλογος που να υπερβαίνει τη διαίρεση Αριστεράς-Δεξιάς; Η ότι διαιωρίζεται η διαλεκτική του Καλού (Αριστεράς) που μάχεται εναντίον του Κακού (Δεξιάς);

Στην Ευρώπη, ο διάλογος έχει ανοίξει από χρόνια. Εντάθηκε με την εκλογή Μακρόν, στη Γαλλία, και συνεχίζεται.

— Ούτε στη Γαλλία, ούτε στις ΗΠΑ ακούω αυτή η συζήτηση, αν και μου φαίνεται άκρως αναχρονιστική: θα περίμενα να έχει τελειώσει όπως περιμένα να έχει τελειώσει η περί Θεού αυταπάτη. Στην Ελλάδα, το ΚΚΕ, με το να γράφει την ιστορία όπως βολεύει, μαζεύει ψηφιαλάκια. Και βεβαίως τον «σεβασμό» που θεωρεί ότι του οφείλουμε.

Στην Ελλάδα, θεωρώ ότι άνοιξε εκ των πραγμάτων, μετά τις εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ. Παραμένει ως vintage το ΚΚΕ, ανταγωνιζόμενο επάξια την Εκκλησία στην κατήχηση των νέων. Ελπίζω το «Όπιο των διανοουμένων», συνοδευόμενο μάλιστα από ένα εξαιρετικό δοκίμιο του καθηγητή πολιτικής φιλοσοφίας Περικλή Βαλλιάνου, να συμβάλει σχετικά. Από το 1955, ήδη, ο Αρόν απεδείκνυε πόσο παρωχημένη είναι η διαίρεση Αριστεράς-Δεξιάς, παραμονές της τρίτης βιομηχανικής επανάστασης. Τώρα, ενώ ξεκινά μια τέταρτη βιομηχανική επανάσταση, η «διαλεκτική του Καλού (Αριστεράς) εναντίον του Κακού (Δεξιάς)» εξελίσσεται στο δίλημμα «κοινωνία της γνώσης» ή κοινωνία της απόγνωσης — φονταμενταλισμών, αιματοκυλισμάτων και άφθονης αερολογίας. Ζώντας στο Παρίσι, ο Σαρτρ εγκωμιάζε τη Μόσχα, καίτοι γνώριζε πολύ καλά ότι το αντίστροφο — να ζει στη Μόσχα και να εγκωμιάζει το Παρίσι — θα ήταν αδιανόητο. Οι φιλελεύθερες δυτικές κοινωνίες στις οποίες ζούμε απειλούνται, πλέον, από λόγιους μυσταγωγούς της αποδόμησης, όσο κι από αναλφάβητους νεαρούς οπαδούς του κουλτικανισμού, φονταμενταλιστές του Ισλάμ ή λαϊκιστές δημαγωγούς. ■

Ενώ ξεκινά μια 4η βιομηχανική επανάσταση, η «διαλεκτική του Καλού (Αριστεράς) εναντίον του Κακού (Δεξιάς)» εξελίσσεται στο δίλημμα «κοινωνία της γνώσης» ή κοινωνία της απόγνωσης

Μ Ι Α Σ Ε Ι Ρ Α Τ Η Σ Ε Υ Ρ Ο Β Α Ν Κ

η επιστροφή του ΜΕΓΑΛΟΥ αδερφού

Μία σειρά, για τη στήριξη των νέων μέσα από το πρόγραμμα Μπροστά για την Παιδεία, με επαγγελματικό μεταπτυχιακό, πρακτική άσκηση και προετοιμασία για την αγορά εργασίας.

Γιατί είσαι μπροστά, όταν είσαι έτοιμος.

ΜΠΡΟΣΤΑ
για την παιδεία

 EUROBANK

Μάθε περισσότερα για το πρόγραμμα Μπροστά για την Παιδεία στο eurobank.gr/paideia

Δες την ιστορία
στο TikTok

@mattlouder

@vassiliki_roussou

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΙΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ. ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΙΔΑΜΕ, ΑΚΟΥΣΑΜΕ, ΓΕΥΤΗΚΑΜΕ, ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ, ΘΑΥΜΑΣΑΜΕ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣΑΜΕ. ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΤΑ ΑΝΕΒΑΣΑΜΕ ΣΤΟ **ATHENSVOICE.GR**, ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΚΡΙΤΗΡΙΑ. ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΑΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ.

2023 ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ

@fiveminutemumchannel

@fanis_labropoulos

@surtuko

INSTAGRAM

FASHION

Βασιλική Ρούσου

@vassiliki_roussou

2. Δώρα Κατσιογιάννη @dora_kats
3. Πλάτων Παπαγιαννόπουλος @platonpap
4. Μαρίνα Λυριντζή @marinalyritzi
5. Ιόλη Δημοπούλου @iolaki
6. Ισοψηφία: Άννα Τσακουρίδου @annatsakouridou/ Αποστόλης Γκόφας @apostolisgofas
7. Ισοψηφία: Ίλινα Κρόνη @ildakroni/ Αλεξάνδρα Αναγνώστου @alexan19
8. Ξένη Κουβέλη @stylelove

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Ισοψηφία: Έλενα Χαραλαμπούδη

@fiveminutemumchannel / Φάνης Λαμπρόπουλος @fanis_labropoulos

2. Γιάννης Κατινάκης @giannis_katinakis
3. Χρήστος Ραφτακόπουλος @xristos_raftas
4. Λευτέρης Μπισσώπουλος @lefteris.prg
5. Αλέξανδρος Κοψιάλης @alexandros_kopsialis
6. Ισοψηφία: αμωρήκουμαφα @amwrhkoukoumafka / Δικαστήρια Ντύσιμο @dikastiriantysimo
7. Ισοψηφία: freud.intensifies @freud.intensifies / Άγγελος Κατσιλιάνας @katsi_22

LANDSCAPE

Matt Louder @mattlouder

2. Bill Prokos Photography @bill_prokos_
3. Bill Thanopoulos @bill_box
4. Constantinos Samartzis @samartzis
5. Dimitris Marinopoulos @d.marinopoulos
6. Ισοψηφία: Θανάσης Τζέλλης @thantzel / Kafetsis A. Fotis @kafetsis.a.fotis
7. Ισοψηφία: Vangelis Paterakis @vangelispaterakis / George Chatzipanagiotoy @dus78
8. HJI @nick.haji

FOOD

Μαριάννα Γκιτσάκη @surtuko_

2. Γαβριήλη Νικοτσάκης @gabnikolaidis
3. Φοίβη Άννα και Αλεξάνδρα Κρυστάλλη @pak.sisters
4. Χρύσα Πετροχείλου Χρύσα Πετροχείλου
5. Χρυσουγή Μπόμπολα @foodforthought_chrysavgj
6. Ισοψηφία: Νίκη Παυλίδου @nikis_food / Αικατερίνη Σταύρου @cookbloggr
7. Ισοψηφία: Εύα Μονοχάρη @funkycookgr / Μαρία Τσιακάλη @marys_gramm
8. Ρόν Κόντου @___eatme___

ΘΕΑΤΡΟ

ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Μιλιτιάδης Φιορέντζης

«Andy» (Θέατρο του Νέου Κόσμου)

2. Γιώργος Χρυσοστόμου, «Η άνοδος του Αρτούρο Ούι» (Θέατρο ARK)
3. Γιάννης Τσουμαράκης, «Σάμερτσμ» (Θέατρο Μπέλλος)
4. Ορφέας Αυγουστήδης, «Ο άσχημος» (Νέο Θέατρο Βασιλάκου)
5. Γιάννης Τσορίκης, «Κωνσταντίνος Παρθένος - Νικόλαος Γιοκαρίνης - Εξομολόγηση» (Εθνικό Πινakoθήκη)
6. Ισοψηφία: Θέμης Πάνου, «Ο Ιμπρεσάριος από τη Σύμρνη» (Εθνικό Θέατρο) / Χρήστος Στεργιολού, «Το ρόδο είναι ρόδο» (Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου)
7. Ισοψηφία: Γιάννης Βασιλάκης, «The aliens» (Από Μικανής Θέατρο) / Γιώργος Χριστουδούλου, «Το δωμάτιο του παιδιού» (Θέατρο του Νέου Κόσμου)
8. Κωστής Καλλιβεράκης, «Πλάτωνωφ» (Θησεϊόν, ένα θέατρο για τις Τέχνες)

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

© ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Μαρία Κίτσου

«Γέρμα» (Θέατρο Πόρτα)

2. Ρένη Πατσακί, «Τρεις ψηλές γυναίκες» (Δημοτικό Θέατρο Πειραιά)
3. Στεφάνια Γουλιώτη «Μήδεια» (Φεστιβάλ Επιδαύρου)
4. Κατερίνα Πατσιάνη, «Τα κατασκευασμένα συμφέροντα» (Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν)
5. Ισοψηφία: Ηρώ Μπέζου, «Ρωμαιοί και Ιουλιέτα» (Εθνικό Θέατρο) / Δέσποινα Κούρτη, «Αρκαυδοράχη» (Δημοτικό Θέατρο Πειραιά) / Ελένη Κοκκίδου, «Το τραγούδι της Φλόρας» (Θέατρο Σταθμός)
6. Ισοψηφία: Αγγελική Παπούλια, «Μεγάλα και μικρά πλοία» (2023 Ελευσίς Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης) / Πνευδήνη Τσιλίκα, «Η παρεξήγηση» (Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν)
7. Άννα Μαρκά-Μπονισέλι «Ο γλάρος» (Θέατρο Άτις - Νέος Χώρος)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Αικατερίνη Παπαγεωργίου

«Η λέξη πρόοδος στο στόμα της μητέρας μου ηκούσε πολύ φάλτσα» (Θέατρο Μπέλλος)

2. Άρης Μπινιάρης, «Η άνοδος του Αρτούρο Ούι» (Θέατρο ARK)
3. Μάρθα Μπουζιούρη, «Pieta» (Θέατρο του Νέου Κόσμου)
4. Δημήτρης Τόρλοου, «Εγκλημα και τιμωρία» (Θέατρο Πορεία)
5. Ισοψηφία: Μάριο Μπονούσι, «Goodbye Lindita» (Εθνικό Θέατρο) / Έφη Μπίρμα, «Βοτράχιο» (Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου)
6. Ισοψηφία: Θεόδωρος Τερζόπουλος, «Ρέκβιεμ» (Θέατρο Άτις) / Γιάννης Κακλιές, «12η νύχτα ή Ό,τι επιθυμείτε» (Θέατρο Τέχνης Καρόλου Κουν)
7. Ισοψηφία: Ανέστης Αζάς & Πρόδρομος Τσινιόρης, «Romaland» (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση) / Χάρης Φραγκούλης, «Η αφιέρωση» (Θέατρο Σφενδόνη)

Εύα Νάφεννα

Γιάννης Τσορτέκης

Καρουφυλλιά Καραμπέτη

© ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

© ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

© ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΑΙΝΙΑ

Η Φόνισσα

2. Πίσω από τις θημωνιές
3. **Ισοψφία:** Black stone / Μπάσταρδα
4. **Ισοψφία:** Η βασίλισσα της Νέας Υόρκης / Εξέλιξη
5. **Ισοψφία:** Ξεριζωμένοι / Saison Morte / Έμμενες ώρες στον τόπο της πραγματικότητας
6. Το φαντάσμα της επανάστασης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΣΕ ΤΑΙΝΙΑ

Εύα Νάφεννα (Η Φόνισσα)

2. **Ισοψφία:** Ασπρίνα Προέδρου (Πίσω από τις θημωνιές) / Σπύρος Ιακωβίδης (Black stone)
3. **Ισοψφία:** θανάσις Τόσαικας (Saison Morte) / Περικλής Χούρσαγλου (Εξέλιξη)
4. **Ισοψφία:** Βάπερη Κοντάκου (Η βασίλισσα της Νέας Υόρκης) / Ελένη Αλεξανδράκη (Ξεριζωμένοι)
5. Νίκος Πάστρας (Μπάσταρδα)
6. **Ισοψφία:** Ρέα Βαθινέν (Έμμενες ώρες στον τόπο της πραγματικότητας) / Θάνος Αναστόπουλος (Το φαντάσμα της επανάστασης)

ΚΙΝΗΜ/ΚΟΣ ΗΘΟΠΙΟΣ

Γιάννης Τσορτέκης (Η Φόνισσα)

2. Νέγρος του Μοριά (Black stone)
3. Αλέξανδρος Λογοθέτης (Εξέλιξη)
4. **Ισοψφία:** Δημήτρης Λάλος (Saison Morte) / Χρήστος Κοντογιώργης (Πίσω από τις θημωνιές) / Όμπρος Πουλάκης (Θοδή γραμμή)
5. Στάθης Σταμουλάκος (Πίσω από τις θημωνιές)
6. Βασίλης Καλοβάς (Εξέλιξη)
7. **Ισοψφία:** Τζούλιο Γιώργος Κατσής (Black stone) / Πασχάλης Τσαρούχας (Πίσω από τις θημωνιές)

ΚΙΝΗΜ/ΚΗ ΗΘΟΠΙΟΣ

Καρουφυλλιά Καραμπέτη (Η Φόνισσα)

2. Μαρία Πρωτόπαπα (Η Φόνισσα)
3. **Ισοψφία:** Ελένη Κοκκίδου (Black stone) / Ντίνα Μιχαηλίδου (Πίσω από τις θημωνιές)
4. Λένα Ουζουνίδου (Πίσω από τις θημωνιές)
5. **Ισοψφία:** Ναταλία Σουφί (Μπάσταρδα) / Ηλιάντα Μαυρομάτη (Θοδή γραμμή) / Μαρία Ζορμπά (Καθαρήτριά) / Ευγενία Λάβδα (Πίσω από τις θημωνιές)
5. Πνευλόπη Τσιπικά (Η Φόνισσα)

© ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Aegean - Έχω πάει

2. Cosmote App - Ένας κόσμος ψηφιακής εξυπηρέτησης
3. **Ισοψφία:** Cinobo - Τι είναι το Κιστόφακι / Vitex Care - Κι όμως υπάρχει / Jumbo - Λαμπιόνια / Nescafé Frappé - Καλοκαιράκι
4. **Ισοψφία:** Pantene - Γιορτάζοντας τη δύναμη των μαλλιών / Aegean Pass - Δεν πετάς... πετάγεσαι / Puretós / Cosmote - Το μαγικό δώρο των Χριστουγέννων

ΤΗΛ. ΣΕΙΡΕΣ

Milky Way - MEGA

2. Η Μάγισσα (ANTI)
3. Έρημη Χώρα (ERTFLIX)
4. **Ισοψφία:** Η Παραλία (EPT1) / Οι Πανθέοι (ΣΚΑΪ)
5. **Ισοψφία:** Το Ναυάγιο (MEGA) / Κάνε ότι κοιμάσαι - 2ος κύκλος (EPT1) / Ο Γιατρός (ALPHA)
6. **Ισοψφία:** Στα σύρματα (EPT1) / Η γη της ελπίας (MEGA)

ΕΚΘΕΣΗ

Unboxing Callas (Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος & Εθνική Λυρική Σκηνή)

2. Nelly's (Μουσείο Μπενάκη Πειραιώς 138)
3. **Ισοψφία:** Παράλληλα (Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων) / Αστυγραφία - Η ζωή της πόλης της δεκαετίας 1950-1970 (Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλέξανδρου Σούτσου)
4. **Ισοψφία:** Η ουσία του απρόσω-

που (Γόρμιο Β. & Μ. Θεοχαράκη) / **ΝΟΗΜΑΤΑ** (Μουσείο Ακρόπολης)

5. **Μιχαήλ Κορίκης, Πατί είμαστε μαζί** (Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης)
6. **Ισοψφία:** Έξω φρενών από ευχαρίστηση (κτίριο Νόμπελ Δήμου Χαλανδρίου) / **Στον δρόμο για τον Κοιλινό** (Στέγη Ιδρύματος Νάουφ) / **Ο Νευροεπισμός ως πρωτοποριακό κίνημα** (Μουσείο Β. & Ε. Γουλιανδρή)

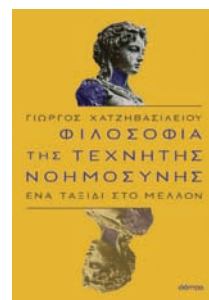
ΒΙΒΛΙΟ

FICTION

Σώτη Τριανταφύλλου «Άκου το Λιοντάρι» (εκδ. Πατάκης)

2. Κυριάκος Αθανασιάδης, «Το καταφύγιο των ωραίων ψυχών» (εκδ. Διόπτρα)
3. **Ισοψφία:** «Ο πρίγκιψ του δευτέρου ορόφου - Στον καιρό του Όθωνα», Άρης Σφακιανόκης, εκδ. Κέδρος / «Υψηλές για την εποχή θερμοκρασίες», Ελισάβετ Παπαδοπούλου, εκδ. Καστανιώτης
4. Χρήστος Α. Χωμενίδης, «Η δίκη Σουάρεφ» (εκδ. Πατάκης)
5. **Ισοψφία:** «Παλιές και νέες χώρες», Ισίδωρος Ζουργός, εκδ. Πατάκη / «Το κόμμα του καλού θεού», Τάκης Καμυλάης, εκδ. Καστανιώτης
6. «Κακή νοικοκυρά, μέτρια μαγειρίσα, τουρίστρια μάνα», Μανίνα Ζουμπούλη, εκδ. Παπαδόπουλος
7. **Ισοψφία:** «Ήλιος με ξιφοδόχες», Γιώργος Σκαμπαρδώνης, εκδ. Πατάκης / «Για την καρδιά και το σκατί του», Λένα Διβάνη, εκδ. Πατάκη / «Διο κολοκάκια και μισό φθινόπωρο», Άννα Δαμιανίδη, εκδ. Μεταίχμιο
7. «Υπάρχει τόσο όλοι», Αλέξης Σταμάτης, εκδ. Καστανιώτης

NON FICTION

Γιώργος Χατζηβασιλείου «Φιλοσοφία της τεχνητής νοημοσύνης» (εκδ. Διόπτρα)

2. Κώστας Στούπας, «Η επερχόμενη αταξία» (εκδ. Επίκεντρο)
3. **Ισοψφία:** «Ελληνική Ζαχαροπλαστική», Στέλιος Παρηλιάρης, εκδ. Πεδίο / «Κοινωνικός έλεγχος του εγκλήματος», Έφη Π. Λαμπροπούλου, εκδ. Παπαζήση
4. **Ισοψφία:** «Κάτω από τις στάχτες», Μίμης Ανδρουλάκης, εκδ. Πατάκης / «Το εκκρεμές», Βασίλης Βαμβακάς, εκδ. Archive-Brainfood
5. **Ισοψφία:** «Εμείς και η ψυχική μας», Σάββας Σαββόπουλος, εκδ. Παπαδόπουλος / «Βελονιές της Πρωτοπορίας», Ζέφη Κόλλια, εκδ. Μεταίχμιο
6. **Ισοψφία:** «Γίνεται παρεξήγηση και δίνουν την ετήσια», Φώτης Απέργης, εκδ. Άγκυρα / «Τα χρώματά μου εσείς μου μάθατε», Άννα Κανδράκη, εκδ. Ψυχογιός
7. «Μισός αιώνας εκλογές», επιμέλεια Πέτρος Ιωαννίδης, εκδ. Πόλις

ΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΑ
ΤΩΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ
2023

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Locomondo - Filtragram

2. Kid Maxie, Γιώργος Μαζωνάκης - Ανήκω Σε Μένο
3. Stereo Nova, ΙΟΤΑ PHI - Irida
4. Alex Sid & Quasamodo - Blazing
5. Mikros Kleftis, Tsaki, ΛΕΞ - Cash Out
6. Χαχakes - I'll Fall In Love
7. Παιδί Τρούμα - Αυτό
8. Ισοψηφία: C.J Jeff, Georges Perin - Around / Mob - VAG / Tendts - Kids

© ΤΖΙΝΑ ΜΑΡΤΙΝΙΤΟΠΟΥΛΟΥ

Locomondo

ΑΛΜΠΟΥΜ

Monika - Proud

2. Ισοψηφία: Beats Pliz - Arte Povera / Youth Valley - Lullabies For Adults
3. Γιώργος Δημητριάδης - Οδός Ριανκούρη
4. Ισοψηφία: Alkyone - Exit Sign / Mikros Kleftis, Tsaki - Cash Out / Παιδί Τρούμα - Μείνστημ
5. Hume Assine - Athens Blues
6. Diesel Cindy - Sons Of Nothing
7. Petros Klampanis - Tora Collective

Monika

VIDEO CLIP

Ισοψηφία: Μαρίνα Σάττι - Tucutum / Ζεϊμπέκικο II - Διονύσης Σαββόπουλος, Μαρίνα Σάττι, Μικρός Κλέφτης ft. Σωτηρία Μπέλλου

2. Stereo Nova, ΙΟΤΑ PHI - Irida
3. Ισοψηφία: Half Quickie, Kaist - Xampari / Tuber - Cain Of Signs
4. Sundayman - Go
5. Amalia & The Architects - Why Is The Night
6. Ladele - ΕΠΙΛΟΓΕΣ
7. Ισοψηφία: Δάφνη Νικοδήσου - Κρασί Μ' Σε Πίνω Για Καλό / Black Morris, Traffic - Αυτοάντεξ (Gentle Niggaz)

Μαρίνα Σάττι

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Florence And The Machine - Ejekt Festival

2. Guns N' Roses - OAKA
3. Arctic Monkeys - Release Athens
4. The Prodigy - Release Athens
5. Robbie Williams - Rockwave Festival
6. Samara Joy - Μέγρο Μουσικής Αθηνών
7. Rosalía - Release Athens
8. Parkway Drive - Release Athens
9. Ghost - Athens Rocks

Florence And The Machine

© NDP, GOMAZ, ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

DJ

Nausicaa

2. Ισοψηφία: C.J Jeff / Fotini Galani
3. Blend Mishkin
4. Chevy
5. Mister Kentro
6. Clubkid
7. Ισοψηφία: Dimitris Lilis / Lockbird
8. Kostadis

Nausicaa

Kookoovaya

Balthazar

Paleo

Okio

Άμα Λάχει

Jackaroo

Varoulko Seaside

Χριστόφορος Πέσκιας

Nolan

2023 TOP ANTI-RESTAURANT BAR/PASTRY/RESTO

ΓΕΥΣΗ

PASTRY SHOPS

Kookoovaya

2. Choureal
3. Sweet Alchemy
4. Ourse
5. Zuccherino
6. Madame Fraise
7. **Ισοψηφία:** The Zillers Pastry Bar / Monokeros
8. **Ισοψηφία:** Sweet by Babis Zintilis / I Cake you

BAR/RESTAURANT

Balthazar

2. Birdman
3. The Clumsies
4. **Ισοψηφία:** Έρπενη / Εφημερίδα ATH
5. **Ισοψηφία:** The Line Athens / TGI Fridays
6. **Ισοψηφία:** Iquazu / Rock n Roll
7. Bless me Father

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑ

Okio

2. Σπινόδι
3. **Ισοψηφία:** Veritable / Soil / GB Roof Garden
4. **Ισοψηφία:** Vezene / C.T.C.
5. **Ισοψηφία:** Ex Machina / Herve Restaurant / Ράτικο

GASTRO TAVERN

Άμα Λάχει

2. Base Grill
3. Dopios
4. **Ισοψηφία:** Άκρα / Tsiftis
5. Η Φάμπρικα του Ευφρόσινου
6. Pharaoh
7. **Ισοψηφία:** Λινόυ Σουμπάνσης & Σία / Φίτα
8. Άργουρα

WINE BAR RESTO

Paleo

2. By the Glass
3. Heteroclitto
4. Oinoscent
5. Wine is fine
6. **Ισοψηφία:** Materia Prima /

- Warehouse / Psyche
7. Τσίνι αγάπη μου
8. Kiki de Grece

STREET FOOD

Jackaroo

2. Feyrouz
3. Κτιστάκης
4. Βόθβη
5. Thess Bao
6. Ortsag
7. Cookoomela
8. Mozzart Pizza

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Varoulko Seaside

2. Kookoovaya
3. Άνετον
4. **Ισοψηφία:** Βασίλειος / Delta
5. **Ισοψηφία:** Hytra / Aleria
6. Botrini's
7. Ox
8. Kuzina

ASIAN & ETHNIC

Nolan

2. Matsuhisa
3. Tanpopo
4. Sushimou
5. Tuk Tuk
6. **Ισοψηφία:** Nyx / Kitschen
7. Malconi's Asia
8. **Ισοψηφία:** Ikigai / Hong Kong

ΣΕΦ

Χριστόφορος Πέσκιας (Balthazar, Dopios)

2. Άνταμ Κοντοβάς (Ex Machina)
3. Μανώλης Παπουτσάκης (Pharaoh, Χαρούνη, Δέκα Τραπεζία)
4. Σήφης Μανουσελής (Αορίτης Κρήτης Θύμσες, Tsiftis)
5. Αλέξανδρος Τσιουτίνης (CTC, Ortsag)
6. **Ισοψηφία:** Παναγιώτης Γκακαλής (Patio, The Margi Hotel) / Αστέριος Κουσταούδης (King George) / Γιώργος Παποζοχαρίδης (Delta)
7. Γκίκας Ξενόκης (Aleria)
8. Θάνος Φέσκος (Delta)

20 ΧΡΟΝΙΑ ATHENS VOICE

2003-2023

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

1000
ΣΕΛΙΔΕΣ

Για 20 χρόνια, κάθε Πέμπτη, τα εξώφυλλα της ATHENS VOICE έδωσαν την πιο όμορφη και πολύχρωμη εκδοχή όχι μόνο της ίδιας της εφημερίδας αλλά και της Αθήνας. Στους δύο αυτούς συλλεκτικούς τόμους βρίσκεται συγκεντρωμένο ένα μεγάλο μέρος από το πανόραμα της Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης των τελευταίων δεκαετιών.

➡ 900 ΕΞΩΦΥΛΛΑ, 2 ΕΓΧΡΩΜΟΙ ΤΟΜΟΙ, ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΣΕΤΙΝΑ ⬅

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Ακυλίνα Παλιανοπούλου

H

Patinia είναι η μεγαλύτερη κοινότητα roller skating στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Περισσότεροι από 1.500 skaters είναι ενεργά στην πίστα, κυλώντας και κάνοντας ριψοκίνδυνα κόλπα στους δρόμους, χορεύοντας και κάνοντας πατινάζ σε πάρκα.

Μιλήσαμε με την **Ακυλίνα Παλιανοπούλου**, τον άνθρωπο πίσω από το Patinia και μας εξήγησε:

«Το Patinia είναι η μεγαλύτερη roller skating κοινότητα στην Ελλάδα και παράλληλα το πρώτο ελληνικό roller skating brand. Η έννοια της κοινότητας ήρθε πολύ νωρίτερα στη ζωή μου, με έναυσμα μια ομάδα κοριτσιών που έφεραν το roller derby (άθλημα επαφής με πατινία) στην Ελλάδα, από όπου ξεκίνησα και εγώ. Έπειτα ανακάλυψα, όπως και πολλά άλλα κορίτσια στον κόσμο, την aggressive πλευρά των πατινιών. Από εκεί προήλθε η πρώτη μου προσπάθεια να δημιουργήσω μια κοινότητα όπου κορίτσια κάνουν πατινία σε ράμπες και στον δρόμο. Καθώς όμως ο ρόλος μπήκε στη ζωή μας, τα πατινία παγκοσμίως έγιναν ξαφνικά πολύ δημοφιλή και οι ερωτήσεις και τα αιτήματα από κορίτσια που με έβρισκαν στο Instagram άρχισαν να πληθαίνουν. Πλέον δεν υπήρχαν μόνο κορίτσια που έκαναν roller derby και aggressive στο skatepark, αλλά και άτομα που ήθελαν να κάνουν βόλτα στην παραλία ή να εξελίξουν τα χορευτικά τους skills πάνω στα πατινία, αγόρια και κορίτσια. «Έτσι, γεννήθηκαν τα Patinia. Μια κοινότητα συμπεριληπτική, που βοηθάει και προσπαθεί να εξελίξει όσα άτομα θέλουν να μπουν σε αυτό τον υπέροχο κόσμο. Τα ενεργά μέλη, από 20 άτομα, σε 2 μήνες έγιναν 100 και τώρα στην κλειστή ομάδα μας έχουμε πάνω από 1.500 ενεργούς skaters από όλη την Ελλάδα. Το ενδιαφέρον από το 2020 και έπειτα συνεχίζει αμείωτο, και πλέον μπορώ να πω πως το όνειρό μου έχει γίνει πραγματικότητα, δηλαδή έχουν γεμίσει οι δρόμοι με κορίτσια με πατινία!»

Στα Patinia υπάρχουν μηνιαίες δραστηριότητες, όπως το newbies meetup, μια ανοικτή δωρεάν συνάντηση για όσα άτομα ξεκινάνε πατινία, όπου τους δίνονται οι πρώτες πληροφορίες που χρειάζεται ένας αρχάριος για να ξεκινήσει και κάνουν ένα πρώτο μάθημα. Παράλληλα, υπάρχουν skatepark meetups ή μηνιαίες κυριακάτικες πατινοβόλτες που συνήθως είναι themed. (Αν μπείτε στο TikTok @akylinaa, θα καταλάβετε.)

Κάθε Σάββατο λειτουργεί το Patinia Academy όπου μπορείς να κάνεις ομαδικό μάθημα και να εξελίξεις τις δεξιότητές σου. Αυτή τη στιγμή λειτουργούν δύο τμήματα, ένα για αρχάριους και ένα για μέτριο επίπεδο. Τα νέα τμήματα ξεκινάνε 20 Ιανουαρίου και οι θέσεις είναι ελάχιστες. Μάλιστα, τα παιδιά που έχουν μια πορεία στα Patinia, έχουν την ευκαιρία να ασχοληθούν και επαγγελματικά με αυτό μέσω του agency που έχει δημιουργηθεί, καθώς τα Patinia συνεργάζονται με brands και διαφημιστικές.

Ένα από τα βασικότερα κομμάτια αυτού του παζλ είναι οι κάλτσες Patinia! Η Ακυλίνα λέει ότι οι κάλτσες αρχικά ήρθαν για πρακτικούς λόγους, καθώς είναι δύσκολο να βρεις ένα ζευγάρι που δεν θα καταστραφεί μέσα σε λίγα sessions. Οι κάλτσες Patinia είναι μοναδικές, είναι χειροποίητες και αποτελούνται από 90% ελληνικό βαμβάκι θεσσαλικού κάμπου, με ISO και ελεγμένες για βλαβερές ουσίες, ειδικά σχεδιασμένες για άνεση μέσα στα πατινία. Τα σχέδια πλέον ταξιδεύουν σε Αμερική, Αυστραλία και σε ολόκληρο τον κόσμο, εκτός από την Ελλάδα φυσικά που έχουν αφοσιωμένους φανς οι οποίοι δεν χάνουν συλλογή. Εκτός από αυτές τις κάλτσες, κάποιος μπορεί να βρει retro roller skate κάλτσες από ελληνικό βαμβάκι, λουράκια για να μεταφέρει τα πατινία, roller skates, crop tops και έρχονται πολλά περισσότερα.

Τώρα τα Patinia έχουν επιτέλους το δικό τους σπίτι, στην οδό Νικητάρ 14 στα Εξάρχεια σε ένα υπέροχο διατηρητέο νεοκλασικό, όπου γίνονται μαθήματα, ενώ είναι παράλληλα και showroom για όποιον θέλει να εμπλουτίσει πρώτος τη συλλογή του με τα νέα σχέδια. Θα είναι επίσης και ο νέος χώρος της κοινότητας για parties & events. **A**

Ανακάλυψε τα

ΡΑΤΙΝΙΑ

ΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ROLLER SKATING ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΗΝ

© ELLI BALAT-SOURA

patinia

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Για περισσότερες πληροφορίες:
Instagram [@patinia_](#) και [@akylinaa](#)
[tiktok.com/@akylinaa_](#)
[threads @patinia_](#)
[www.patini SOCKS.com](#)

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, ΜΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 1.500 SKATERS

Ο σούπερ ήρωας **Στηβ Μπρίζας** μπορεί και πετάει πάνω από την πόλη. Σαρκαστικός, κυνικός αλλά και βαθιά ρομαντικός, το ηλεκτροφόρο και διπολικό παιδί του Μιχάλη

Μιχαήλ, που παρουσιάζεται αυτές τις μέρες στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, προκίστηκε από τον «μπαμπά του» με υπερφυσικά χαρακτηριστικά. Με αποθέματα αδρεναλίνης αλλά και ευαισθησίας, χρησιμοποιώντας τα καλώδια της ΔΕΗ που ταΐζουν το είναι του με ισχύ και την Αθήνα με ενέργεια, ο Στηβ Μπρίζας έδρασε τη δεκαετία του '80, αλλάζοντας γειτονίες και πίστεις και παρατηρώντας την επέκταση και την εξέλιξη της Αθήνας, που ξεδιπλωνόταν κάτω από το πέταγμά του.

Εκφράζοντας τη σκληρή κοινωνική πραγματικότητα της μεταπολιτευτικής περιόδου –ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο, αλλά και... ΠΑΣΟΚ ωραία χρόνια(;)– κατά τη διάρκεια της άγριας δεκαετίας του 1980, ο Μιχάλης Μιχαήλ με την τέχνη του, συμπλήρωμα ζωγραφικής και κόμιξ, διαφήμισης, σινεμά, κινουμένων σχεδίων, ποπ κουλτούρας, ποίησης και λογοτεχνίας, έγινε ο ευαίσθητος δέκτης αλλά και ο ισχυρός πομπός. Το συναπάντημά του με τον αναγνώστη μέσα από τα τεύχη του περιοδικού *Βαβέλ*, με το οποίο συνεργαζόταν ακόμα και σήμερα, προκαλεί ρίγη αναμνήσεων.

Από τη δεκαετία του '80 ως σήμερα, μερικές μπρίζες δρόμος

Λειτουργώντας σαν το ημερολόγιο μιας ολόκληρης γενιάς που κινούνταν στην Αθήνα του τότε, πολύ διαφορετική αλλά και με πολλά κοινά με τη σημερινή, ο Μιχαήλ κατέγραψε τις μέρες και τις νύχτες της, τις νίκες και τις ήττες της. Τριάντα πέντε χρόνια μετά την αποχώρησή του (έβησε πολύ νέος στα τριάντα του, το 1987), το Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη επανασυστήνει στο κοινό τον καλλιτέχνη που ακούσια, όπως λέει η μία εκ των δύο επιμελητριών της έκθεσης, **Ντόρα Βυζοβίτη**, έγινε ένας από τους καθοδηγητές της γενιάς της.

«Η, καλύτερα, της ομάδας εκείνης της γενιάς του '80 στην οποία ανήκα. Μιας γενιάς που έψαχνε τις ερωτήσεις και τις απαντήσεις της μέσα από την ποπ κουλτούρα, την εναλλακτική ποίηση, τον πρωτοποριακό κινηματογράφο, την επιστημονική φαντασία, την *punk* και τη *new wave* μουσική. Μιας γενιάς που σύχναζε στην Αρετούσα, στο *Mad*, στο *Point*, στο *Snowball* και στο *Wittowski*. Μιας γενιάς που συναντιόταν στις συναυλίες στο ΡΟΔΟΝ, και στριμωνόταν στις εκθέσεις, στα φεστιβάλ, στα βιβλιοπωλεία και στις μεταμεσονύκτιες προβολές στο Αλφαβίλ. Μιας μαυρόασπρης γενιάς που έψαχνε την ιδεολογία και τη θέση της με έναν περιθωριακό-μοναχικό τρόπο. Της γενιάς της ΚΟΛΟΥΜΠΡΑ, του ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ και πάνω από όλα της ΒΑΒΕΛ. Μιας γενιάς που έκανε το δικό της "Υπαρξιακό", για να κλέψω ένα σύνθημα από *graffiti* που διάβασα πρόσφατα σε κάποιον τοίχο στα Εξάρχεια».

Τποιος ήταν ο Μιχάλης Μιχαήλ και πόσα έκανε μέχρι να οβήσει...

Γεννημένος το 1957 στο Ζαΐρ, μεγάλωσε στην Αθήνα. Έμεινε στην οδό Κλεομένους στο Κολωνάκι και το διάστημα 1979-1981 σπούδασε γραφικές τέχνες (*Institut St. Luc - Ecole Supérieure des Arts Plastiques*), οπτική επικοινωνία και διαφήμιση (*Academie Royale des Beaux Arts - Βρυξέλλες*), φωτογραφία (*I.N.R.C.I.*), τεχνική προσχεδίων *Layout (C.A.D.)* και χαρακτική (*Atelier Somville*). Υπήρξε μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας *Moi et les Autres*, εργάστηκε ως *art director* στις διαφημιστικές εταιρίες *Ikon* και *First* και συνεργάστηκε με τα περιοδικά *Ένα*, *Ταχυδρόμος* και *Playboy*. Το 1979, βαθιά επηρεασμένος από το αμερικανικό και, κυρίως, το ευρωπαϊκό κόμικς, δημοσίευσε το πρώτο του έργο στο τελευταίο τεύχος του ελληνικού περιοδικού κόμικς *Κολούμπρα*. Από το 1985 έως το 1987 δημοσίευσε στο κορυφαίο περιοδικό κόμικς *Βαβέλ* με τεράστια επιτυχία. Το 1986 συμμετείχε στον τομέα των κόμικς στην Εικαστική Δράση II Καλλιδρόμιο στο πλαίσιο της *Biennale νέων Μεσογείου*. Συμμετείχε σε πολλές εκθέσεις σκίτσου και αφίσας και παρουσίασε τα ζωγραφικά του έργα στη γκαλερί «Συν». Το 1987 (29 Οκτωβρίου - 13 Νοεμβρίου) η *Βαβέλ* οργάνωσε στον πολυχώρο τέχνης «Εύμαρος» την πρώτη Διεθνή Έκθεση Κόμικς με τίτλο «Ο κόσμος των κόμικς και όχι μόνο». Συμμετείχαν σημαντικοί ξένοι δημιουργοί και οι περισσότεροι από τους Έλληνες. Το 1988 στον Εύμαρο, μετά τον θάνατό του, με την άοκνη φροντίδα της μητέρας του Στέλλας και του στενού φίλου και συνεργάτη του, σεναριογράφου Σταύρου Βιδάλη, πραγματοποιήθηκε μια μεγάλη αναδρομική έκθεση στην οποία παρουσιάσθηκε όλο το φάσμα της εικαστικής έκφρασης του δημιουργού. Το 1992 κυκλοφόρησε η ολοκληρωμένη μονογραφία με σχεδόν ολόκληρη την καλλιτεχνική παραγωγή του από τη διαφήμιση, την εικονογραφία, τη ζωγραφική και τα κόμικς, και κείμενα των εγκυρότερων Ελλήνων ιστορικών και κριτικών τέχνης, της Αθηνάς Σχινά, της Ντόρας Ηλιοπούλου-Ρογκάν και του Χάρη Καμπουρίδη. Η παρουσίαση του αφιερωματικού τόμου συνοδεία έκθεσης έγινε στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, ενώ την ίδια χρονιά η ελληνική συμμετοχή στην *Biennale νέων καλλιτεχνών* στην Μπολόνια ήταν αφιερωμένη σε εκείνον.

Στην μπρίζα με τον Στηβ Μπρίζα

Εκτός από τον *Spider-man*, που τον μπρίφαρε περί της ζωής («*Στηβ, η ζωή δεν είναι πάντα χαρούμενη*»), ακόμη ένας μεγάλος, μελαγχολικός και ρομαντικός, ο Ρίλκε, καθόρισε την αισθηματική αγωγή του Μιχάλη Μιχαήλ και κατ' επέκταση του παιδιού του, Στηβ. Στο αρχείο του υπάρχει το χειρόγραφο καταποιστικό σημείωμα-drive για την τέχνη του: «*Κάποιος, μου φαίνεται ο Ρίλκε, είπε πως τέχνη σημαίνει αναζήτηση της αλήθειας. Πώς*

γίνεται αυτή; Απάντηση: καταναλώνοντας ενέργεια. *Ε-νέργεια=Δράσις=Ζωή. Δράση υπάρχει μόνο στη ζωή. Άρα τέχνη είναι η ζωή, η ζωή μας, ό,τι ζει τριγύρω μας και ό,τι ζει μαζί μας*».

«*Την τελευταία στιγμή, μωρό μου, θα υπάρχει πάντα ένας ήρωας*» είναι άλλο ένα από τα μότο του Στηβ Μπρίζα, καθώς σώζει την καλή του και πετούν ελεύθεροι πάνω από την ασπρόμαυρη Αθήνα. Γιατί «μπαμπάς» και «γιος» αυτό κάνουν: Πετούν πάνω από τη φωτεινή λεωφόρο Συγγρού ή τα αφώτιστα και επικίνδυνα μονοπάτια στα περίξια του Μενιδίου και του Ταύρου, μια και ίδια με σήμερα, η Αθήνα της δεκαετίας του 1980 αλλού είναι φωτεινή κι αλλού υποφωτισμένη.

Παρατηρήστε τους νίκακές του και δείτε πώς ο Μιχαήλ χρησιμοποιεί το κοντράστ ανάμεσα στο άσπρο και το μαύρο, όπως φυσικά και το χρώμα όπου χρειάζεται, για να αναδείξει τα σκοτάδια και τις αντιφάσεις της. Παρά και πέρα από την κατά τόπου λαμπρότητα των γυαλιστερών επιγραφών, από το Κολωνάκι ως την Κυψέλη και από το Παγκράτι μέχρι τη Βικτώρια, μέσα από αντιθέσεις, τα αστικά δίπολα σε εύθραυστη ισορροπία (φαντασμαγορία και παρακμή, εγκατάλειψη και τρυφερότητα, βία και φως, θόρυβος και σιωπή) συνοδοιπορούν σε όλες τις περιπέτειες του Στηβ Μπρίζα. Συστήνοντάς μας ήρωες και αντιήρωες των δρόμων, θύτες και θύματα, ο Μιχαήλ τους σεβόταν όλους το ίδιο και τους αντιμετώπιζε με το ίδιο αξιακό μέτρο. Εξού και ο «διπολικός» Στηβ, παιδί προέκτασης της πόλης, κινείται με ψυχισμούς που διαπερνούν και τη φωτεινή και τη μαύρη πλευρά της αθηναϊκής Σελήνης, ένα χάρτινο αγόρι που χρησιμοποιεί ως ιστό του την ηλεκτρική καλωδίωση της Αθήνας, ένας μοναχικός και μόνος *Greek Spiderman* – περιπλανώνενος καουμπού που θέλει να συνδεθεί με όλους, μπαίνοντας στην μπρίζα!

«*Στη φαρέτρα του Μιχαήλ, εκτός από το σπάνιο ταλέντο, συνυπήρχαν η επιστημονική γνώση και η διαφήμιση, η επικοινωνία και η γνώση της ποπ κουλτούρας. Τα εκφραστικά του μέσα, κυρίως τα εικονογραφικά, μπορούσαν να αποδώσουν αλλά και να αποδομήσουν, να αντιπολιτευθούν την πλαστική, πλαστική, γυαλιστερή αναπαράσταση μιας καταναλωτικής ευφορίας που στοίχειωνε τη γενιά του και τον ίδιο, ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία*». Η εκ των επιμελητριών της έκθεσης Ντόρα Βυζοβίτη πιστεύει πως «ο Μιχάλης Μιχαήλ έδωσε σάρκα και οστά στα φαντάσματα της τεχνοκρατούμενης, της αποστερημένης ιδεολογίας της εποχής του, κατέγραψε τα μυστήριά της επιλέγοντας να αφήσει όλα τα ερωτήματα αναπάντητα. Και κάνοντας το δικό του "υπαρξιακό" (λέξη-δάνειο από τα *graffiti* που τόσο αγαπούσε) μας άφησε μόνους με το έργο του, αναχωρώντας στα 30 του χρόνια. Υπαρξισμός, ηλεκτρισμός, δράση, πτήση, έφοδος στον ουρανό: η έκθεσή του, στον δεύτερο όροφο στο φουαγιέ του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης, είναι μια υπέρτατη ευκαιρία για να συνδεθείτε με τον Στηβ Μπρίζα και να πετάξετε άφοβα μαζί του, από καλώδιο σε καλώδιο, παντού πάνω από την πόλη». **Α**

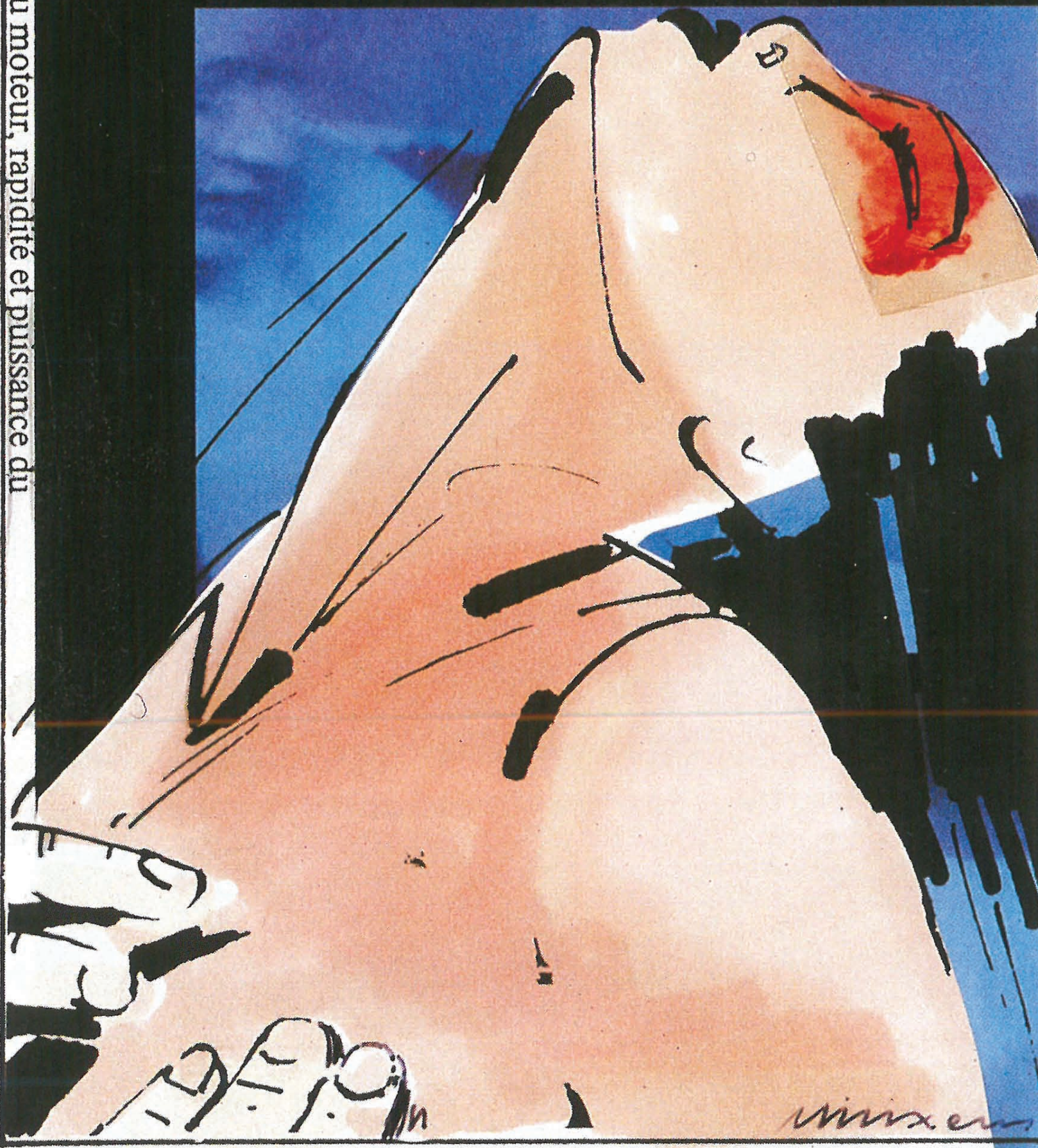
Μιχάλης Μιχαήλ

Στηβ Μπρίζα, χτύπα μας σαν ρεύμα στην πίστα

Ο Μιχάλης Μιχαήλ δεν μένει πια εδώ. Έζησε γρήγορα, πέθανε νέος κι ένα αφιέρωμα στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης ξαναφέρνει στην επικαιρότητα τα έργα και τις ημέρες του ήρωά του **Στηβ Μπρίζα**.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Vitesse d'obturation, rapidité du moteur, rapidité et puissance du

Μιχάλης Μιχαήλ,
10/1 - 11/2, Ίδρυμα
Μιχάλης Κακογιάννης
Εκθεσιακός χώρος
& Foyer 2ου ορόφου.
Επιμέλεια Έκθεσης:
Ντόρα Βυζοβίτου,
Έλενα Παπαδημητρί-
ου. Εγκαίνια 25 Ιανουα-
ρίου στις 19.00

ΔΡΑΠΕΤ

από τα προσφυγικά στο σήμερα

Τα κρατικά πορνεία στα Βούρλα, η μάχη της παράγκας, οι πολυκατοικίες χωρίς ασανσέρ και η γέφυρα που για να την περάσεις θα έπρεπε να είσαι μάγικας

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Σ

τεκόμασαν στην παλιά, σκουριασμένη γέφυρα του Αγίου Διονυσίου. Κάποτε ο Μάρκος Βαμβακάρης είχε πει ότι όποιος περνούσε από τη γέφυρα, θα πρέπει να ήταν πολύ μάγκας – φαίνεται θα ήταν πολύ ζόρικη η απέναντι περιοχή. Ακριβώς από κάτω οι εγκαταλειμμένες γραμμές του τρένου του σταθμού Λαρίσης. Από εδώ, από τη Δραπετσώνα, όπου έφταναν

κατά χιλιάδες οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, ακόμα περισσότεροι έφευγαν μετανάστες με το τρένο για τη Γερμανία ή με το υπερωκεάνειο, απέναντι, από τις σημερινές Πύλες του λιμανιού Ε και ΣΤ, για την Αμερική.

Ο Γιώργος Τσιρίδης, συνταξιούχος μαθηματικός αλλά καθόλου αουστηρός, ξέρει τη Δραπετσώνα σαν την παλάμη του. Εδώ γεννήθηκε, ασχολείται με τα κοινά πάνω από 30 χρόνια και μαζί με τον Γιώργο Χατζόπουλο έχουν γράψει τον τόμο «*Από τον Πόντο και τη Μικρασία στον Πειραιά εδώ στη Δραπετσώνα*» (εκδ. Ινφογνώμων, σε επιμέλεια Χριστίνας Χαφουντζίδου). Έτσι ωραία όπως τα λέει θα μπορούσε να ήταν ένας σπουδαίος παραμυθάς, αλλά οι ιστορίες που θα μας διηγηθεί για τα προσφυγικά της Δραπετσώνας, στο σήμερα και στο χθες, είναι αληθινές.

Η Δραπετσώνα πριν από τους πρόσφυγες και τα κρατικά πορνεία στα Βούρλα

Πολλά χρόνια πριν από την έλευση των προσφύγων στη Δραπετσώνα, η δημοτική αρχή του Πειραιά αποφάσισε να ανεγείρει νέους οίκους ανοχής, κρατικούς, σε απομακρυσμένο σημείο της πόλης. Ήταν το 1867 και η περιοχή που επελέγη ήταν τα Βούρλα – έτσι ονομάζονται και σήμερα, η πλατεία Βούρλων στη Δραπετσώνα βρίσκεται λίγα μόλις μέτρα μακριά από τη γέφυρα του Αγίου Διονυσίου. Τελικώς, το «έργο» ολοκληρώθηκε το 1876 και, όπως γράφει ο Βασίλης Πισιμίσης στο βιβλίο του «*Βούρλα-Τρούμπα*» (εκδ. Τσαμαντάκη), στις 66 χαμηλοτάβανες κάμαρες των τριών σειρών στεγάζονταν περίπου 70 ιερόδουλες. Ο χώρος, λέει ο Γ. Τσιρίδης, ήταν περιφραγμένος, υπήρχε κάτι σαν κυλικείο καθώς και αστυνομικός σταθμός. Ο Μ. Βαμβακάρης αναφέρει στην αυτοβιογραφία του: «*Εκεί έκανα και γω τον κουτσαβάκη. Ήμουνα κι αγαπητικός. Ό,τι έβλεπα από τους άλλους έκανα κι εγώ. Σιγά σιγά, σκαλί σκαλί πήρα τον κατήφορο. Ήμουν ένας σωστός μάγκας κι ένας φίνος χασικλής και δεν είχα ταίρι*». Ήταν η ίδια περίοδος (1880) που δημιουργήθηκαν τα Σφαγεία, ενώ περίπου 30 χρόνια μετά ο Νικόλαος Κανελλόπουλος, μαζί με τον λεγόμενο «κύκλο της Ζυρίχης», που είχαν αναλάβει να βιομηχανοποιήσουν την Ελλάδα, έφτιαξαν τα Λιπάσματα, το μεγαλύτερο εργοστάσιο χημικών στα Βαλκάνια. Τεκέδες, παράγκες, βουστάσια, δεξαμενές έδιναν την εικόνα της περιοχής. Τα κρατικά πορνεία των Βούρλων έκλεισαν τελικά περίπου το 1935. Στην Κατοχή οι Γερμανοί τα μετέτρεψαν σε φυλακές και παρέμειναν έτσι και μετά το τέλος του πολέμου. Από αυτές τις φυλακές

Ο πληθυσμός της Δραπετσώνας το 1928, σύμφωνα με την απογραφή, ήταν 17.000 άνθρωποι και ήταν σχεδόν αμιγώς προσφυγικός, με εξαιρεση κάποιους λίγους νησιώτες από τη Σύμη και τις Σπέτσες

Σ Ω Ν Α

Οι γραμμές του εγκαταλειμμένου Σταθμού Λαρίσης, από όπου οι μετανάστες έφρευαν για τη Γερμανία, από τη γέφυρα του Αγίου Διονυσίου

Οχτώροφη προσφυγική πολυκατοικία, χωρίς κεντρική θέρμανση, στα πρότυπα ιταλικών προπολεμικών πολυκατοικιών

στις 17 Ιουλίου 1955 δραπετεύσαν 27 πολιτικοί κρατούμενοι, σκάβοντας μια υπόγεια σήραγγα περίπου 50 μέτρων, ξεκίνησαν από εκεί που βρίσκεται σήμερα η καφετέρια Bounty, εξευτελίζοντας τις αρχές. Πολλούς από αυτούς τους δραπετέτες βοήθησαν οι κάτοικοι της Δραπετσώνας.

Ζώντας σε σπίτια από πέτρες και πισσόχαρτο

Τον Βαμβακάρη τον συναντάμε και μετά την έλευση των προσφύγων στη Δραπετσώνα. Μέλος της Ξακουστής Τετράς του Πειραιά, με Μπάτη, Παγιουμτζή και Δελιά, έπαιζαν στην ταβέρνα του Σαραντόπουλου. «Οι πρόσφυγες άλλαξαν και το ρεμπέτικο», λέει ο Γ. Τσιρίδης. «Πριν από αυτούς ήταν μάγικο, οι πρόσφυγες το εξέλιξαν, έβαλαν βιολιά και σαβτούρια, και το έκαναν το ρεμπέτικο που σήμερα γνωρίζουμε».

Σήμερα στη Δραπετσώνα κατοικούν περίπου 12.000 άνθρωποι. Ο πληθυσμός της περιοχής το 1928, σύμφωνα με την απογραφή, ήταν 17.000 και ήταν σχεδόν αμιγώς προσφυγικός, με εξαίρεση κάποιους λίγους νησιώτες από τη Σύμη και τις Σπέτσες. «Σε μια παράγκα γεννήθηκα κι εγώ, το 1953», λέει ο Γ. Τσιρίδης. «Την είχε χτίσει ο παππούς μου, όταν ήρθε από την Πόλη το 1923. Πλίνθινη, με πισσόχαρτα στο ταβάνι κι όποτε έβρεχε και έσταζε νερά, βάζαμε λεκάνες. Κάθε καλοκαίρι ο παππούς ανέβαινε στη στέγη για μικροεπισκευές, για επιπλέον πισσόχαρτα δηλαδή. Νερό δεν υπήρχε, αγοράζαμε από κάποιο άλλο σπίτι που είχε. Ούτε, βέβαια, και αποχέτευση.

Σκάβανε όλοι βόθρους μέσα στα σπίτια τους». Οι παράγκες αυτές είχαν απόσταση ένα μέτρο η μία από την άλλη, ο «δρόμος» δηλαδή ανάμεσα σε αντικριστές παράγκες ήταν ένα μέτρο το πολύ. Ένας αθηναίος λαβύρινθος. Κι όλοι οι δρόμοι χωματόδρομοι, γεμάτοι λάσπες κάθε που έβρεχε. Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1960, όταν ασφαλτόστρωσε την περιοχή ο εμβληματικός δήμαρχος Μαρίνος Κοσκινάς (1919-2004). Πρόσφυγας και ο ίδιος, εκλεγόταν ανελλιπώς δήμαρχος από το 1954 έως το 1967, αγωνιστής της αριστεράς, με εξορία μετά τον Εμφύλιο και φυλακίσεις στη διάρκεια της δικτατορίας.

Η μάχη της παράγκας

Η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή ήθελε να γκρεμίσει τις παράγκες και στη θέση τους να ανεγείρει πολυκατοικίες. Οι πρόσφυγες αντιδρούσαν, ήθελαν αυτοστέγαση – δηλαδή αντί για πολυώροφα κτίρια, δίπατες το πολύ κατοικίες για να στεγάζεται μια οικογένεια μόνο σε κάθε κτίριο. Το ξημέρωμα της 14ης Νοεμβρίου 1960 περισσότεροι από 1.000 αστυνομικοί με μπουλντόζες

Ο Πύργος Τσιρίδης

απέκλεισαν τον συνοικισμό. Καθώς οι περισσότεροι άντρες βρίσκονταν στις δουλειές τους, οι γυναίκες και οι ηλικιωμένοι βγήκαν στον δρόμο και συγκρούστηκαν με τους αστυνομικούς. Μόλις τέσσερα παραπήγματα πρόλαβαν να κατεδαφιστούν και η επιχείρηση ανεστάλη. Οι κάτοικοι νίκησαν. Έναν χρόνο μετά, το 1961, έγινε η πρώτη ηχογράφιση του ζεϊμπέκικου «Στη Δραπετσώνα πια δεν έχουμε ζωή», σε μουσική Μίκυ Θεοδωράκη, στίχους Τάσου Λειβαδίτη και ερμηνεία του Γρηγόρη Μπιθικώτση, με τον Μανώλη Χιώτη στο μπουζούκι.

Τελικά, οι παράγκες γκρεμίστηκαν από τη χούντα το 1967. Οι πρόσφυγες-κάτοικοι για ένα, δύο ή τρία χρόνια λάμβαναν μια επιδότηση ενοικίου και στη θέση των παραγκών ανεγέρθηκαν τριών ειδών κατοικίες: δίπατες, τετραώροφες (χωρίς ασανσέρ) και οχτώροφες, με ασανσέρ αλλά χωρίς κεντρική θέρμανση, στα πρότυπα ιταλικών προπολεμικών πολυκατοικιών. Αποτελούνταν από «τριάρια» των 55 τ.μ. και από «τεσσάρια» των 70 τ.μ. Το 1970, κατόπιν κλήρωσης, μπήκαν στα σπίτια αυτά. Ήταν θέμα κλήρωσης αν κάποιος θα ζούσε σε ένα δίπατο σπίτι, στο ισόγειο ή στον τελευταίο όροφο μιας τεράστιας πολυκατοικίας.

Οι κατοικίες αυτές υπάρχουν και σήμερα και αποτελούν το 50% της έκτασης της Δραπετσώνας. Κάποια από τα δίπατα σπίτια, με μικρούς πεζόδρομους μπροστά τους, είναι πολύ περιποιημένα με τις μικρές τους αυλές και τα λουλούδια τους. Κάποια άλλα είναι παρατημένα. Το ίδιο συμβαίνει και με τις ψηλές πολυκατοικίες. «Οι περισσότεροι που ζουν σήμερα στα προσφυγικά είναι ηλικιωμένοι. Φανταστείτε τους μεγάλους ανθρακένους να ζουν στον τρίτο ή στον τέταρτο όροφο χωρίς να έχουν ασανσέρ. Αρκετοί τα νοικιάζουν σε μετανάστες και οι ίδιοι μένουν αλλού. Οι νεότεροι θέλουν να φύγουν, αν μπορούν, να πάνε κάπου καλύτερα, γιατί εδώ είναι η άκρη της Γης» λέει ο Γ. Τσιρίδης.

Η Δραπετσώνα σήμερα

Καστράκι, Άγιος Διονύσιος, Άγιος Παντελεήμονας, Άγιος Φανούριος, Ανάληψη, Ταμπάκικο είναι οι μεγαλύτερες συνοικίες της Δραπετσώνας. Στις γειτονιές εκτός των προσφυγικών, στους ίδιους δρόμους εναλλάσσονται μονοκατοικίες με σύγχρονες πολυκατοικίες με πυλωτές. Κόσμος καθημερινός, μαμάδες με καρτσάκια κ.λπ. Κάποια σπουδαία αγορά δεν υπάρχει, γιατί ο Πειραιάς είναι πολύ κοντά και οι περισσότεροι πηγαίνουν εκεί. Ούτε κάποιου είδους νυχτερινή διασκέδαση.

Οι πιο νεαρές ηλικίες θα πάνε για καφέ στο Απρόοπτο, που δεν το λένε έτσι αλλά όλοι το ξέρουν έτσι, στη La Luna με θέα το λιμάνι. Όμως ακόμα και σήμερα σχηματίζονται ουρές για τον ξακουστό χαλβά του Κοσμίδη, ενώ από παντού έρχονται στη φημισμένη ταβέρνα του Κατσόγιαννη, με σπεσιαλιτέ τα γλυκάδια, στον Άγιο Παντελεήμονα. Φεύγοντας ξανά από τη γέφυρα του Αγίου Διονυσίου σκέφτηκα ότι και σήμερα είναι «μάγκες» όσοι την περνούν – και είναι εκατοντάδες καθημερινά – έτσι παμπάλια που είναι. Προσπάθησα να φανταστώ πώς θα ήμουν, αν ζούσα εδώ, στο πέρασμα των προηγούμενων δεκαετιών. Θα μ' άρεσε να ήμουν τεκετζής αλλά, ποιος ξέρει, μπορεί να ήμουν κι ένα απλό χαμίνι. Σίγουρα όμως κι εγώ, όπως κι όλοι, θα είχα καμάρι για την καταγωγή μου από αυτήν εδώ τη γειτονιά του Πειραιά. **Α**

ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ. ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ ΖΟΥΝ ΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟ Ή ΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟ ΟΡΟΦΟ ΧΩΡΙΣ ΑΣΑΝΣΕΡ. ΑΡΚΕΤΟΙ ΤΑ ΝΟΙΚΙΑΖΟΥΝ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΑΛΛΟΥ. ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ, ΑΝ ΜΠΟΡΟΥΝ, ΝΑ ΠΑΝΕ ΚΑΠΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΓΙΑΤΙ ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ.

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Samsung Galaxy S24

Το AI στα καλύτερά του

Ποια θα ήταν η αντίδρασή σου αν σου λέγαμε ότι η εποχή Mobile AI είναι εδώ; Σχεδιασμένο για να κάνει την καθημερινή εμπειρία κινητής τηλεφωνίας εύκολη, με δημιουργικότητα και εκπληκτικές δυνατότητες, το **Galaxy AI** διαμορφώνει την εμβληματική σειρά **Galaxy S** του μέλλοντος. Και τα τρία μοντέλα, **Galaxy S24**

Ultra, **Galaxy S24+** και **Galaxy S24**, διευκολύνουν την επικοινωνία, με έξυπνες μεταφράσεις κειμένου και αυτοματοποιημένες απαντήσεις σε διαφορετικό τόνο γραφής. Το καλύτερο; Είδες στο TikTok μία τσάντα που δεν ξέρεις πώς θα την βρεις. Κύκλωσέ την και άσε το Galaxy AI να κάνει το θαύμα του! Ακόμη να το αγοράσεις;

LOUIS VUITTON
Γυναικείο παλτό

TOMMY HILFIGER
Γυαλιά οράσεως

Look
OFFICE
Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΓΑΛΟΥ

ΠΛΑΙΣΙΟ
Ημερήσιο ημερολόγιο Sentio 2024 12 x 17 cm Earth Leaves €4,49

PENNY BLACK
Σακάκι €295

SWATCH
Ρολόι Auric Whisper €130

CATRICE
Βερνίκι νυχιών Sheer Beauties

HOGAN
H-bag δερμάτινη hobo bag

MK FINE JEWELRY
Σκουλαρίκια Paréntesis €90

Αφεντικό,
καλημέρα,
έρχομαι!
Έχω μπλέξει
στην κόιμηση.

KURT GEIGER
Carnaby Loafer €175

MAT FASHION
Κρεπ μαύρο φόρεμα με σατέν λευκό γιακά και μανίκια €74,90

CALZEDONIA

Total Comfort καλσόν 50 Den σε dark brown 048 €8,25

THE BODY SHOP
Ενυδατική κρέμα χεριών 30 ml Pears & Share

PENNY BLACK
Παντελόνι σε κόκκινο χρώμα €145

KALOGIROU
Πανούτσια Carel Alice €435

CITY GUIDE

«Καβαλλερία ρουστικάννα» και «Παλιάτσοι» στην Εθνική Λυρική Σκηνή

Λίγο πριν την πρεμιέρα του οπερατικού δίπτυχου, ο καταξιωμένος τενόρος **Αρσέν Σογκομονιάν** μιλά στην Α.Υ.

Της **ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ**

Δύο δημοφιλέστατες όπερες, ένας ταλαντούχος σκηνοθέτης, ένας διάσημος μάεστρος και ένα εκπληκτικό καστ τραγουδιστών, είναι αναμφίβολα η τέλεια συνταγή επιτυχίας. Απόδειξη, οι 6 προγραμματισμένες παραστάσεις της «Καβαλλερία ρουστικάννα» και των «Παλιάτσων» που είναι ήδη sold-out. Ο Αρσέν Σογκομονιάν είναι ένας από τους βασικότερους συντελεστές αυτής της επιτυχίας αφού έχει επωμιστεί όχι έναν αλλά δύο πρωταγωνιστικούς ρόλους, του Τουρίντου στην «Καβαλλερία ρουστικάννα», του Πιέτρο Μασκάνι και του Κάνιο στους «Παλιάτσους» του Ρουτζέρο Λεονκαβάλλο. Γεννημένος το 1983 στο Ερεβάν της Αρμενίας, με πολύχρονες σπουδές στη μουσική και σημαντικά βραβεία σε διεθνείς μουσικούς διαγωνισμούς είναι από τους πιο περιζήτητους δραματικούς τενόρους διεθνώς. Στο σύντομο διάλειμμά του, πριν ανέβει στη σκηνή για μια ακόμα πρόβα με την ορχή-

στρα, μας μίλησε για την πλούσια σε εμπειρίες καριέρα του, για τους ρόλους του και τον τρόπο που τους προσεγγίζει, για την τέχνη της όπερας, το κοινό της και το μέλλον της, αλλά και για την πρώτη του συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή. «Είμαι πολύ χαρούμενος με αυτή την πρώτη μου συνεργασία, η οργάνωση είναι εξαιρετική, όπως και ο επαγγελματισμός της ομάδας. Οι συνάδελφοί μου, ο σκηνοθέτης μας Νίκος Καραθάνος, ο μάεστρος μας Αντονέλλο Αλλεμάντιο, η ορχήστρα, η χορωδία, όλοι είναι όχι μόνο ταλαντούχοι αλλά και θαυμάσιοι άνθρωποι. Με κάνουν να αισθάνομαι σαν στο σπίτι μου. Ξέρετε, οι Αρμένιοι και οι Έλληνες μοιάζουμε σαν λαοί, είμαστε καλόκαρδοι και ευγενικοί και έχουμε κοινές παραδόσεις. Ακούμε ελληνική μουσική, την τραγουδάμε, τη χορεύουμε. Μοιραζόμαστε κοινά συναισθήματα και κοινές απώλειες».

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη στο athensvoice.gr

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μην χάνσετε αυτή
την εβδομάδα

12

Θέατρο,
συναυλίες,
εκθέσεις.
Πολιτιστικές
προτάσεις
που μας
ιντριγκάρουν
αυτό το
επταήμερο.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

© NADJA/SÖSTRÖM

1 Ο Sir András Schiff σε έργα Μότσαρτ

Η ενασχόλησή του με το ρεπερτόριο του Μότσαρτ έχει αποδώσει ερμηνείες αναφοράς. Με παρτιτούρες του διάσημου εκπροσώπου του βιεννέζικου κλασικισμού καταφθάνει, λοιπόν, στα μέρη μας ο ουγγρικής καταγωγής Βρετανός πιανίστας και μαέστρος. Αυτή την Πέμπτη καθοδηγεί από το πόντιουμ την **Cappella Andrea Barca** στη θρυλική Συμφωνία αρ. 40 σε σολ ελάσσονα. Θα πάρει όμως θέση και στο πιάνο για να ερμηνεύσει τα αριστουργηματικά Κοντσέρτα αρ. 23 σε λα μείζονα και αρ. 27 σε σι ύφεση μείζονα.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 25 Ιανουαρίου στις 20:30

© ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΙΜΑΣ

2 Chaplin pianissimo

Δεν υπήρξε μόνο ο αγαπημένος κινηματογραφικός ήρωας Σαρλό αλλά έντυσε με μελωδίες και περιφημες ταινίες του (από «Τα φώτα της πόλης» έως το «Μια γυναίκα στο Παρίσι»). Ο γιος του Τσάρλι Τσάπλιν και εγγονός του Ευγένιου Ο' Νηλ, **Γιουτζήν Τσάπλιν**, αφηγείται την ιστορία του πατέρα του με όχημα τις μουσικές του, την προβολή εικόνων από την καριέρα και τη ζωή του, ανέκδοτες ιστορίες και προσωπικές αναμνήσεις. Τον πλαισιώνουν στο πιάνο οι Ζαν-Πασκάλ Μπεντύς και Σουλβάν Μοριζέ.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 27 Ιανουαρίου στις 18:30 & 21:00

© ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΛΤΣΑ

3 Ποια είναι η Τζέσικα Μπράουν;

Ως «ένας οδηγός αυτοκαταστροφής για ματαιόδοξες μπάντες» συστήνεται η παράσταση «*The life and death of Jessica Brown*», που μας περιμένει με το ποτό μας για ένα... live στην Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου. Ο **Τζέο Πακίτσας** και η **Σοφία Πριόβολου** σκηνοθετούν την τελευταία συναυλία μιας τραγουδίστριας της πανκ ροκ. Κι ενώ τα μέλη της μπάντας την περιμένουν, παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις για το μέλλον, ξεδιπλώνοντας το πραγματικό τους πρόσωπο.

Θέατρο REX από τις 25 Ιανουαρίου

4 Εκείνες και οι... άνδρες τους

Σύζυγοι, ερωμένες, φίλες, κόρες, μάνες, όλες τους δυστυχείς – ή το λιγότερο θυμωμένες – οι πρωίδες της Ρούμενα Μπουζάροφσκα από τη συλλογή διηγημάτων «*Ο άνδρας μου*» ανεβαίνουν στη σκηνή. Μέσα από τις ερμηνείες των **Μαρίας Σκουλά**, **Αμαλίας Καβάλη** και **Μαρίας Μαγκανάρη** χαρτογραφούν με χιούμορ και σκληρότητα τις δυναμικές των σχέσεων εντός του ζευγαριού και της οικογένειας, σε μια σύγχρονη, πατριαρχική βαλκανική κοινωνία.

Θέατρο Εθνοσίων, από 26 Ιανουαρίου

5 Το «Passepartout» του Γιάννη Αδαμάκη

Αγωνίζεται, όπως σημειώνει, «να κερδίσει μια ιαλή ουτοπία, μια ανέφικτη διαβεβαίωση, μια οδυνηρή εκπλήρωση». Κι έτσι, γεμίζει τους καμβάδες του με εικόνες πολύχρωμες, σπαρμένες με αερόστατα, υποβρύχια και ζέπελιν, με βυθούς, πεταλούδες και κουνιστά αλογάκια. Μνήμες φωτογραφικές, παιχνίδια και οι μυθιστορηματικοί κόσμοι του Ιούλιου Βερν τροφοδοτούν τη ζωγραφική του. Διόλου τυχαίος ο τίτλος της έκθεσης, αναφέρεται στον Πασπαρτού, τον υπηρέτη του Φιλέα Φογκ στο βιβλίο «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες».

Γκαλερί Ζουμπούλακη, 30 Ιανουαρίου-24 Φεβρουαρίου (εγκαίνια στις 18:00-21:00)

6 Αποτυπώνοντας το αστικό ίχνος

Τι μένει στη σκέψη ενός εκκοκαλιμένου αρχιτέκτονα από τη χαώδη αστική συνθήκη; Με ακρυλικά, μολύβια, μελάνια και ακουαρέλες, με τη γλώσσα του ρεαλισμού, του εξπρεσιονισμού ή και του informel, οι φοιτητές του καθηγητή **Δημήτρη Σεβαστάκη** από το Εργαστήριο Ζωγραφικής της Σχολής Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών του Ε.Μ.Π. καταγράφουν λεπτομέρειες από το οδοιπορικό τους στον αντιφατικό κόσμο του δομημένου περιβάλλοντος, στον Πειραιά και την Αθήνα. «Έργα πορείας και απορίας», οι δημιουργίες τους στην έκθεση «Διελύσεις. Ζωγραφική του κτισμένου» καταθέτουν «πορτραίτα της πόλης, μια ανακεφαλαίωση σχέσεων και κοινωνικών συνάψεων».

Δημοτική Πινακοθήκη Πειραιά, έως 9 Φεβρουαρίου

7 Herzog VS Kinski

Ο περίφημος Γερμανός σκηνοθέτης είχε χαρακτηρίσει τον διάσημο πρωταγωνιστή του ως «ακραία παθολογική περίπτωση εγωμανούς», ενώ κι εκείνος στη βιογραφία του τον είχε «στολίσει» με διόλου κολακευτικά επίθετα. Το σίγουρο είναι ότι η κερκτική συνεργασία τους άφησε πίσω φιλικά αριστουργήματα. Αυτή τη διαδρομή ξετυλίγει το αφιέρωμα στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος: από το παραληρηματικό ταξίδι του «Αγκίρε», το υποβλητικό «Νοσφεράτου» και το σπαρακτικό «Βόιτσεκ», ως το «Φιτζκάρλντο», το «Κόμπρα Βέρντε», αλλά και το ντοκιμαντέρ που ο Βέρνερ Χέρτσογκ γύρισε για τον «Καλύτερο του εχθρό», τον Κλάους Κίνσκι.

Ταινιοθήκη της Ελλάδος, 25-28 Ιανουαρίου

ΜΗΝ ΤΟ ΣΑΣΕΙΣ

8 Η δική τους Ελευσίνα

Τι ιστορίες μπορείς ν' ανακαλύψεις για έναν τόπο με ένα κινητό ή ένα φορητό ραδιόφωνο στο χέρι; Από τις 27/1 ο **Karl Heinz Jeron** μας προσκαλεί να συντονιστούμε με τις «Φωνές της Ελευσίνας». Από το παραλιακό μέτωπο ως τον Παλιό Σιδηροδρομικό Σταθμό, βιώματα και εμπειρίες των κατοίκων της θα εκπέμπουν σε επιλεγμένα σημεία αυτού του ραδιοπεριπάτου. Την ίδια μέρα (στις 20:00) στην Ελαιουργική, στο πλαίσιο των καλλιτεχνικών εργαστηρίων μυθοπλαστικής για και με τους κατοίκους της Ελευσίνας με τίτλο «Το θέατρο της ενέργειας ή Περί φιλίας», που ενορχηστρώνει η εικαστικός **Μαρία Παπαδημητρίου**, διοργανώνεται συναυλία με τον **Γιώργο Μάγκα**.

9 Ο Ross from Friends στην Αθήνα

Στην πρώτη γραμμή ενός lo-fi house κύματος ήδη από τα πρώτα του EPs και δημιουργός των άλμπουμ *Family Portrait* και *Tread*, ο Βρετανός καλλιτέχνης της ηλεκτρονικής μουσικής καταφθάνει στα μέρη μας. Το πάρτι θα ανοίξει ο **Jay Jay**, πριν παραδώσει τη σκυτάλη στον **Midland**.

Ωδείο Αθηνών, 28 Ιανουαρίου στις 16:30-00:00

10 Η Αμαλία Μουτούση διαβάζει Παπαδιαμάντη

Μετά τον Νίκο Κουρή, την Ηρώ Μπέζου και τη Μαρία Σκουλά, μια ακόμα καταξιωμένη ηθοποιός παρουσιάζει ένα κείμενο ορόσημο της ελληνικής λογοτεχνίας στη σειρά θεατρικών αναλογιών «Παραβάσεις». Σε συνεργασία με τον νέο σκηνοθέτη **Εμμανουήλ Κοντό**, διαβάσει τους «Ελαφροϊσκιωτους» (1892), ένα από τα αριστουργήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη που, όπως έγραψε ο Κωστής Παπαγιώργης, «θα λέγαμε ότι το συγγραφικό δαιμόνιο το «έκλεψε» κυριολεκτικά από τα φυλλοκάρδια του Σκιαθίτη και το παρέδωσε στο μέλλον».

Φάρος ΚΠΙΣΝ, 28 Ιανουαρίου στις 17:00

11 Ο ταλαντούχος κύριος Ρίπλεϊ

Ο Μιχάλης Συριόπουλος θα είναι ο Τομ Ρίπλεϊ και ο Μιχαήλ Ταμπακάκης ο Ντίκι Γκρίνλιφ στο διάσημο ψυχολογικό θρίλερ της Πατρίσια Χάισμιθ που μεταφέρει στη σκηνή ο **Πέτρος Ζούλιας**. Ευρύτερα γνωστός και από τις φιλικές του περιπέτειες, πλαστογράφος, αμοραλιστής και διασμένη προσωπικότητα, ο χαρακτήρας του τίτλου φθάνει στο έγκλημα και την απόπειρα με κίνητρο την οικονομική και κοινωνική του καταξίωση.

Θέατρο Ιλίσια Βολανάκης, από τις 26 Ιανουαρίου

12 Holdings: Introduction

Ο όρος holdings χρησιμοποιείται από τους βιβλιοθηκονόμους για να περιγράψουν βιβλία, έντυπα και άλλα μέρη των συλλογών τους. Στην έκθεση, που επιμελείται ο νεαρός καλλιτέχνης και συγγραφέας **Αριστοτέλης Νικόλας Μοχλούλης**, αναφέρεται επίσης σε ένα στήριγμα, κάτι από το οποίο μπορείς να πιστεύεις ή να κρατηθείς. Συμμετέχουν, επίσης, ο Κύπριος εικαστικός **Κυριάκος Κυριακίδης** και η επιμελήτρια **Μαγία Τούντα**.

Radio Athens
28 Ιανουαρίου-9 Μαρτίου
(εγκαίνια στις 18:00-20:00)

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Τα παιδιά του χειμώνα (THE HOLDOVERS) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξάντερ Πέιν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πολ Τζιαμάτι, Ντα' Βάιν Τζόι Ράντολφ, Ντόμινικ Σέσα

Μασαχουσέτη, 1970. Ένας μονόχρωτος και αυστηρός καθηγητής Ιστορίας αμερικανικού οικοτροφείου αρρένων, υποχρεώνεται να παραμείνει στις εγκαταστάσεις του ιδρύματος κατά τη διάρκεια των χριστουγεννιάτικων διακοπών ώστε για να προσέχει τους ελάχιστους –μόλις πέντε– σπουδαστές που θα παραμείνουν εκεί. Τελικά αναπτύσσει μία ιδιαίτερη σχέση με έναν από αυτούς, έναν απροσάρμοστο αλλά και ευφυή ταραχοποιό, καθώς και τη μαύρη μαγείρισσα του σχολείου, η οποία θρηνεί τον πρόσφατο χαμό του γιου της στον πόλεμο του Βιετνάμ.

Το σημαντικό επίτευγμα του Αλεξάντερ Πέιν στην τελευταία του δουλειά είναι πλάθει μια ιστορία που διαδραματίζεται στις αρχές των 70s, με τεχνικά και στιλ βγαλμένα από εκείνη την εποχή. Με τέτοια, θρησκευτική σχεδόν, προσήλωσι στην κατασκευή του έργου και με κεντρικό πρωταγωνιστή έναν ανυπέρβλο Πολ Τζιαμάτι που δίνει μια ερμηνεία υψηλής στάθμης, τα «Παιδιά του χειμώνα» είναι η καλύτερη ταινία του Πέιν εδώ και χρόνια. Μια ταινία που μπορεί άφοβα να συγκριθεί με το αριστοτεχνικό «Πλαγίως», που είχε χαρίσει στον Ελληνοαμερικανό σκηνοθέτη, το Όσκαρ σεναρίου το 2004. Θυμίζουμε πως ο σκηνοθέτης επανέλαβε τον οσκαρικό θρίαμβο με το σενάριο των «Απογόνων» του 2012, ενώ η σημερινή ταινία είναι υποψήφια για 5 Όσκαρ, μεταξύ των οποίων και εκείνο του κορυφαίου φιλμ. Ο Πέιν είναι ακαταμάχητος στο πώς δομεί το ανθρωποκεντρικό δράμα του, πετυχαίνοντας μια αξιοθαύμαστη ισορροπία μεταξύ χιούμορ και συγκίνησης. Χωρίς περιττές σκηνές ή ανώδυνους διαλόγους, κάθε στιγμή τυπο από τα «Παιδιά του χειμώνα» έχει νόημα. Η ταινία ξεκινά σαν μια θλιβερή επισήμανση της μοναξιάς στην οποία είναι καταδικασμένοι οι «σημαδεμένοι» πρωταγωνιστές. Η επαφή και κυρίως η επικοινωνία μεταξύ τους προϋποθέτει την απόλυτη ειλικρίνεια. «Ο γιος μου δεν σε συμπαθούσε. Σε θεωρούσε κάπως μαλάκα» λέει η μαγείρισσα στον καθηγητή, ο οποίος συμμερίζεται τον πόνο της και θεωρεί λογική την άποψη του μακαρίτη γιου της, τον οποίο είχε μαθητή. Ανάμεσα σε αυτούς τους παραιτημένους χαρακτήρες (φαβορί για το Όσκαρ ο Τζιαμάτι στους Α' Αντρικούς Ρόλους και ειδικά η σαρωτική Ντα' Βάιν Τζόι Ράντολφ στην κατηγορία του Β' Γυναικείου Ρόλου) βρίσκεται ο νεαρός μαθητής που έχει τα δικά του ψυχολογικά θέματα προς επίλυση. Η κεντρική ιδέα του σεναρίου που υπογράφει ο Ντέιβιντ Χέμινγκσον (κι αυτός υποψήφιος) προέρχεται από ένα παλιό γαλλικό φιλμ του 1935 σε σκηνοθεσία Μαρσέλ Πανιόλ που είχε δει ο Πέιν και συζήτησε με το σεναριογράφο. Το γεγονός πως είναι μόλις η δεύτερη ταινία που γυρίζει ο Πέιν χωρίς να έχει γράψει ο ίδιος το σενάριο, μάλλον καλό του έκανε. Με την έννοια πως του έλυσε τα χέρια και αφοσιώθηκε στο εξάισιο, συναισθηματικό και άρτιο αποτύπωμα μιας τρυφερής, ανθρωποκεντρικής ιστορίας για την πικρή ενηλικίωση και τη μοναδική ζεστασιά κάποιων σχέσεων. Ζεστασιά που μπορεί να εντοπιστεί και στο πιο ψυχρό περιβάλλον, ακόμη και στις πιο αντιζοές συνθήκες της καθημερινότητας.

ΑΚΟΜΗ ▶▶▶ Η αισθηματική κομεντί «*Τι συνέβη μετά...*» (*What Happens Later*) (*), σκηνοθετικό ντεμπούτο της Μεγκ Ράιαν, είναι βασισμένη στο θεατρικό έργο του Στιβεν Ντιετζ «*Shooting Star*», και αποδεικνύει ότι σωστά επέλεξε η Αμερικανίδα σταρ να ακολουθήσει καριέρα μπροστά και όχι πίσω από την κάμερα. ▶▶▶ Το «*Γάτες στο μουσείο*» (*Cats in the Museum*) (**) του Βασίλι Ροβένσκι είναι η ιστορία μιας γάτας που ναυαγεί σε ένα ερημονήσι και ξεκινά από το μηδέν, μια νέα περιπετειώδη ζωή. Το φιλμ γυρίστηκε από την ομάδα που μας έδωσε τα «*Η εποχή των παγετώνων 2*» και «*Μπάτε σκύλοι αλέστε*».

JUST THE NOTES

Τα παιδιά του χειμώνα ****
Ένα γλυκόπικρο χριστουγεννιάτικο παραμύθι

Μαύρος κότσουφας, μαύρο βατόμυρο ***
With or without you

Ferrari **1/2
Ο Μάικλ Μαν δίνει το τιμόνι στον Άνταμ Ντράιβερ

Αποστολή στην Ελλάδα *
Δράση στη «Νύμφη του Θερμαϊκού»

«Τι συνέβη μετά...» *
...Έλα μου ντε!

Γάτες στο μουσείο **
Καλλιτεχνικά νιαουρίσματα

- * ΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Lanthimos for 11 Oscar

Μαύρος κότσουφας, μαύρο βατόμυρο (BLACKBIRD BLACKBIRD BLACKBERRY) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ελέν Ναβεριάνι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Έκα Τσαβλεϊσβίλι, Τεμίκο Τσιτσινάντζε, Άνκα Κχουρστίντζε

Η Ετέρο είναι μια 48χρονη γυναίκα που ζει σε ένα χωριό στη Γεωργία. Η επιλογή της να μην παντρευτεί καθώς αγαπά την ανεξαρτησία της και τα γλυκά, την φέρνει συχνά στο επίκεντρο κακεντρεχών συζητήσεων ακόμη και από τις κολλητές της. Η Ετέρο δεν ασχολείται με όλα αυτά, ώσπου ένας απρόσμενος έρωτας την αναστατώνει.

Εναλλάσσοντας το προβλέψιμο κοινωνικό σχόλιο (λεπτομερής η καταγραφή της ζωής στην κοινότητα του χωριού) με την επιδέξια σκιαγράφηση του πορτρέτου της δυνατής ηρωίδας, η Γεωργιανή σκηνοθέτρια υπογράφει ένα αποστασιοποιημένο δράμα με έντονο καλλιτεχνικό προφίλ. Η πρωταγωνίστρια κάνει κτήμα της έναν απαιτητικό ρόλο χάρη στην ακρίβεια των συναισθηματικών δοκιμασιών της ηρωίδας της, που την κάνουν να αμφισβητεί το νόημα της λιτής ζωής της. Το τελευταίο ημίωρο είναι η απόδειξη για το πώς μπορούν να ανατραπούν τα πάντα σε μια τακτοποιημένη συνθήκη.

Ferrari **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μαν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άνταμ Ντράιβερ, Πενέλοπε Κρουζ, Τζακ Ο' Κόνελ, Σαϊλίν Γούντλεϊ, Πάτρικ Ντέμψι

Η ιστορία του Έντζο Φεράρι μέσα από τη σχέση του με τις δύο γυναίκες της ζωής του (η σύζυγος και η ερωμένη), αλλά και με τις λεπτομέρειες από τη θρυλική κούρσα των «Χιλίων μιλίων» το καλοκαίρι του 1957, που καθόρισε το μέλλον της αυτοκινητοβιομηχανίας του.

Η γνωστή σκηνοθετική μαστοριά του Μάικλ Μαν, κεντάει ακόμη κι εδώ. Παρ' ότι στη βιογραφία του αφεντικού της Φεράρι (τον οποίο υποδύεται με ένα ηθελημένα άψυχο στιλιζάρισμα αλλά και μια υπόγεια γοητεία ο Άνταμ Ντράιβερ) λείπει το δραματουργικό ψαχνό που θα έκανε ακαταμάχητο το φιλμ, κανείς δεν μπορεί να δηλώσει αδιάφορος μπροστά στο εντυπωσιακό θέαμα που ενορχιστρώνει ο δημιουργός της «Έντασης» και του «*Collateral*, η διαδρομή». Τρομερές οι μηχανοκίνητες σκηνές από τη θρυλική και αιματοβαμμένη κούρσα των «Χιλίων μιλίων» του 1957.

Αποστολή στην Ελλάδα (THE BRICKLAYER) *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρένι Χάρλιν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άαρν/Εκχαρτ, Νίνα Ντομπρέφ, Τιμ Μπλέικ Νέλσον

Μια αλυσίδα σκοτεινών δολοφονιών με θύματα δημοσιογράφους προκαλούν ένταση στη διεθνή πολιτική σκακιέρα. Κι όταν αποκαλύπτεται πως πίσω από αυτές πιθανότατα κρύβεται η CIA, γίνεται ο κακός χαμός. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη...

Διαδηλωτές που φωνάζουν «*Κάτω οι Αμερικανοί*» και «*ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο*» είναι εικόνες βγαλμένες από τα παλιά, αλλά αυτό δεν εμπόδισε τους σεναριογράφους του φιλμ να δώσουν τα διαπιστευτήριά τους (λέμε τώρα) για να μπορεί να σταθεί η δημιουργία τους ως μια αυτόφωτη κατασκοπική περιπέτεια. Το μετρίτο φιλμ του Χάρλιν αξίζει κυρίως για τα γυρίσματα σε όλους σχεδόν τους «κινηματογραφικούς» χώρους της Θεσσαλονίκης, αλλά και για τη φιλότιμη προσπάθεια του Άαρν/Εκχαρτ να πλάσει έναν χαρακτήρα πιο κοντά στην ανθρώπινη υπόσταση ενός Λίαμ Νίσον παρά στη χάρτινη καρικατούρα του Τζέισον Στέιθαμ.

«Είμαι μόνη αλλά τουλάχιστον μπορώ να φροντίζω τον εαυτό μου»
(Μαύρος κότσουφας, μαύρο βατόμυρο)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

STREET FOOD

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Καλό είναι το σπιτικό φαγητό, ενδιαφέρουσες οι τοπικές παραδοσιακές κουζίνες, ξεχωριστές οι gourmet γεύσεις. Ποιος είναι, όμως, αυτός που δεν αγάπησε το street food; Στο χέρι ή στο τραπέζι, κάνοντας βόλτα ή στην τσάντα για το σπίτι, μπορεί να είναι ταυτόχρονα νόστιμο, ποιοτικό και προσιτό. Η ATHENS VOICE σας προτείνει κάποιες από τις καλύτερες επιλογές.

SPITJACK ROTISSERIE

Η cinematic εμπειρία comfort «σουβλιστής» γεύσης

Το Spitjack δεν θέλει ιδιαίτερες συστάσεις γιατί είναι η rotisserie που άλλαξε τα δεδομένα στην εμπειρία του σουβλιστού κρέατος από το 2018 που άνοιξε στο κέντρο της Αθήνας. Εκεί τα πράγματα όλα αυτά τα χρόνια «γυρίζουν» με συνέπεια, νοστιμιά και με τρόπο... κινηματογραφικό.

Το Spitjack θα σου δώσει την αίσθηση ότι ταξίδεψες πολλά μίλια για να το ανακαλύψεις. Η σάλα – πρόσφατα ανακαινισμένη για να υποδέχεται και μεγάλες παρέες – είναι γεμάτη εικόνες Άγριας Δύσης. Η αισθητική του ξύλου συνδυάζεται άψο-

γα με το κόκκινο μάρμαρο, τις πινακίδες νέον και τους πολυελαίους, σαν να βρίσκεσαι σε bar από γουέστερν αλλά στην εκλεπτυσμένη και cosy εκδοχή του.

Αφού χορτάσουν πρώτα τα μάτια σου, έρχεται η ώρα να παραγγείλεις. Και εκεί ξεκινά ένα μοναδικό ταξίδι νοστιμιάς.

Το πιο φημισμένο είναι η σουβλιστή πάπια, τέλεια καραμελωμένη και ζουμερή για να τη συνδυάσεις, όπως και όλα τα σουβλιστά, με νοστιμότητα χειροποίητη σάλτσα της αρεσκείας σου. Το ίδιο εκλεκτές και οι υπόλοιπες σουβλές: κοτόπουλο, ιταλική πορκέτα, Black Angus πικάνια – θα θέλεις να τα δοκιμάσεις όλα! Το ίδιο θα σου συμβεί και με τα χειροποίητα συνοδευτικά. Να ζητήσεις να σου προτείνουν συνδυασμούς, θα το κάνουν με πολλή χαρά γιατί θέλουν να σε μυήσουν σε αυτή τη δυτική εμπειρία κρεατοφαγίας. Εξαιρετική επιλογή από το μενού είναι και η σιγομαγειρεμένη στηθοπλευρά με ασιατικό γλάσο, πουρέ γλυκοπατάτας, φρέσκο κόλιανδρο και τσίλι, αλλά και τα μοσχαρίσια μάγουλα. Να πας οπωσδήποτε!

INFO

Σκούφου 10, Αθήνα
2103316003
www.spitjack.gr
f Spitjack
@ spitjack_rotisserie

STREET FOOD

Δύο φίλοι, ο ένας ασχολούμενος με τα ναυτιλιακά και ο άλλος σεφ, είχαν γυρίσει όλο τον κόσμο, ο καθένας με τη δουλειά του. Και οι δύο είχαν μια μεγάλη αγάπη για το street food. Ξέρετε τώρα πώς είναι αυτά τα πράγματα, πόσες φορές δεν έχουμε κάτσει με τους κολλητούς μας, κάνοντας σχέδια για το πώς τα όνειρά μας μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. Για τους δύο φίλους της ιστορίας μας, που είναι πέρα για πέρα αληθινή, η ώρα ήρθε όταν η μοίρα τα έφερε έτσι που να αφήσουν τις δουλειές τους σχεδόν ταυτόχρονα. Και το όνειρο του αληθινού, του αυθεντικού street food έγινε πραγματικότητα. Ενός χώρου που θα βασίζεται στο τρίπτυχο υψηλή ποιότητα, χορταστικές μερίδες, value for money τιμές.

Τα εγκαίνια του Street Food Park, στη Λεωφόρο Βουλιαγμένης, στη Γλυφάδα, έγιναν το Σάββατο 20 Ιανουαρίου και η νέα άφιξη έφερε ενθουσιασμό. Κάποιοι, μάλιστα, μίλησαν για μια αληθινή Ντίσνεϊλαντ της γεύσης! Και κάπως έτσι είναι τα πράγματα: αυθεντικό αμερικάνικο street food στα καλύτερά του, σε έναν χώρο 570 τετραγωνικών μέτρων, με τέσσερα κοντέινερ, που το καθένα από αυτά προσφέρει μια διαφορετική γευστική εμπειρία, μεγάλα πάσα και τραπέζια, ένα τεραστίων διαστάσεων καπνιστήρι κρεάτων σε κοινή θέα ώστε να το παρακολουθούν οι επισκέπτες, κήπο και μια φιλοσοφία που μας επανασυστήνει τη συλλογικότητα, την κοινωνικότητα, την προστασία του περιβάλλοντος, με στόχο η κάθε επίσκεψη στον χώρο του πάρκου να είναι μια ολοκληρωμένη εμπειρία.

Τα τέσσερα κοντέινερ της street food απόλαυσης

Πριν σας πούμε περισσότερα γι' αυτά, να ξέρετε ότι τα πάντα στο πάρκο είναι από ανακυκλώσιμα και επαναχρησιμοποιούμενα υλικά. Τα ξύλα και τα ντεκ είναι από παλιά καράβια, οι μεταλλικές κατασκευές προέρχονται από παλιά εργοστάσια, ο εξοπλισμός είναι ανακατασκευασμένος, ενώ τα κοντέινερ έχουν διαμορφωθεί σε απόλυτα λειτουργικούς χώρους, όπου τα πάντα είναι χειροποίητα, τα πάντα παρασκευάζονται σε αυτά, πάντα με άριστες πρώτες ύλες.

Connex Coffee. Είναι το κοντέινερ από το οποίο θα προμηθευτείτε καλοφτιαγμένο καφέ, ιδιαίτερα ροφήματα, ολόφρεσκους χυμούς, δυναμωτικά smoothies, αλλά και προτάσεις σε πρωινό και brunch. Η σοκολάτα με γεύση τσουρέκι και φουντούκι (ζεστή ή κρύα) είναι πραγματικά απίθανη, το Green Detox smoothie με πράσινο μήλο, τζίντζερ, αγγούρι, ακτινίδιο, μέντα, λάιμ και γάλα αμυγδάλου θα σας τονώσει για τα καλά, ένα Ρο' Boy σάντουιτς χοιρινού, με coleslaw σαλάτα, πίκλες, pulled BBQ καπνιστό χοιρινό, μαγιονέζα, BBQ σος, φρέσκο κρεμμύδι και διπλομαγειρεμένες φέτες πατάτας με σκόρδο και παρμεζάνα θα σας κάνει να επιστρέψετε ξανά και ξανά.

Dough on the go. Πίτσα και ζυμαρικά. Η ζυμαρικά και πίτσα. Ό,τι και να προτιμάτε περισσότερο,

D PARK

Ο πολυχώρος της street food αυθεντικής απόλαυσης που έλειπε από την πόλη

να είστε σίγουροι ότι θα φύγετε ενθουσιασμένοι. Πάντα χειροποίητα, προσεγμένα, θειικά. Deep Dish pizza, Detroit Burnt Ends, Pizzaghetti και πολλές ακόμη προτάσεις βασισμένες σε αυθεντικές αλλά και ιδιαίτερες συνταγές που θα λατρέψετε. Αν αυτό το κοντέινερ με τις πίτσες του και τα ζυμαρικά του βρισκόταν με τη μορφή καντίνας σε οποιονδήποτε κεντρικό δρόμο της πόλης, θα δημιουργούσε μπιτιλιάρισμα. Μην παραλείψετε να δοκιμάσετε τις απολαυστικές, χορταστικές σαλάτες. Ευτυχώς, δηλαδή, που βρίσκεται στο πάρκο!

Fritas Jack. Το κλασικό «βρόμικο» που λαχταράτε να γευτείτε, αλλά στην πιο ποιοτική μορφή του, με συνδυασμούς εμπνευσμένους από τον αμερικανικό νότο, την Ευρώπη, την Καραϊβική. Εδώ, αγαπημένες γεύσεις όπως τηγαντές πατάτες και hot dogs έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο κι εσείς θα απολαύσετε δημιουργίες σαν το αξεπέραστο Italian Job, με τηγαντές πατάτες, καπνιστή cheddar σος, house blend κιμά, δύο τηγαντά αυγά, τριμμένη παρμεζάνα και μαϊντανό, αλλά και το φοβερό Sloppy Joe hot dog, με ψητό λουκάνικο, in house κιμά, cheddar σος, μουστάρδα, κέτσαπ, μαγιονέζα και έξτρα λουκάνικο αν το θες.

Slow BBQ Smokehouse. Κάθε λάτρης του κρέατος οφείλει να περάσει από αυτό το κοντέινερ, όπου τα κρέατα καπνίζονται 18 ώρες την ημέρα και τα burgers είναι τα αληθινά, τα σωστά, σαν αυτά που τρώνε στον αμερικανικό νότο. Ξεχωρίσαμε τα Brisket και Ribs για τους πιο απαιτητικούς, καθώς και τις παρασκευές με χειροποίητα αλλαντικά. Πολλές και πεντανόστιμες οι επιλογές, αν δεν ξέρετε τι να πρωτοδιαλέξετε, να προτείνουμε ένα Bad Boy Double, με 100% μοσχαρίσιο διπλό smashed burger, αϊολί σος, ντομάτα, πράσινη σαλάτα, καπνιστό τυρί cheddar, διπλό χειροποίητο καπνιστό μπέικον, οπίον rings, BBQ σος, σος πίκλας και πατάτες wedges. Αλλά και το Blue Mary, με καπνιστό τυρί κρέμα με μπλε τυρί, 180 γρ. μοσχαρίσιο smashed burger, μπέικον, οπίον rings, καραμελωμένο κρεμμύδι, πατάτες wedges, ντομάτα και πράσινη σαλάτα!

Έρχεται: Σημειώστε ότι από την άνοιξη στον χώρο θα προστεθεί ένα ακόμη κοντέινερ για γλυκά και παγωτά, ώστε η εμπειρία στο Street Food Park να μην αφήνει κανένα παραπονεμένο.

Πώς λειτουργεί

Στη λογική του take away. Είτε τα πάρετε για να κάτσετε στον ατμοσφαιρικό χώρο του πάρκου, είτε για το σπίτι. Να το βάλετε στο πρόγραμμα να πάτε άμεσα, σίγουρα θα γίνει το αγαπημένο σας στέκι!

INFO

Λεωφόρος Βουλιαγμένης
153, Γλυφάδα, 2121212656
www.streetfoodpark.gr
Facebook Street Food Park
Instagram @streetfoodparkgr

SMAK

Το βασίλειο της πίτσας και του πείνιρλί

Ποιος δεν αγάπησε την πίτσα, ποιος δεν λάτρευε τα πείνιρλί; Σίγουρα κανείς και πολύ περισσότερο αν τα απόλαυσε έστω και μία φορά στο Smak, το οποίο σε λίγες ημέρες κλείνει τα 6 του χρόνια. Αποκλειστικά και μόνο πίτσα (ατομικές και μεγάλες) και πείνιρλί στα καλύτερά τους, με άριστες πρώτες ύλες, ζύμη που προέρχεται από τη ναπολιτάνικη σχολή, ζυμάρι που ωριμάζει τέσσερις ημέρες και τα πάντα να ψήνονται την ώρα της παραγγελίας μπροστά σου. Σημειώστε ότι θα βρείτε ένα μενού που συνδυάζει παραδοσιακές αλλά και new age γεύσεις, αλλά και επιλογές για κρεατοφάγους, vegetarian αλλά και vegan – όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε με εξαιρετικές μπίρες από ελληνικές μικροζυθοποιίες. Κάθε μέρα 13.00 με 22.00, και delivery μέσω Wolt και Efood.

INFO

Ρόμβης 21, Σύνταγμα
2114097046

Smak. Athens

LAYERS BURGERS

Το American taste του burger

Το burger το ωραίο, το σωστό, το καθαρό, το βρίσκεις εδώ και λίγους μήνες στη Νέα Ερυθραία. Σε έναν ατμοσφαιρικό χώρο, με ένα πολύ μεγάλο τραπέζι, καναπέδες και μια τεράστια τηλεόραση, όπου θα έχεις την αίσθηση ότι απολαμβάνεις το burger σου στο σπίτι, θα βρεις ένα εξαιρετικό American taste burger, με δύο smashed μπιφτέκια, που μπορεί να φτάσουν και τα τέσσερα αλλά και περισσότερο αν πεινάς, δεν θα σου χαλάσουν το χατίρι! Μιλήσαμε για σωστό burger, οπότε κράτησε ότι τα ψωμάκια είναι χειροποίητα και ετοιμάζονται εδώ κάθε πρωί, όπως επίσης φρεσκοκομμένες και φρεσκοτηγανισμένες καθημερινά είναι και οι απίστευτες πατάτες. Δίπλα στα φοβερά burgers πρόσθεσε και τα strips κοτόπουλου, κι αυτά χειροποίητα και παναρισμένα με δική τους συνταγή, ενώ για το τέλος οφείλεις να κρατήσεις χώρο για ένα υπέροχο σπιτικό τσιζκέικ. Και delivery μέσω Wolt και Efood.

INFO

Αναξαγόρα 7, Νέα Ερυθραία,
2106200770

TALIBAN STREET FOOD

Αυθεντικό street food με 40 χρόνια ιστορίας

Αν θέλουμε να μιλήσουμε για μία ολοκληρωμένη εμπειρία street food, η καντίνα είναι ο τελικός προορισμός. Εάν πάμε προς τα βόρεια και συγκεκριμένα στη Λυκόβρυση, τότε η καντίνα έχει όνομα και ιστορία. Ο λόγος για το βραβευμένο (Best Greek Food Awards 2018-2023) Taliban Street Food – το γευστικό τετράτροχο στέκι για νοστιμιές του δρόμου που κλείνει φέτος 40 χρόνια συνεχούς λειτουργίας.

Από πατέρα σε γιο εκεί τα πράγματα παραμένουν αυθεντικά έως σήμερα, χωρίς

να λείπουν και οι πινελιές της ανανέωσης κάθε τόσο. Επτά πατροπαράδοτα εδέσματα σε περιμένουν για να τα απολαύσεις σε ζεστό σάντουιτς με κλασικό συνδυασμό γεύσης. Λουκάνικο, καλαμάκι χοιρινό ή κοτόπουλο, κεμπάπ, πανσέτα, κοτομπουκιές και must try καλαμάκι προβατίνας μέσα σε ψωμάκι, με μουστάρδα, κέτσαπ, κρεμμύδι, ντομάτα και τηγανπτες πατάτες. Αν θελήσεις έξτρα σος δεν θα στην αρνηθούν γιατί, είπαμε, έχουν καταφέρει να ακολουθούν τις τάσεις της εποχής μας. Ό,τι και αν απολαύσεις από τα προσφερόμενα εδέσματα, να ξέρεις ότι είναι της ώρας και άριστα ποιοτικά.

Από τις 11 το πρωί μέχρι τις 12 το βράδυ καθημερινά, εκτός Σαββατοκύριακου, εκεί είναι ο γευστικός προορισμός σου για γρήγορο και πεντανόστιμο street. Κάνουν επίσης και delivery μέσω τηλεφώνου ή μέσω των γνωστών εφαρμογών.

Extra tip: Σύντομα εντός του 2024 η καντίνα θα αποκτήσει ολοκαίνουργιες κρεπίερες για να προσφέρει μερικές από τις καλύτερες κρέπες της πόλης! Follow τα social για να μάθεις από πρώτο χέρι.

INFO

Λεωφ. Αμαρουσίου 29,
Λυκόβρυση,
2102827638

kantinaoospalia

Taliban_street_food

Κυριακή μεσημέρι στην Ερμού. Πολύς κόσμος, απρόσμενη λιακάδα, και μία ξαφνική... λιγούρα! Κάθισα στο πεζούλι της Καπνικαρέας προσπαθώντας να σκεφτώ τι θα ήθελα να φάω. Χωρίς να το καταλάβω, άρχισα να παρατηρώ τον κόσμο που περνούσε από μπροστά μου. Μαμάδες που σπρώχνουν καρότσια, έφηβες παρέες κοριτσιών που κοντοστέκονται στις βιτρίνες, ζευγάρια που περπατούν αγκαλιασμένα. Μετά κοίταξα πιο προσεκτικά... οι περισσότεροι άνθρωποι που έβλεπα είχαν κάτι κοινό: ένα κατακόκκινο κύπελλο στα χέρια. Όχι οποιοδήποτε κύπελλο, αλλά το χαρακτηριστικό cup του Mailo's. Η παρέα των κοριτσιών αντάλλαξε μπουκιές μπροστά στη βιτρίνα μεγάλης αλυσίδας ρούχων, το ζευγάρι έτρωγε από το ίδιο κύπελλο ενώ περπατούσε, ακόμη και το πιτσιρίκι στο καρότσι κρατούσε το ίδιο κόκκινο κύπελλο. Όταν από μπροστά μου πέρασε με φόρα ένας νεαρός πάνω στο σκέιτ του κρατώντας –μαντέψτε τι!– το πήρα απόφαση πια: αυτό που ήθελα να καταβροχθίσω ήταν η αγαπημένη μου μακαρονάδα. Δηλαδή το Beef Ragù με σιγομαγειρεμένο μοσχαράκι, λιωμένο σε σάλτσα φρέσκιας ντομάτας με μυρωδικά. Από τα Mailo's φυσικά.

Στον δρόμο για το κοντινότερο Mailo's (αυτό στην πλατεία Αγίας Ειρήνης), σκεφτόμουν μήπως το μυαλό μου μου έπαιζε περίεργα παιχνίδια. Αν δηλαδή, αυτό που εντόπιζα στους περαστικούς ήταν αυτό που υποσυνείδητα ήθελα να φάω. Αλλά όχι. Όσο πλησίαζα στα Mailo's, τόσο πλήθαιναν τα κόκκινα κυπελλάκια στα χέρια των ανθρώπων που χείρονταν τη βόλτα τους. Κι εδώ που τα λέμε, υπάρχει καλύτερη συνοδεία για τη βόλτα σου από την τέλεια μακαρονάδα σε μορφή street food;

Έφτασα στο Mailo's, έδωσα την παραγγελία μου και διάλεξα ένα κόκκινο stand για να περιμένω μέχρι η μακαρονάδα μου να είναι ετοιμασμένη. Είχα μπροστά μου τη θέα της ανοιχτής κουζίνας. Να το μυστικό της μεγάλης επιτυχίας του Mailo's: ζυμαρικά που φτιάχνονται επί τόπου, μόνο από βιολογικό σιμιγδάλι και νερό, και ολόφρεσκες σάλτσες με διαλεχτά υλικά, που ετοιμάζονται τη στιγμή της παραγγελίας σου. Σε λίγα λεπτά έχεις στα χέρια σου μία ακριβή μακαρονάδα, που υπό άλλες συνθήκες θα έτρωγες σε ένα καλό ιταλικό εστιατόριο, αλλά τώρα μπορείς να την απολαύσεις όπου εσύ θες, ακόμη και στη βόλτα σου!

Η αγαπημένη μου μακαρονάδα ετοιμάστηκε μπροστά στα μάτια μου και σε ελάχιστα λεπτά από τη στιγμή της παραγγελίας κρατούσα κι εγώ το δικό μου κατακόκκινο κύπελλο, απολαμβάνοντας την πλούσια γεύση του Beef Ragù, ενώ περπατούσα στην Αιόλου. Πόσο καλύτερο να γίνει το street food;

MAILO'S

Το καλύτερο street food για τις βόλτες σου είναι αυτή η μακαρονάδα

INFO

www.mailos.gr
Mailo's – The Pasta Project,
@mailos_pasta

STARATA

Οι πιο νόστιμες,
χειροποίητες πίτες
των Εξαρχείων

Ήταν το 2018 όταν ο Μπάμπης και η Βάνα άνοιξαν τα Starata στη Χαριλάου Τρικούπη και έκαναν όλο τον δρόμο να μισοχολοά από τις χειροποίητες πίτες τους. Και παρότι φέτος διανύουν τον 6ο χρόνο λειτουργίας τους, εξακολουθούν να παραμένουν συνεπείς στην ποιότητα που προσφέρουν όπως την πρώτη μέρα που άνοιξαν. Οι πίτες τους ανοίγονται μπροστά στα μάτια σου, γεμίζονται αποκλειστικά με τις πιο φρέσκες πρώτες ύλες και ψήνονται επί τόπου. Αλλά δεν είναι μόνο η αξεπέραστη γεύση της σπιτικής πίτας που σε κερδίζει. Την πρώτη φορά που θα έρθεις στα Starata θα σε υποδεχτούν με χαμόγελο, τη δεύτερη θα ξέρουν ήδη το όνομά σου και την τρίτη θα θυμούνται ποια είναι η αγαπημένη σου πίτα!

INFO

Χαριλάου Τρικούπη 26
Εξάρχεια, 2103644650
Starata

STREET BURGER

Λαχταριστά smash
burgers

Στην ανοιχτή κουζίνα ένα μπιφτέκι από 100% μοσχαρίσιο κρέας ακουμπάει στην καυτή πλάκα. Με επιδέξιες κινήσεις ο μάγειρας το πιέζει, ώστε να καρμελώσει από όλες του τις πλευρές. Η ανοιχτή κουζίνα δεν είναι τυχαία επιλογή. Σχεδιάστηκε έτσι για να μπορείς να παρακολουθείς όλη τη διαδικασία ενός smash burger, που φτιάχνεται με τα πιο αγνά υλικά: τα λαχανικά είναι βιολογικά, το ψωμάκι δική τους συνταγή, ακόμα και οι σάλτσες είναι χειροποίητες. Να δοκιμάσεις το ομώνυμο Street Burger, το Chili Burger, αλλά και το φανταστικό Chicken Burger με ζουμερό φιλέτο κοτόπουλου! Θα ανακαλύψεις επίσης χορταστικά hot dogs, ακαταμάχητα nuggets και ολόφρεσκες, φρεσκοκομμένες πατάτες σε διάφορες εκδοχές! Για το τέλος μην παραλείψεις το άλλο μεγάλο σουξέ, το κρουασάν Jumbo (όνομα και πράγμα) με επικάλυψη Merenda και αμύγδαλο φιλέ... Έπος! Για τους λάτρεις του Street Burger έρχονται δύο νέα καταστήματα στο Ψυχικό και στη Γλυφάδα.

INFO

Λ. Αλίου 56, Άλιμος, 210 9820042
Street Burger
streetburger_alimos

PIZZA YESS!

Η πίτσα
στα καλύτερά της

Θυμάσαι εκείνη την πίτσα που έφαγες όταν ήσουν παιδάκι και τη θυμάσαι ακόμη; Έτσι αξέχαστη θα σου μείνει και η πίτσα του Pizza Yess! Οι άνθρωποι εδώ αγαπούν την πίτσα και την ετοιμάζουν καθημερινά, σαν να την ετοιμάζαν για την οικογένειά τους: με άριστη ποιότητα υλικών, με εννέα διαφορετικές χειροποίητες ζύμες, με χειροποίητη σάλτσα ντομάτας, σε τρία διαφορετικά μεγέθη!

Και μαζί με τις φοβερές πίτσες, τις οποίες θα βρείτε σε μια πολύ μεγάλη ποικιλία γεύσεων, λαχταριστά γίγας πείνιρλί, τέλειες pasta, κλαμπ σάντουιτς, απίθανα burgers, ορεκτικά, δροσερές σαλάτες και άλλα πολλά και πεντανόστιμα.

Καθημερινά 12.30 με 00.30 – και delivery.

INFO

Αγωνιστών Στρατοπέδου
Χαϊδαρίου 106, Χαϊδάρι
2105812624
www.yesspizza.gr

KUKE

Το ethnic street
food spot
στο Αιγάλεω

Kuke είναι ο μάγειρας στα καβανέζικα, είναι όμως και το αγαπημένο ethnic street food spot που θα βρεις στο Αιγάλεω. Σε έναν μοντέρνο χώρο με εθνική διακόσμηση και αντίστοιχη φιλοσοφία στο φαγητό, θα γευτείς πάντα με άριστες πρώτες ύλες που θα σε ταξιδέψουν. Στο ολοκαίνουργιο μενού του αξίζει να δοκιμάσεις το πεντανόστιμο Surf and turf με μπιφτέκι μοσχαρίσιο και τηγανητή γαρίδα, ενώ, αν είσαι sweetaholic, το Snickers Corn Dogs είναι ιδανικό για σένα.

Ναι, ναι, το snickers βουτηγμένο σε χυλό καλαμποκιού και τηγαντό θα σε εντυπωσιάσει. Τι άλλο θα βρεις; Υπέροχα cocktails, σαν το Paloma με λευκή τεκίλα, pink grapefruit, χυμός lime και σιρόπι ζάχαρη! Θα γίνει το στέκι σου!

INFO

Μαρκ. Μπότσαρη 12, Αιγάλεω,
2105982886
Kuke
kuke_ethnicstreetfood_
kuke_ethnicstreetfood_

DEALERS REAL STREET FOOD

Το διάσημο street food spot
του Κορυδαλλού

Η καντίνα είναι ο βασιλιάς του street food και αν μιλάμε για το Dealers Real Street Food τότε το βασίλειο καλά κρατεί και ο λαός το θέλει εκεί –στα 100 μέτρα από το μετρό του Κορυδαλλού– για νοστιμιές με vibes θετικής ενέργειας. Εδώ τα παιδιά δίνουν βάση στη γεύση, στη φιλόξενη εξυπηρέτηση αλλά και στο value for money, που σημαίνει ότι θα φας νόστιμα και δεν θα πληρώσεις πολλά. Αυτό έχει την αξία του σήμερα και το έχουν κα-

ταφέρει χωρίς να χάσουν την ποιότητα που προσφέρουν από το 2012.

Σε έναν χώρο που φημίζεται για το παρεπίστικο κλίμα, με industrial και graffiti αισθητική, υπό τους ήχους γνωστών ραπ και χιπ χοπ κομματιών, θα απολαύσεις πεντανόστιμα burgers, sandwiches και hot dogs για να ολοκληρώσεις γευστικά την έξοδό σου. Θα δοκιμάσεις οπωσδήποτε **Pork** sandwich με μαριναρισμένη πανσέτα, καραμελωμένο κρεμμύδι και τρίμμα φέτας, που θα σε εκπλήξει με το contrast αλμυρών και γλυκών γεύσεων. Το **Dope** με χειροποίητο butter bread, κοτόπουλο πανέ, αιολί, τσένταρ, iceberg, ντομάτα, sweet chilli και μπέικον είναι επίσης μία άχαστη επιλογή. Στα burgers δεν θα παραλείψεις το «the greatest of all times» **Goat** με την πεντανόστιμη pink μαγο με λάιμ και παντζάρι!

Επίσης, όταν πας να ζητήσεις να σε μυσούν στην Combo φιλοσοφία –θα φύγεις από εκεί με χαμόγελο ευτυχίας! Delivery έχουν δικό τους μέσω τηλεφώνου.

INFO

Ταξιαρχών 18,
Κορυδαλλός,
2104970608
f Dealersreal
streetfood
@dealers.real
streetfood

ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΙΚΟ

Το σουβλάκι στα καλύτερά του

Ψητομεζεδοπωλείο από τα λίγα, που έχει κάνει τη διαφορά με τα νόστιμα που μας προσφέρει, αλλά και για τη φιλόξενη και παρεπίστικη ατμόσφαιρά του, στο πάντα ζωντανό Κουκάκι. Το Κουντουριώτικο φημίζεται για πολλά, για τα εκλεκτά του κρέατα, για τις άριστες πρώτες ύλες που χρησιμοποιεί, για το μεράκι των ανθρώπων του σε όλα τα επίπεδα, από την κουζίνα μέχρι το σέρβις. High Light του καταλόγου οι φημισμένες σκεπαστές, τις οποίες μπορείτε να απολαύσετε και σε

μέγεθος γίγας, με λαχταριστό γύρο χοιρινό και κοτόπουλο, με καλαμάκι χοιρινό και κοτόπουλο, με κερμπάπ, κοτομπέικον, ακόμα και με χαλούμι!

Πρωταγωνιστής, φυσικά, και το τυλιχτό, που επίσης θα βρείτε και στην εκδοχή γίγας, ενώ όλα τα καλούδια του Κουντουριώτικου μπορούν να τυλιχθούν και σε τσιτάκια, αλλά και σε κυπριακή πίτα. Να θυμάστε ακόμη ότι τα καλαμάκια είναι χειροποίητα και ημέρας, οι φρέσκιες τηγανιτές πατάτες απίστευτες, τα ορεκτικά, σαν το ψητό χαλούμι και τα ψητά μανιτάρια, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα τραπέζι, αλλά και ότι όλα σχεδόν τα κρέατα μπορείτε να τα απολαύσετε και σε μερίδα. Για ένα πιο... παρεπίστικο τραπέζι μπορείτε να επιλέξετε τις ποικιλίες δύο και τεσσάρων ατόμων, ενώ προτάσεις υπάρχουν και για τους φίλους που ακολουθούν vegetarian διατροφή.

Κι ένα ακόμα σημαντικό πλεονέκτημα: το Κουντουριώτικο λειτουργεί καθημερινά από τις 12 το μεσημέρι έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα και τις ίδιες ώρες μπορείτε να παραγγείλετε και delivery για το σπίτι!

INFO

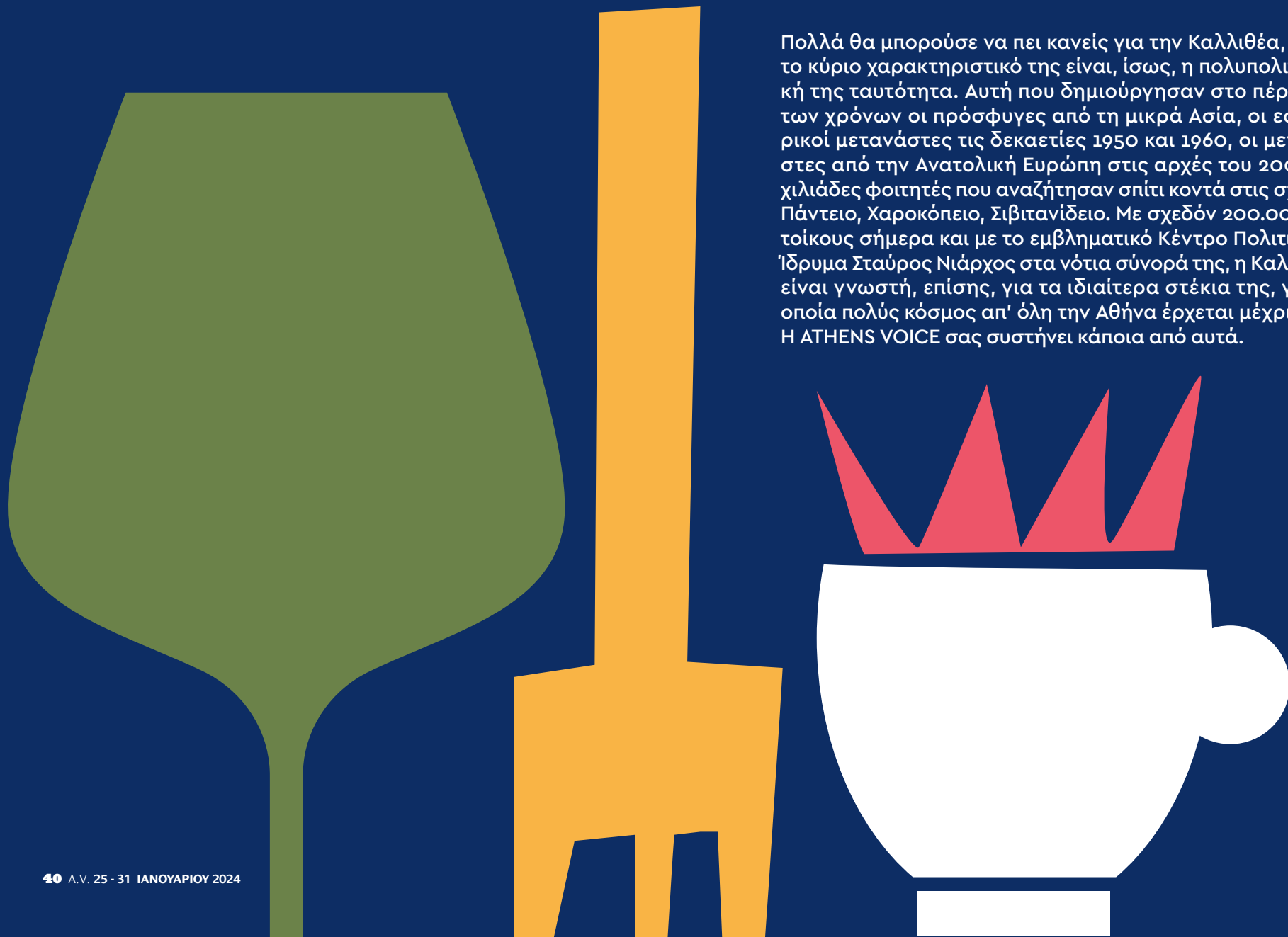
Πλατεία Κουντουριώτου
3 & Ευρώπης, Κουκάκι
2109229944
f kountouriotiko
@kountouriotiko

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς για την Καλλιθέα, αλλά το κύριο χαρακτηριστικό της είναι, ίσως, η πολυπολιτισμική της ταυτότητα. Αυτή που δημιούργησαν στο πέρασμα των χρόνων οι πρόσφυγες από τη μικρά Ασία, οι εσωτερικοί μετανάστες τις δεκαετίες 1950 και 1960, οι μετανάστες από την Ανατολική Ευρώπη στις αρχές του 2000, οι χιλιάδες φοιτητές που αναζήτησαν σπίτι κοντά στις σχολές Πάντειο, Χαροκόπειο, Σιβιτανίδειο. Με σχεδόν 200.000 κατοίκους σήμερα και με το εμβληματικό Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στα νότια σύνορά της, η Καλλιθέα είναι γνωστή, επίσης, για τα ιδιαίτερα στέκια της, για τα οποία πολύς κόσμος απ' όλη την Αθήνα έρχεται μέχρι εδώ. Η ATHENS VOICE σας συστήνει κάποια από αυτά.

DAGE ART CAFE

All day καλλιτεχνικό
στέκι

Οικογενειακή υπόθεση, με το όνομά του να προκύπτει από τα αρχικά της οικογένειας του Δημήτρη Ξηρού. Σε αυτό το καλλιτεχνικό στέκι, που πολύ συχνά φιλοξενεί εκθέσεις, μουσικές βραδιές, παρουσιάσεις βιβλίων και bartheater, από το πρωί ο Δημήτρης σας καλημερίζει με τον εξαιρετικό καφέ του (Molinari). Τα τσουρεκάκια, οικειροποίτες μπάρες δημητριακών, τα μπλοπιτάκια, τα brownies και πολλές άλλες γλυκιές και αλμυρές λιχουδιές θα συνοδεύσουν το καφεδάκι σας και θα σας εντυπωσιάσουν με την ποιότητά τους. Δεν λείπουν βέβαια τα απολαυστικά ροφήματα σοκολάτας και οι φρεσκοστυμμένοι φυσικοί χυμοί. Παράλληλα, η φιλόξενη μπάρα του σας υποδέχεται με πρωτότυπα cocktails αλλά και κλασικά ποτά, με τα κομψά τραπέζια μέσα και έξω να φιλοξενούν παρέες υπό τους ήχους ψαγμένης μουσικής.

INFO

Μενελάου 110 & Σαπφούς 62
Καλλιθέα, 2106400987

[f dageartcafe.kallithea](https://www.facebook.com/dageartcafe.kallithea)

[@dage_art_cafe](https://www.instagram.com/dage_art_cafe)

ΚΟΥΚΟΥ BOOK

Ιδιαίτερο βιβλιοκαφέ
για μικρούς και
μεγάλους

Νέα άφιξη στην Καλλιθέα το ατμοσφαιρικό αυτό βιβλιοκαφέ, που στους 7 μήνες της λειτουργίας του έχει αποκτήσει πάρα πολλούς φίλους. Φιλόξενο και ενημερωμένο, με μια μεγάλη γκάμα τίτλων σε παιδικά βιβλία, αλλά και επιλεγμένους τίτλους για ενήλικες, πραγματοποιεί κάθε Σάββατο και Κυριακή παρουσιάσεις παιδικών βιβλίων, ενώ το επόμενο διάστημα αναμένονται παρουσιάσεις βιβλίων και για ενήλικες. Να περάσετε να τα δείτε όλα αυτά, πίνοντας τον καφέ, την μπίρα ή το κρασί σας και απολαμβάνοντας ένα γλυκό ή αλμυρό σνακ στο καφέ του, που εκτείνεται τόσο στον εσωτερικό χώρο όσο και στην όμορφη μεγάλη αυλή. Να πάρετε και το ζωάκι σας μαζί, καθώς το Koukoubook είναι pet friendly και παραμένει ανοιχτό κάθε μέρα, όλη μέρα, εκτός από τις Δευτέρες. Επίσης, είναι απολύτως προσβάσιμο για ΑμΕΑ.

INFO

Αγνώστου Στρατιώτου 34,
Καλλιθέα,
2110154725

[f Βιβλιοπωλείο Koukoubook](https://www.facebook.com/koukoubook)

[@koukoubook](https://www.instagram.com/koukoubook)

DELICATE CAFÉ

Εκεί που ο κόσμος της ομορφιάς
συναντάει τον κόσμο της γεύσης!

Στην καρδιά της αγοράς της Καλλιθέας οι επισκέπτες που κάνουν τις αγορές τους στο εμβληματικό κτίριο του Hondos Center επί της Θησέως έχουν την ευκαιρία για μία νόστιμη στάση στον 8ο όροφο και στο Delicate Cafe. Σε αυτό το roof garden café-restaurant με την πανοραμική θέα θα νιώσεις ότι είσαι στο σωστό σημείο τη σωστή στιγμή. Ο χώρος παραμυθένιος με σικάτη διακόσμηση, με ροζ πέτρινους τοίχους, μαρμαρίνα τραπέζια, βελούδινα καθίσματα, μία κούνια και ένα συντριβάνι στολισμένα με λουλούδια, που συνθέτουν σε συνδυασμό με τη χαλαρωτική μουσική το τέλειο σκηνικό για να περάσεις υπέρο-

χες στιγμές, να ξεποστάσεις και να συνεχίσεις τα ψώνια ή την εργασία σου.

Το ροζ κυριαρχεί και στο μενού για αυτό μην εκπλαγείς με τα ροζ ποτά και γλυκά! Η κουζίνα δημιουργεί καθημερινά εξαιρετικές προτάσεις για πρωινό, brunch και γεύμα. Μυρωδάτος καφές και πλούσιες επιλογές σε τσάι ζεστό ή κρύο, σπιτικές λεμονάδες, ολόφρεσκα smoothies και cocktails ετοιμάζονται με μεράκι. Θα δοκιμάσεις γευστικές προτάσεις με βάση το αυγό όπως τα ποσέ ή το λαχταριστό croque madame, νόστιμα και ζουμερά burgers, φρέσκες και δροσερές σαλάτες – healthy και δημιουργικές!

Αν είσαι του γλυκού, τότε θα πας εκεί για αυτό – γιατί δεν ξέρουμε τι να σου προτείνουμε. Σίγουρα το σήμα κατατεθέν τους, το Pink Velvet Cake, που είναι μία γευστική έκπληξη στο στόμα. Το νεοϋορκέζικο cheesecake θα σου κλέψει την καρδιά, το ίδιο και το banoffee. Αλλά πώς να σου περιγράψουμε τη νοστιμιά της lemon pie, της μπλόπιτας ή των λαχταριστών cupcakes;

Το Delicate Café σε περιμένει να το γευτείς καθημερινές 09:30 με 21:00 και Σάββατο 09:30 με 20:00

INFO

Ελ. Βενιζέλου 108-110
(Hondos Center
Καλλιθέας),
2109546600

www.delicate.gr

[f delicategr](https://www.facebook.com/delicategr)

[@delicategr](https://www.instagram.com/delicategr)

DOUBLE J

Το νέο καλλιθεώτικο coffee & brunch στέκι

Ο νέος hot προορισμός για καφέ και brunch στην Καλλιθέα είναι το Double J! Εκεί θα δοκιμάσεις φρέσκα pancakes και λαχταριστά scrambled eggs μαζί με τον πιο εκλεκτό καφέ.

Σε έναν καλαίσθητα διακοσμημένο χώρο που θα σε κερδίσει με την cozy ατμόσφαιρα του κήπου, από την πρώτη στιγμή θα νιώσεις την οικειότητα που αναζητάς στο ολοκαίνουργιο αυτό στέκι που ήρθε για να μείνει. Λίγα μόλις βήματα από τον σταθμό του ηλεκτρικού στον Ταύρο η χαρούμενη ομάδα του Double J σε περιμένει Τρίτη με Κυριακή από 9 το πρωί μέχρι 9 το βράδυ για να απολαύσεις μία γευστική εξόρμηση στην αγαπημένη πόλη της Καλλιθέας.

INFO

Παναγή Τσαλδάρη 129-131,
Καλλιθέα, 2110016882
@ doublejcafe

SANTE

Η μπουγάτσα που αγαπάμε

Εδώ και 20 χρόνια η γειτονιά της Καλλιθέας πλημμυρίζει με μοναδικές μυρωδιές από το εργαστήριο του Sante που ξεφουρνίζει καθημερινά λαχταριστές μπουγάτσες όλων των λογίων. Μπουγάτσα κρέμα με ζάχαρη άχνη και κανέλα, μπουγάτσα με κρέμα και πραλίνα σοκολάτα, με τυρί, με κιμά, με κοτόπουλο, με λουκάνικο, με σπανάκι και κρέμα, με ό,τι μπορείς να φανταστείς και κυρίως με τη γεύση να ξεχειλίζει. Μαζί με όλα αυτά, σφολιάτες όλων των ειδών, πείνιρλί με σουτζούκι, μπιφτέκι και λουκάνικο, πίτσα ατομική και μεγάλη, που μπορείς να απολαύσεις όλες τις ώρες της ημέρας, μιας και είναι ανοιχτά 24 ώρες καθημερινά.

Extra tip: Πλέον λειτουργεί και ως εργαστήρι χονδρικής για να μπορείς να συμπεριλάβεις τα λαχταριστά του προϊόντα στο κατάστημά σου.

INFO

Καλλιθέα: Λεωφ. Βενιζέλου 74,
2109520777
Αθήνα: Φιλελλήνων 4, Σύνταγμα,
2103239596
Πειραιάς: Ηρώων
Πολυτεχνείου 20-22, 2104124961
f Sante
@ santempougatsadikokallitheas

Ο δημοφιλής ζαχαροπλάστης και η γνωστή δημοσιογράφος βάζουν στο «μίξερ» όλα όσα αφορούν τη γλυκιά και την αλμυρή κουζίνα

Ακούστε το στο Spotify, Apple, Google play music και στο athensvoice.gr

MEATING CAFE

Ένα spot με πολλές εκπλήξεις!

Το meating spot όσων εργάζονται, ζουν ή απλώς κάνουν τη βόλτα τους στην όμορφη Καλλιθέα. Από νωρίς το πρωί μας υποδέχονται με ζεστή διάθεση και φτιάχνουν μυρωδάτο καφέ και νόστιμα σνακς για το πρωινό ή το lunch break. Ανάμεσα στις επιλογές θα βρεις φρεσκοψημένες σφολιάτες, φρέσκα χειροποίητα σάντουιτς, ζεστά ή κρύα, αλλά και club και hot dogs. Και επειδή η ομάδα αυτού του καλλιθεώτικου στεκιού εκτός από κεφάτη και ευγενική είναι και ανήσυχη, μέσα στο κατάστημα θα βρεις τον Sporo – ένα μικρούτσικο αλλά νοστιμότατο shop on shop όπου θα προμηθευτείς πρώτης ποιότητας ξηρούς καρπούς και αποξηραμένα φρούτα, αλλά και ακατάμαχτες σοκολατοδημιουργίες. Ανακάλυψε το στην οδό Δοϊράνης γωνία με Χαροκόπου, στο Efood ή τηλεφωνικά για delivery εάν βρισκεσαι σε κοντινές περιοχές.

INFO

Δοϊράνης 28, Καλλιθέα
2109567001
f Meating to proi!!!!
@ meating.cafe @ spornosnuts

ΨΑΡΟΜΕΖΕΔΕΣ ΑΝΤΩΝΙΑ

Από το 1996
για φρέσκο ψάρι

Η Αντωνία αρμενίζει στα ανοικτά της Καλλιθέας 28 χρόνια και είναι φημισμένο στέκι για τους λάτρεις της θαλασσινής γαστρονομίας. Εδώ θα απολαύσεις εκλεκτό φρέσκο ψάρι ημέρας και εποχής που τα αδέρφια Βασίλης και Δημήτρης διαλέγουν καθημερινά από την Ιχθυόσκαλα Κερατσινίου για να φέρνουν στο πιάτο σου γεύσεις οικείες και πεντανόστιμες, ακολουθώντας τη συνταγή που «κληρονόμησαν» από την κυρία Αντωνία που το ξεκίνησε και τον σύζυγό της, Ηλία. Ανάμεσα στα εκλεκτά θα γευτείς ένα από τα καλύτερα κριθαρότα γαρίδας και διάσπμες κουτσομούρες και μπαρμπούνια στο τηγάνι, μεταξύ άλλων, αλλά και κλασικούς ψαρομεζέδες. Η Αντωνία είναι τόσο γνωστή που οι μύστες την ξέρουν όλα αυτά τα χρόνια χωρίς καν να υπάρχει ταμπέλα με το όνομά της στο υπέροχο σπίτι της στην Καλλιθέα.

INFO

Ισμήνης 36, Καλλιθέα
2109404508
f psaromezedesantonia

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ & ΔΥΟΣΜΟΣ

New age κρεατοφαγείο
για καλοφαγάδες

Στην Καλλιθέα θα βρεις αυτή τη μοντέρνα «ταβέρνα» που είναι το κρεατοφαγικό νεότερο αδερφάκι της ψαροφαγικής Αντωνίας. Τα παιδιά της Αντωνίας, Βασίλης και Δημήτρης, συνεχίζουν την παράδοση δίνοντας έμφαση στις εξαιρετικές πρώτες ύλες, τις οποίες προμηθεύονται από Έλληνες παραγωγούς, καταφέροντας να συνδυάζουν άριστη ποιότητα με value for money τιμές. Σε αυτή τη new age εκδοχή της παραδοσιακής ταβέρνας θα δοκιμάσεις εκλεκτό μοσχαρίσιο σιδηρόδρομο με νοστιμότατο πουρέ πατάτας και γλάσο από οξύμελο, αλλά και ποιοτικές κοπές όπως rib eye, T-Bone, flat iron και ricanha. Δίνουν έμφαση στο ψήσιμο και στην προτίμησή σου σε αυτό, ενώ έχουν πάντα διάθεση να σε μυήσουν στα μυστικά της κρεατοφαγικής απόλαυσης! Από Τρίτη με Κυριακή – και delivery.

INFO

Ξενοφώντος 179, Καλλιθέα,
2111829933
f vasilikoskaidiosmos
@vasilikos_kai_diosmos

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ

Σπιτικοί μεζέδες
στο παρεϊστικό
στέκι της Καλλιθέας

Στον όμορφο πεζόδρομο, απέναντι από το Δημαρχείο της Καλλιθέας, θα βρεις αυτό το παραδοσιακό μεζεδοπωλείο με το παρεϊστικό κλίμα και την άψογη εξυπηρέτηση. Εδώ θα απολαύσεις νοστιμότατους σπιτικούς μεζέδες και πιάτα της ώρας με έμφαση στην παραδοσιακή κουζίνα και θα συνοδεύσεις με εξαιρετικό ελληνικό κρασάκι, ρακί ή ούζο.

Είναι το ιδανικό μέρος για μια μεσημεριανή ή βραδινή γευστική έξοδο με την οικογένεια ή την παρέα που θα σε αποζημιώσει από κάθε άποψη. Ανάμεσα στα εκλεκτά θα δοκιμάσεις νοστιμιές όπως χοιρινή τηγανιά, παιδάκια προβατίνας, συκώτι στη σάρα και best seller χειροποίητα παστουρμαδόπιτα. Στις καθημερινές δημιουργίες θα βρεις και πεντανόστιμους θαλασσινούς μεζέδες. Όλες οι πρώτες ύλες είναι διαλεχτές με έμφαση στην εντοπιότητα.

INFO

Μαντζαργιωτάκη 103, Καλλιθέα,
2112168000, 6974501267
https://small-plates-restaurant-kalitheia.business.site
f todimarxeiomezedopolio

WILLY'S PIZZA

Από το 1988 νοστιμιές
με αγάπη και μεράκι

Το tagline είναι «Place to be» και αυτό είναι μεγάλη αλήθεια! Εδώ η πίτσα είναι μία κατηγορία μόνος της, με ζυμάρι φροκάτσια, τραγανή και αφράτη ταυτόχρονα για να σου προσφερθεί με τους πιο λαχταριστούς συνδυασμούς και να σου μείνει αξέχαστη. Το ίδιο θα συμβεί και με τα χειροποίητα ραβιόλια αλλά και με ό,τι άλλο επιλέξεις από το μενού είτε πρόκειται για ορεκτικά και σαλάτες είτε για λαχταριστά burgers. Η οικογένεια Αποστολίδη, με ιστορία στην εστίαση από τον προηγούμενο αιώνα, φροντίζει πάντα για τις καλύτερες πρώτες ύλες και για τις πιο αγνές παρασκευές. Ακόμα και το παγωτό είναι 100% χειροποίητο, ενώ στην όμορφη σάλα με τα ξύλινα έπιπλα και την jazz αισθητική θα συνοδεύσεις το γεύμα σου με home-made sangria και μπόλικες Μαργαρίτες. Και delivery.

INFO

Δημοσθένους 54 & Αγ. Πάντων
Καλλιθέα, 210 9587891
www.willys.gr
f Willys.place
@willys_place

Ένα βιβλίο που αξίζει να κοσμή τη βιβλιοθήκη σας

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Αχ, είχα καιρό να διαβάσω ένα τόσο απολαυστικό βιβλίο, όμως ετούτη μου η δήλωση ενέχει κι ένα είδος δόλου καθώς θα σπεύσουν μερικοί –κι είναι γνωστό πως καλύτερα σπεύδε βραδέως– να με μεμφθούν πως προτείνω προς ανάγνωση ένα μυθιστόρημα που απαιτεί από τον αναγνώστη του μια σχεδόν άλκιμη νιότη (όμως ποια νιότη δεν είναι άλκιμη);, πως ο συγγραφέας του περί ο λόγος πονήματος –συγγραφέας πολυβραβευμένος άλλωστε, αν κρίνουμε από το αυτί του βιβλίου αλλά και από τις καταχωρήσεις στη Βικιπαίδεια– μάλλον τρολάρει τον αναγνώστη γράφοντας ένα μυθιστόρημα τετρακοσίων είκοσι πυκνογραμμένων σελίδων, σελίδων δίχως ούτε μια τελεία και σχεδόν κανένα θαυμαστικό, ενώ δεν παραλείπει τα κόμματα, όμως κι αυτά με μέτρο, ο συγγραφέας έλεγα, ή μήπως το έλεγε ο διαμαρτυρούμενος αναγνώστης, ο συγγραφέας μοιάζει να κάνει ασκήσεις επί χάρτου, φαίνεται να δοκιμάζει ως πού μπορεί να φτάσει ο υπολογιστής του –εκτός κι αν γράφει με το χέρι–, τολμάει, με μπόλικο χιούμορ είναι η αλήθεια, να μας μεταφέρει στον περικλειστο κόσμο ενός αγαθού γίγαντα που ενώ εργάζεται υπό την επίβλεψη ενός αυταρχικού αφεντικού έχει βαλθεί να εκμαιεύσει μια απαντητική επιστολή από τη γνωστή σε όλους μας –και μη εξαιρετέα– Άγγελα Μέρκελ, καγκελάριο τότε της Γερμανίας, ζητώντας της να συγκαλέσει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, εκτάκτως μάλιστα, λίαν συντόμως, διότι φρονεί με άγλος νομιμόφρονος πολίτη ότι ο κόσμος, το σύμπαν ολόκληρο, πέπρωται να δοκιμαστεί όχι από την Τεχνητή Νοημοσύνη, όχι από κάποιον αλλόφρονα αλγόριθμο που έχει βαλθεί να ξεπαστρέψει (όχι άδικα) το ανθρώπινο είδος, όχι, ο αγαπητός μας αγαθός γίγαντας, αυτό το σκληρά εργαζόμενο παλικάρι, που δεν κρύβει το όνομά του, Φλόριαν Χερστ λέγεται, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα, το θέμα είναι ότι ο κόσμος, το σύμπαν ολόκληρο –αλλά αυτό το έγγραφο ήδη– κινδυνεύει εφιαλτικά από το κενό που βρίσκεται στην ύπαρξή του, ένα κενό από το οποίο ξεπηδάει

το ένα, αλλά πώς δύναται να γίνεται κάτι τέτοιο και πού μπορεί να οδηγήσει αν αληθεύει αυτή η παρατήρηση ενός καθηγητή σε απογευματινό σχολείο όπου φοιτά ο αγαθός μας γίγαντας γιατί η μάθηση είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του ανθρώπινου πολιτισμού, ενός πολιτισμού που ίσως νοσεί κατά περιόδους, ίσως (ίσως;) εμπλέκεται σε πολέμους, είτε θρησκευτικούς είτε πολιτικούς, ενός πολιτισμού που τσιγκλάει οχληρά τα μισάνθρωπα αισθήματα ενός Μολιέρου, όμως δεν παύει να είναι ο μόνος πολιτισμός που έχουμε και δεν θα ήταν σώφρον, όπως κρίνει κατά μόνας ο αγαθός μας γίγαντας αυτός ο λαμπρός πολιτισμός, έστω με τον Μεσαίωνα του, να συρθεί στη λάσπη, να κατακρημνισθεί στα

τάρταρα, να διαβεί την πύλη απ' όπου δεν υπάρχει πια ελπίδα –και δεν αναφέρεται εδώ στην πύλη του Άουσβιτς με το περίφημο εκείνο Arbeit macht frei (Η εργασία απελευθερώνει)– οπότε η μόνη σωτηρία που απομένει είναι να επιληφθεί του θέματος η κυρία καγκελάρια, η αξιέραστη (;) κυρία Μέρκελ, και γι' αυτό μοχθεί τόσο επίμονα και ο Φλόριαν Χερστ στέλνοντάς της τη μια επιστολή μετά την άλλη.

Βάζω τελεία μόνο και μόνο επειδή η αρχισυντάκτρια με κοιτάζει με μισό μάτι.

Το βιβλίο το ίδιο αξίζει να κοσμή τη βιβλιοθήκη σας. Αναζητήστε το!

(Να μην παραλείψω τα εύσημα στη μεταφράστρια Μανουέλα Μπέρκι).

Λάσλο Κρασναχορκάι
HERSCHT 07769
εκδ. ΠΟΛΙΣ

«Το σεξ και η γαστρονομία είναι τα πιο σοβαρά πράγματα που υπάρχουν»

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

«Πρέπει να πίνεις για να θυμάσαι και να τρως για να ξεχνάς». Η φράση αυτή είναι του Πέπε Καρβάλιο, ήρωα-ντεντέκτιβ των αστυνομικών μυθιστορημάτων του **Μανουέλ Βάθκεθ Μονταλμπάν**. Και για έναν περίεργο λόγο, τα κείμενα του εξαιρετικού συγγραφέα, ο οποίος γεννήθηκε στις 14 Ιουνίου 1939 στη Βαρκελώνη και έφυγε από τη ζωή ενώ ήταν στο αεροδρόμιο της Μπανγκόκ της Ταϊλάνδης στις 18 Οκτωβρίου του 2003, εξακολουθούν να με γοητεύουν. Είναι αστυνομικά, είναι ποιήματα, ποδοσφαιρικά για την Μπαρτσελόνα και άλλα για την ανυπέροβλη γοητεία της γεύσης. Τα κείμενα του Μονταλμπάν καθηλώνουν κάθε αναγνώστη που δεν επιθυμεί τα τετριμμένα στο βιβλίο ή στην κατσαρόλα του. Γράφει απλά και υπονοεί περισσότερα: «Το λουκάνικο Φρανκφούρτης, αυτή η ύποπτη τροφή, εφεύρεση το δίχως άλλος ενός νου αργού, αλλά σίγουρου δολοφόνου κοσμοναυτών με λειψό ουρανό». Δεν θέλει το πρόχειρο και το έτοιμο. Η γεύση είναι για εκείνον ανώτερη αίσθηση. Και για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία, ο σύντροφος, δηλαδή ο άντρας που μοιραζόταν την τροφή, μας εξηγούσε πως «το σεξ και η γαστρονομία είναι τα πιο σοβαρά πράγματα που υπάρχουν». Περιπλανώμενος σε διάφορα εστιατόρια, ο Καρβάλιο μπαίνει στο Λα Μαρκέτα, κάπου στο Λα Μπισμπάλ, για πρωινό και παραγγέλνει καβούρι με σαλιγκάρια, και φασόλια με μπουτιφάρρα και δίπλα μαύρο και παχύ κρα-

σί «απ' αυτό που τον χειμώνα κάνει τα αυτιά να κοκκινίζουν». Στην «Οδύσσεια», ένα εστιατόριο στη Βαρκελώνη, σε ένα στενό που το έλεγαν Κοπόνς, για ορεκτικό ζητάει μύδια με απαλή σάλτσα σκόρδου και οχάλδρε δε αντισόας, δηλαδή μια ζύμη από αλεύρι, νερό, βούτυρο και άλλα μυρωδικά, ψημένη με αντζούγιες. Αυτοί είναι μεζέδες!

Τα βιβλία του Μονταλμπάν είναι βάλασμο. Πάω τώρα σε έναν ακόμη παλιό της ζωής, τον **Χρόνη Μίσσιο**, που καταφέρνει να ενώσει σε ένα τραπέζι στο καφενείο του Κανάρν τον κύριο Ευμένιο, τον κύριο Εισαγγελέα και τον κύριο Αργύριο: «Ξεκινώντας από την έρημο της απελπισίας τους, απαλλαγμένοι από όνειρα, άγχη και φιλοδοξίες, απολάμβαναν τα ουζάκια τους με τους εκλεκτούς μεζέδες στο καφενείο του Κανάρν, με τους βελούδινο καναπέδες και τους μεγάλους βενετσιάνικους καθρέπτες στους τοίχους. Κάθε ούζο, και πατιάκι με διαφορετικό μεζέ, τρεις γύρους ως τα είκοσι ένα ο καθένας». Και δώσ' του φιλοσοφικές προσεγγίσεις. Δεν βρέθηκαν μαζί ποτέ δυστυχώς, ο Μονταλμπάν με τον Μίσσιο, σε ένα καφενείο να τα πούνε και να κάνουν απολογισμούς ζωής, ανοίγοντας ένα μεγάλο μπουκάλι κρασί κι έχοντας ολόγυρά τους πατάκια με ξεχωριστές γεύσεις.

Πάμε εμείς τώρα να φτιάξουμε ένα φαί που θέλει τέχνη και ακρίβεια για να βγει ωραίο.

Μουσακάς ελληνικός (συνταγή από τον Χρόνη Μίσσιο)

Υλικά

- ½ κιλό κιμάς
- 1 κιλό μελιτζάνες
- ½ φλιτζάνι τυρί τριμμένο
- 2 κρεμμύδια ψιλοκομμένα
- 1 φλιτζάνι μαϊντανό
- 4 ντομάτες
- ½ κιλό τυρί φέτα
- λάδι
- αλάτι
- πιπέρι

Εκτέλεση

Κόβουμε τις μελιτζάνες

σε φέτες. Τις αφήνουμε στον ήλιο να μαραθούν. Αλείφουμε με λίγο λάδι ένα ταψί και τις βάζουμε στον φούρνο. Ετοιμάζουμε και τον κιμά, με τις ντομάτες, τα ψιλοκομμένα κρεμμύδια, το αλάτι και το πιπέρι. Όταν ψηθεί ο κιμάς, ρίχνουμε με μπόλικο μαϊντανό και λάδι. Σε πυρίμαχο σκεύος στρώνουμε μία σειρά από μελιτζάνες και από πάνω ρίχνουμε μια στρώση κιμά, και επαναλαμβάνουμε με την ίδια σειρά μέχρι να τελειώσουν τα υλικά. Βάζουμε το σκεύος στον φούρνο και λίγο πριν ψηθεί το φαγητό ρίχνουμε χοντροκομμένα κομμάτια τυρί φέτα.

Τα βιβλία

«Το κλειδί είναι κάτω από το γεράνι» του Χρόνη Μίσσιου, εκδόσεις Γράμματα
«Ο Καρβάλιο στην κουζίνα» του Μανουέλ Βάθκεθ Μονταλμπάν, εκδόσεις Μεταίχμιο
«Συνταγές μέσα από τη λογοτεχνία» των Μαρίνα Ανίνου και Αμφιτρίτης Σαραφianού, εκδόσεις «Τα Νέα»

* Η **Δήμητρα Κακαουνάκη** είναι δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Παρουσιάζει κάθε βράδυ, τα μεσάνυχτα, στο **Kosmos** την εκπομπή «**Οίκος Αντοχής**» και το podcast της με τίτλο «**Οι συνταγές του Κόσμου**» με μουσικές, συνταγές και βιβλία, βρίσκεται στο **Ertecho**.

Στην Ιαπωνία με τον Sakamoto, τον Murakami και τον Στέφανο Ρόκο

► «Οι δύο ναοί», ένα βιβλίο του Στέφανου Ρόκου, γίνεται η αφορμή ένα μακρινό ταξίδι στη χώρα του ανατέλλοντος ηλίου

Στη γειτονιά μου, στα Πετράλωνα, υπάρχει ένα καινούργιο βιβλιοπωλείο. Λέγεται Berlin και η Κυριακή Βασσάλου, που το άνοιξε, μου είναι γνωστή φυσιολογικά από τη γειτονιά αλλά και... κειμενικά από τη συνεργασία της με διάφορα έντυπα ή ηλεκτρονικά μέσα στο πέρασμα του χρόνου. Επισκεπτομαι το βιβλιοπωλείο λίγο μετά το τέλος των γιορτών χωρίς να ψάχνω κάποιο βιβλίο και χωρίς να ξέρω τι συλλογή από βιβλία θα μπορούσα να βρω. Το έχω ξαναπει: τα μεγάλα μαγαζιά, βιβλιοπωλεία ή δισκάδικα, ποτέ δεν τα συμπάθησα. Εκείνο που με γοήτευε πάντα ήταν ο μικρός χώρος, εκείνος που «αναγκάζει» τον ιδιοκτήτη του να κάνει μια προσωπική επιλογή. Αυτή η προσωπική επιλογή του ανθρώπου που στήνει ένα βιβλιοπωλείο ή ένα δισκοπωλείο είναι αυτή που νιώθω να μου ασκεί τη μεγαλύτερη γοητεία.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLIX Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

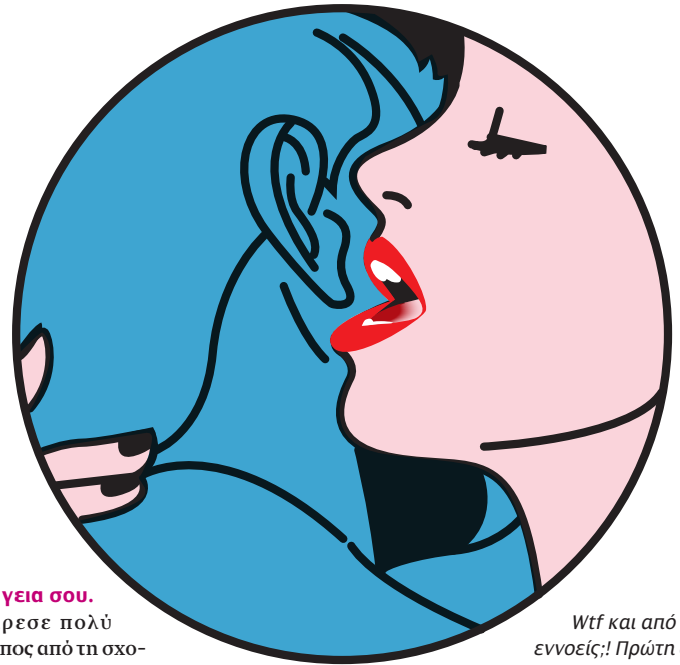
Μαζεύω δύο τρία βιβλία και στο τραπέζακι με τα ημερολόγια και τα πολύ μικρά βιβλία, μπροστά στο ταμείο, βλέπω τους «Δύο ναούς»! Γνώρισα τον Στέφανο Ρόκο από τη δουλειά του στα τραγούδια του Nick Cave. Μετά τη γνωριμία μας αυτή, δεν υπήρξε ούτε ένας πίνακας του που να μη με εντυπωσίασε. Όμως εδώ, οι «Δύο ναοί» (εκδόσεις Στερέωμα) είναι κάτι περισσότερο: είναι ένα μαγικό ταξίδι στην Ιαπωνία! «Η πρώτη γοητεία της Ιαπωνίας είναι άυλη και ρευστή σαν άρωμα», έγραφε ο Λευκάδιος Χερν, ένας από τους πολλούς προσωπικούς

μου ήρωες που μ'έχουν οδηγήσει στη χώρα του ολοκόκκινου ήλιου. Φυλλομετρώ το βιβλίο με τις ζωγραφιές κι ο ήλιος αυτός μεταμορφώνεται σ'ένα κουβάρι αναμνήσεων σαν αυτές που αναζητά κι ο Μουρακάμι. Εκείνος γράφει στον «Κάρφα στην ακτή»: «Ήμαστε στην ακτή πολύ καιρό πριν. Ο αέρας φρυσούσε, υπήρχαν λευκά πουπουλένια σύννεφα και ήταν πάντα καλοκαίρι». Ακτές, κήποι, παγόδες, σιωπηλά κορίτσια, ιαπωνικό κόκκινο και νοσταλγία για έναν τόπο που –παράξενο– δεν έτυχε ποτέ να βρεθείς.

Σκέφτομαι τον Sakamoto να ξυπνάει νωρίς το πρωί, να φτιάχνει μια κούπα ζεστό τσάι και να μαζεύει την εφημερίδα από τον παγωμένο κήπο του σπιτιού του. Έτσι ακριβώς όπως το περιγράφει στις σημειώσεις του «Amore» από το «Playing The Piano». Ύστερα τον σκέφτομαι να παίζει μερικές νότες στα ασπρόμαυρα πλίκτρα και κάπου κοντά του ν' αρχίζει να τραγουδάει ο David Sylvian. Ο Damo Suzuki από το μέσα δωμάτιο έχει τερματίσει τις παραμορφώσεις –βλέπεις οι Can δεν ήταν μόνο το «Vitamin C»– κι έτσι όπως ανακατεύω τους δίσκους που βρίσκονται στο πάτωμα του σπιτιού-εργαστηρίου μου σταματάω σε κάθε έναν που έχει στην άκρη του οβί, εκείνη δηλαδή τη χαρακτηριστική λωρίδα με τα ιδεογράμματα των δίσκων ιαπωνικής εγγραφής. Δεν έχει να κάνει αν αυτό που θα διαλέξω ν' ακούσω σήμερα ανήκει σ'όλον εκείνον τον συρφετό για τον οποίο έγραφε ο Julian Cope στο «Japan rock sampler» –τους Flower Travellin' Band ή τους Les Rallizes Denudes, ας πούμε– δεν έχει να κάνει αν πρόκειται για τη βαθύτατη jazz της Three Blind Mice ή με όλο αυτό το πολυποικίλο ιδίωμα που ονομάστηκε city pop. Χρειάζομαι κάτι απλό. Κάτι για να τρέξουν ανεμπόδιστα στο αίμα μου τα σχέδια του Ρόκου και οι αναμνήσεις που απαιτεί να ξυπνήσει ο Μουρακάμι. Διαλέγω τη sunshine pop των Three Berry Icecream και μου φέρνουν αυτόματα στο μυαλό το Bristol και τον ήχο της Sarah.

Μα την ώρα που παίζουν οι πρώτες νότες στο πικ απ, ο ήλιος εξαφανίζεται μέσα στα σύννεφα και ο μολυβένιος ουρανός δείχνει να ετοιμάζει μια ήσυχη χειμωνιάτικη βροχή. Οι πρώτες σταγόνες χτυπούν στο τζάμι, όπως ακριβώς θα ήθελε ο Μουρακάμι, και νιώθω όπως ο Όσιμα στον «Κάρφα στην ακτή»: «ο μοναδικός ένοικος της δικής μου προσωπικής βιβλιοθήκης». Ξέρω καλά ότι μόλις μάθω να συγχωρώ το πιο σημαντικό αλλά και το πιο ασήμαντο «παράπτωμα», δικό μου ή κάποιου άλλου, «ο πάγος στην καρδιά μου θα λιώσει».

P.S.: Να μην ξεχάσω να ξαναδιαβάσω Yoko Ogawa, τον «Παράμεσο» πρώτα κι ύστερα την «Αστυνομία της μνήμης».

Τζένη, γεια σου.

Μου άρεσε πολύ ένας τύπος από τη σχολή, ανταλλάξαμε social και αριθμό για να μιλάμε. Πήρα το θάρρος και του εξομολογήθηκα ότι μου αρέσει και εκείνος ανταπέδωσε και μου πρότεινε να βγούμε και έξω ή να έρθει σπίτι μου. Εγώ ήμουν αρκετά τοιμημένη μαζί του, ok είναι αρκετά όμορφος και σοβαρός, και να πω ότι και αυτός με φλέρταρε φουλ. Μετά από κάποιους καφέδες, με ρώτησε αν θέλω να βρεθούμε πιο κοντά, εννοείται πως δέχτηκα και τον κάλεσα σπίτι για ταινία και άραγμα. Ήρθε σπίτι, βάλαμε Νέτφλιξ να παίζει και ξεκίνησε μια φάση. Στο σημείο αυτό να σου πω ότι προσωπικά, πάνω στο σεξ, μου αρέσει πολύ το dirty talk, αλλά είναι πάνω στο ζενιθ, καταλαβαίνεις, δεν τα εννοώ αυτά που λέω. Ε, εκεί που κάναμε ό,τι κάναμε, του είπα κι εγώ δυο πράγματα. Σηκώνατε επιτόπου και άρχισε να μου λέει «πώς μιλάς έτσι», έπαθα κοκομπλόκο, ντύθηκε γρήγορα και μου έκλεισε την πόρτα στα μούτρα...

Να σου πω ότι μου φαίνεται κάπως λογικό αυτό που έκανε; Θα στο πω. Δεν ξέρω, βέβαια, τι του είπες ακριβώς του ανθρώπου, αλλά αυτά τα λένε ή τα συζητάνε από την αρχή, γιατί δεν ξέρεις πώς θα αντιδράσει ο άλλος κι αν θα παρεξηγηθεί. Θα μπορούσε, βέβαια, να είναι λιγούλακι πιο διαλλακτικός κι αυτός από την πλευρά του και να μην κλείνει πόρτες αβέρτα, αλλά και πάλι εξαρτάται από τα όσα του είπες κι εσύ. Προτείνω να επικοινωνήσεις μαζί του με ένα μήνυμα ή με ένα τηλεφώνημα (ακόμη καλύτερα), να εξηγήσεις όσα ακριβώς έγραψες σε μένα, να ακούσεις και τη δική του πλευρά και εύχομαι να προχωρήσει το ειδύλλιο!

Έχω κριντζάρι εντελώς με ένα σκηνικό που μου συνέβη, και θέλω τη γνώμη σου. Μέσω Ίνστα, μιλάω με ένα παιδί αρκετό καιρό τώρα, αλλά οι υποχρεώσεις μας και τα διαφορετικά μας προγράμματα δεν μας είχαν δώσει λίγο χρόνο να βρεθούμε από κοντά. Μέσα στις γιορτές, λοιπόν, πήραμε την απόφαση να βγούμε ένα κλασικό ραντεβού, να γνωριστούμε καλύτερα και –επιτέλους– να ιδωθούμε από κοντά. Μια μέρα πριν πραγματοποιηθεί το πολυπόθητο ραντεβού, μου στέλνει μήνυμα ότι έστειλε φωτογραφία στη μάνα του για να με δει και στο τέλος μου έγραψε «για να εγκρίνει και η πεθερά», του απαντώ με πεντακόσια ερωτηματικά και ήμουν σε φάση WTF! Φυσικά, ακύρωσα το ραντεβού μας και έκτοτε δεν μιλήσαμε ποτέ ξανά. Δυστυχώς τώρα είμαι στη φάση αν έκανα καλά ή όχι, αλλά έφαγα τρομερή ξενέρα με αυτό. Εσύ τι λες;

Wtf και από μένα! Τι εννοείς! Πρώτη φορά το ακούω αυτό και γράφω τη στήλη πόσα χρόνια! Κοίτα, στη μοναδική περίπτωση που θα έλεγα πως δεν έκανες καλά, είναι αν σε τρόλαρε ακραία με ένα δικό του περίεργο χιουμοράκι. Σε κάθε άλλη περίπτωση, πολύ καλά έκανες και φτου σου, κοπελάρα μου! Ο τύπος έβαλε τα κεράκια του και έβγαλε τα ματάκια του. Γιατί να ανακατέψει τη μητέρα του, ποια «πεθερά» ακόμη δεν γνωριστήκατε; Και έστω ότι έχει μια φανταστική σχέση με τη μητέρα του και μπράβο του, χρειάζεται να πάρει την άδειά της και μάλιστα να σου μεταφέρει αυτό το άκρως περίεργο σκηνικό; Πας παρακάτω. Μην το σκέφτεσαι!

Πολυαγαπημένη μου Τζένη, έχοντας γνωρίσει πολύ κόσμο, έχω καταλάβει ότι οι ανθρώπινες σχέσεις είναι το πιο δύσκολο πράγμα στον κόσμο! Κάθε καλοκαίρι, πηγαίνω στο χωριό μου για διακοπές. Εκεί, όπως ίσως φαντάζεσαι, υπάρχει το απόλυτο καλοκαιρινό μου απωθημένο. Φέτος, για πρώτη φορά ήρθαμε πιο κοντά, φιληθήκαμε, και τόσοι μήνες μετά, έχουμε ακόμη επαφή μέσω μηνυμάτων που και πού. Σου λέω πού και πού, γιατί αυτός είναι –δυστυχώς– σε μακροχρόνια σχέση. Εγώ είμαι απόλυτα ερωτευμένη μαζί του. Τον σκέφτομαι συνεχώς, μπαίνω στα προφίλ του να δω τι κάνει 100 φορές τη μέρα και κάθε βράδυ τον σκέφτομαι πριν κοιμηθώ και αυτό με κάνει χαρούμενη. Όμως, εκείνος δεν δείχνει να το πηγαίνει άμεσα προς χωρισμό κι εγώ δεν ξέρω τι να κάνω. Έχω απελπιστεί.

Πολυαγαπημένη μου φίλη, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε. Καταλαβαίνω τι μου γράφεις, πώς νιώθεις και πόσο δύσκολα μπορεί να περνάς με τις παρούσες συνθήκες. Όμως, σε αυτές τις περιπτώσεις, υπάρχει –κατά τη γνώμη μου– μία οδός και είναι μεν δύσκολη, αλλά απαραίτητη. Χρειάζεται να του κάνεις μια ειλικρινή συζήτηση για το πώς νιώθεις όλον αυτό τον καιρό, να του πεις ότι θα ήθελες κάποια στιγμή να είστε μαζί, αν σας το φέρει η ζωή, και να αποτραβηχτεί με ηρεμία και αξιοσέπεια από την κατάσταση αυτή. Μη δέχεσαι να μειώνεις τον εαυτό σου, να έρχεσαι δεύτερη και άσε τον να δει τι πραγματικά ζει στη σχέση του και γιατί έχει φτάσει σε αυτό το σημείο. Αν –ειλικρινά– και αυτός σε θέλει, θα έρθει να σε βρει καθαρός και σίγουρος.

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ
-Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

Κριός

20 Απριλίου - 19 Απριλίου

Αγαπημέ μου Κριέ, η εβδομάδα σου ξεκινάει περιεργά καθώς ναι μεν έχεις περάσει στην εποχή της ανεξαρτησίας και της αμφισβήτησης, δηλαδή στην εποχή του Υδροχόου, κάτι που απολαμβάνεις, αλλά θα βιώσεις παράλληλα και ένταση. Η ένταση αυτή σε κάνει ευέξαπτο και οι τσακωμοί με τον περίγυρο είναι δεδομένοι. Στα ερωτικά σου, εσύ που είσαι ελεύθερος δεν αποκλείεται να ανθίσει ένας έρωτας από το εργασιακό σου περιβάλλον. Ενώ εσύ που είσαι σε σχέση, θα επικρατήσουν παιχνίδια εξουσίας με τον σύντροφο. Επαγγελματικά, η Αφροδίτη στον Αιγόκερω σε ευνοεί και πρέπει να φροντίσεις να την αξιοποιήσεις.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αγαπημέ μου Ταύρε, αυτή η εβδομάδα ξεκινάει με τα απόνερα του Σαββατοκύριακου να σε παιδεύουν και με εσένα να βρίσκεσαι σε φάση περισυλλογής ώστε να αλλάξεις προσέγγιση και σκεπτικό για κάποια θέματα. Και μια και περάσαμε στην εποχή του Υδροχόου, ο Ήλιος σου φωτίζει λίγο το κομμάτι των επαγγελματικών και των στενών σχέσεων. Η Αφροδίτη στον Αιγόκερω σε παροτρύνει να βγεις έξω και να κοινωνικοποιηθείς. Οι έξοδοι και οι συναναστροφές δεν αποκλείεται να φέρουν και ερωτικές γνωριμιές για τους ελεύθερους. Εσύ πάλι που είσαι σε σχέση, είναι καλή περίοδος να οργανώσεις με το ταίρι σου μια εκδρομή.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, η εβδομάδα αυτή θα είναι εν μέρει ανακουφιστική, δεν τη λες και τέλεια όμως! Η Πανσέληνος από το ζώδιο του Λέοντα σου υπογραμμίζει να προσέξεις τις επικοινωνίες σου και τις συνηθειές, καθώς είναι πολύ πιθανό να παρεξηγηθείς με άτομα του κύκλου σου. Εσύ που δεν έχεις κάποια σχέση, η Αφροδίτη από το ζώδιο του Αιγόκερω φωτίζει τον τομέα του έρωτα και φρόντισε να το εκμεταλλευτείς. Σου εφιστώ την προσοχή... μην εμπλακείς σε ζευγάρια. Μπορεί το προηγούμενο διάστημα να ένωθες κάπως μπερδεμένους, καταλαβαίνεις όμως από αυτή την εβδομάδα ότι το τοπίο κάπως αρχίζει και ξεδιαλώνεται.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπημέ μου Καρκίνε, καλή εβδομάδα! Ξέρω πως το προηγούμενο διάστημα ήταν ζορικό καθώς βρισκόσουν σε μεταβατικό στάδιο. Το τέλος μιας εποχής ήρθε όμως, και σε βρίσκει αποφασισμένο να αλλάξεις σελίδα στο κομμάτι των διαπροσωπικών σχέσεων ή των στενών συνεργασιών. Το μόνο σίγουρο, λοιπόν, είναι ότι ακολουθούν ραγδαίες αλλαγές. Εσύ που είσαι δεσμευμένος και θέλεις να κρατήσεις τη σχέση σου, προσπάθησε να είσαι διαλλακτικός και να έχεις κατανόηση. Εσύ που είσαι ελεύθερος, η Αφροδίτη στον Αιγόκερω σε βάζει σε διαδικασία αναζήτησης συντρόφου.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημέ μου Λέοντα, σε θέλω ψύχραιμο αυτή την εβδομάδα. Μπορεί να βιώσεις ήδη από το Σαββατοκύριακο κάποιες αλλαγές ή αποκαλύψεις σε θέματα υγείας ή καθημερινότητας, η εβδομάδα σου όμως εκτυλίσσεται με ένταση και οι αποκαλύψεις συνεχίζονται. Στα ευχάριστα, έχουμε περάσει στην περίοδο του Υδροχόου που σε ωθεί να ασχοληθείς με τις σχέσεις σου. Η Αφροδίτη στο ζώδιο του Αιγόκερω, σε κάνει πιο ρεαλιστή και σε σπρώχνει να βρεις τρόπο να κάνεις την καθημερινότητα με το αμόρε σου πιο ωραία. Εσύ που είσαι ελεύθερος, ο έρωτας μπορεί να σε βρει στα πιο απίθανα μέρη.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αγαπημέ μου Παρθένη, παρότι θα μπορούσες ξεκάθαρα να αποφύγεις όλα τα δυσμενή φαινόμενα αυτή την εβδομάδα, ο Κρόνος αισθάνεται να συμφωνεί στην καθημερινότητα. Θα σου πρότεινα να προστατέψεις την ψυχική σου υγεία και να μείνεις αμέτοχος σε παρασκηνιακές καταστάσεις και κουτσομπολιά. Στα καλά νέα, η Αφροδίτη από το ζώδιο του Αιγόκερω, για εσένα που δεν έχεις κάποιο ταίρι, σου δείχνει τον δρόμο για έναν νέο έρωτα, ενώ εσύ που είσαι ήδη σε σχέση, αναζωπυρώνεις τον έρωτα βρίσκοντας δημιουργικούς τρόπους.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημέ μου Ζυγέ, καλή εβδομάδα! Τα κατάλοιπα του Σαββατοκύριακου σχετικά με το οικογενειακό σου περιβάλλον και κάποιες αποκαλύψεις ή συνειδητοποιήσεις, σε έχουν φέρει σε ένα ψυχολογικό τέλμα. Παρ' όλα αυτά ο Ήλιος στο ζώδιο του Υδροχόου κάνει την καθημερινότητά σου πιο επικοινωνιακή. Σου εφιστώ την προσοχή όμως, καθώς η Πανσέληνος στον Λέοντα δεν αστειεύεται και κλονίζει τις διαπροσωπικές σου σχέσεις, ενώ δεν αποκλείεται και ένας μικροκαβγάς με τους φίλους. Για σένα που είσαι σε σχέση, ίσως μπεις στη διαδικασία να σκεφτείς να κάνεις πιο σοβαρή την κατάσταση μεταξύ εσού και του έτερου ήμισυ, ενώ εσύ που είσαι ελεύθερος, όλο και κάτι θα βρεθεί!

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπημέ μου Σκορπιέ, καλή εβδομάδα! Τα απόνερα του Σαββατοκύριακου «πόνεσαν», καθώς κάποια ζητήματα ζωής είτε τα νιώθεις μετέωρα είτε έκλεισαν οριστικά. Η σύνοδος Ήλιου-Πλούτωνα που ολοκληρώθηκε το Σαββατοκύριακο σε έφεραν αντιμετώπιση με επικοινωνιακά τρικ και χειριστικότητα. Ταυτόχρονα, η Πανσέληνος στο ζώδιο του Λέοντα θα φέρει σημαντικές αλλαγές στη δουλειά ή στην προσωπική σου ζωή. Στα θετικά, η Αφροδίτη από το ζώδιο του Αιγόκερω κάνει την κατάσταση πιο ελαφριά, καθώς μέσω επικοινωνιών, εσύ που είσαι ελεύθερος ενδέχεται να βρεις τον έρωτα κι εσύ που είσαι σε σχέση θα βγάλεις άκρη μέσω συζητήσεων.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Αγαπημέ Τοξότη, καλή εβδομάδα! Το Σαββατοκύριακο βίωσες ανεξάντλητη πηγή αρνητικότητας. Κάποιες αλλαγές που ίσως προκύψουν στα οικονομικά σου δημιουργούν ανασφάλεια. Στα ευχάριστα, μπαίνει στο πλάνο σου ένα ταξίδι που ήθελες καιρό να οργανώσεις. Η Αφροδίτη στο ζώδιο του Αιγόκερω φωτίζει τον τομέα των οικονομικών σου και σου δίνει μια παράταση ή ευκαιρία για οικονομική άνοδο. Εσύ που είσαι ελεύθερος, μην απελπίζεσαι από μια ίσως κακή εξέλιξη ενός ανόπτου φλερτ. Εσύ που είσαι σε σχέση, έχεις απογοητευτεί προσφάτως από κάποιες αποκαλύψεις, αλλά θυμήσου ότι τα εμπόδια είναι για να κάνουν τις σχέσεις πιο δυνατές.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημέ μου Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Το Σαββατοκύριακο εξελίχθηκε άκρως επεισοδικά καθώς μετά από εκατοντάδες χρόνια συναντήθηκε ο Πλούτωνας με τον Ήλιο στο ζώδιό σου. Συνεχίζεται η εβδομάδα με τον Ήλιο στον Υδροχόο, γεγονός που σε ωθεί να ασχοληθείς με οικονομικά ζητήματα. Ταυτόχρονα, η Πανσέληνος στο ζώδιο του Λέοντα σου προκαλεί άγχος και σε κάνει αφηρημένο σε θέματα δουλειάς. Στον ερωτικό τομέα, εσύ που είσαι σε σχέση, απόφυγε τις πολύπλοκες σκέψεις και την έντονη κριτική. Εσύ που είσαι ελεύθερος, πάρε πρωτοβουλία και κάνε το πρώτο βήμα για το άτομο που σε ενδιαφέρει.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

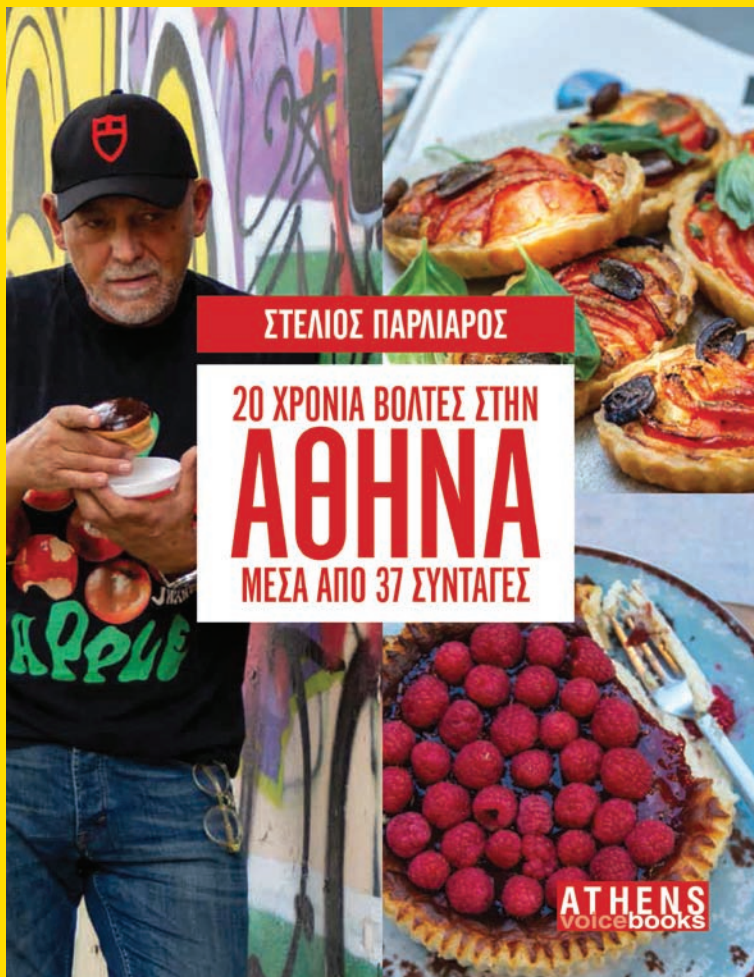
Αγαπημέ μου Υδροχόε, η Πανσέληνος στον Λέοντα θέλει την προσοχή σου αυτή την εβδομάδα, καθώς επηρεάζει έντονα την κρίση σου, τονώνει τις αδυναμίες σου ή σε εμποδίζει να δεις σωστότερα μια κατάσταση. Ειδικά όσον αφορά τα προσωπικά σου, είτε είσαι σε σχέση είτε όχι, απόφυγε τα γενικόλογα, τις ασάφειες και τις περίπλοκες κουβέντες. Στα ευχάριστα, ο Ήλιος στο ζώδιό σου θέτει τις βάσεις για θετικές προοπτικές, αισιοδοξία και ενθουσιασμό. Η ψυχική σου υγεία και η διάθεσή σου ενισχύονται μέσω των φίλων ή κάποιου ταξιδιού/μετακίνησης ή και γενικότερα από κάποια απρόοπτα στην καθημερινότητά σου.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημέ μου Ιχθύ, αυτή την εβδομάδα ολοκληρώνεται η Πανσέληνος στο ζώδιο του Λέοντα κι εσύ πρέπει να προσπαθήσεις να είσαι κάπως διπλωμάτης, ειδικά εάν χρειάζεσαι περισσότερο χρόνο για να φέρεις εις πέρας κάποιες υποχρεώσεις. Ασχολήσου με ό,τι σε ευχαριστεί κι άσε τις περίπλοκες καταστάσεις στην άκρη. Στα ερωτικά σου, εσύ που είσαι μόνος, η Αφροδίτη στον Αιγόκερω είναι άκρως βοηθητική καθώς σου δίνει την ευκαιρία να γνωρίσεις κάποιο πρόσωπο από τον κοινωνικό και φιλικό σου περίγυρο. Από την άλλη, εσύ που είσαι ήδη σε σχέση, προσπάθησε να είσαι πιο θετικός σε εξόδους και μαζώξεις.

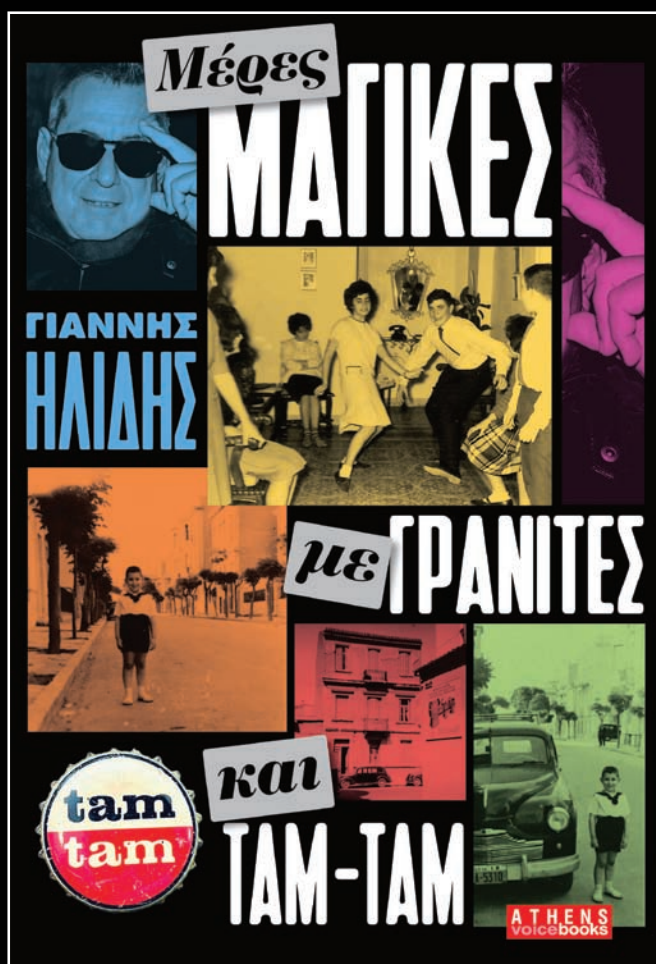
Στέλιος Παρλιάρος

Ο «εθνικός μας ζαχαροπλάστης» περπατάει στους δρόμους της Αθήνας, θυμάται ιστορίες, μοιράζεται γεύσεις.

112 σελίδες γεμάτες συνταγές με δημιουργικά twist και street vibes, με αφορμή τα 20 χρόνια της Athens Voice.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

Στα βιβλιοπωλεία και στα γραφεία της Α.Υ.

Γιάννης Ηλιάδης

Ένα βιβλίο-ταξίδι στην Αθήνα του 20ού αιώνα, με αυθεντικές μαρτυρίες και φωτογραφικά ντοκουμέντα από τις μαγικές δεκαετίες 60s-70s-80s.

ATHENS
voicebooks

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Χαριλάου Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 2103617170 (εσωτ. 114), fax: 2103617310
Παραγγελίες on-line: athensvoice.gr/athens-voice-books

Αντλίες Θερμότητας

AUX

Νέα σειρά

Για κάθε ανάγκη θέρμανσης και ψύξης του χώρου σας
καθώς και για την παραγωγή ζεστού νερού χρήσης

Αθόρυβη λειτουργία, εγγυημένη απόδοση, ιδανική τιμή!